

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Toekomstige genie staat in de steigers

Vorwärts und nicht vergessen

Terugblik Wapendagen 2011

11 Gncie AASLT: Te land, in de lucht en... ter zee

De geboorte van Camp Windmill en Base Dutch Mountain

Genieveteranen prominent aanwezig bij defilé Veteranendag

1748-2011
263 jaar

Windows®. Life without Walls™. Toshiba raadt Windows 7 aan.

> UW DIGITALE UITRUSTING VOOR ELKE MISSIE

> TECRA R850

De nieuwe Tecra R850 serie is voorzien van Intel® Core™ i5-2520M Processor (2,50 GHz) en legitieme Windows® 7 Professional.

> TOSHIBA EASYGUARD

voor zorgeloos mobiel computergebruik

- **Secure**, voor bescherming van gegevens
- **Protect & fix**, systeembescherming, eenvoudige toegang en vervanging van componenten
- **Connect**, voor eenvoudige en betrouwbare draadloze verbinding

www.computers.toshiba.nl

TOSHIBA
Leading Innovation >>>

Celeron, Celeron Inside, Centrino, Centrino Inside, Core Inside, Intel, Intel Logo, Intel Atom, Intel Atom Inside, Intel Core, Intel Inside, Intel Inside Logo, Intel Vii, Intel vPro, Itanium, Itanium Inside, Pentium, Pentium Inside, vPro Inside, Xeon en Xeon Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de Verenigde Staten en andere landen.

GENIST

JAARGANG 4 NUMMER 2 – 2011

Contactorgaan van het Regiment Genietroepen
Uitgegeven door de Stichting Veteranen
Regiment Genietroepen

Stichting Veteranen Regiment Genietroepen

Opgericht op 14 mei 2008 Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's Hertogenbosch

Secretariaat Regiment Genietroepen

Mevrouw Angelique van Heertum
Postbus 10151, 5260 GC Vught
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
Bereikbaar: ma-di-do (09.00-12.00 uur)

Voorzitter

Brigadegeneraal bd H.J. Scheffer

Vice-voorzitter

Luitenant-kolonel bd ing. C.P.M.R. Schrover

Penningmeester

Majoor bd A.J.J. Aarendonk

Secretaris

De heer ing. F.A.N.M. Wilsens

Bestuursleden

Majoor P.J. Floor
Majoor bd G.M.N. Beerkens
Eerste luitenant bd H. van Meteren
Regimentsadjutant F. Schiltman

Coördinator

Luitenant-kolonel bd M.S.H. Bont

Redactie

Lkol bd ing. C.P.M. Schrover (hoofdredacteur)
Maj bd G.M.N. Beerkens (bladredacteur)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Elnt bd mr. E.H. Attema (beeldredacteur)
Maj bd J. Verhoeve (eindredacteur)

**GREEN PAPER
ASSOCIATION**

Realisatie & Exploitatie

Green Paper Association

Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 53 56 95 50

Profilieren in de vorm van publiceren en participeren,
kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

1748-2011

263 jaar

3	Van de redactie	50	Commando-overdracht 41 Pagnbat
5	Voorwoord
vice-voorzitter SVRG	51	413 en 113 Pagnacie opgeheven.
'Lumberjacks' strijken de vlag
6	Aan het woord is
Commandant Regiment
Genietroepen	52	Rol genie in het SOTG concept.
Geniesteun aan Special Forces
9	Aan het woord is de
Regimentsadjutant	54	11 Geniecompagnie Air
Assault goes USA
10	Beëdiging in de tuin van het
Huis van het Regiment	56	11 Geniecompagnie te land,
in de lucht en... ter zee
11	Bijzondere bevordering in
Mazar-e-Sharif. Genisten doen
het met zand	63	101 Gnbat aan de wieg Kunduz
missie. Geboorte van Camp
Windmill en Base Dutch
Mountain
12	Viering regimentsverjaardag
in Kunduz	73	Het is een bijzondere brug. 105
Brcie bouwt unieke baileybrug
op PMK
13	Terugblik Geniesportdag	77	Verleden, heden en toekomst
van de opleiding Civiele Tech-
niek aan de NLDA
14	Terugblik Wapendagen Genie	82	Collectie Huis van het Regi-
ment staat altijd in de steigers
21	Toekomstige genie staat in
de steigers	86	Genieveteranen prominent
aanwezig in defilé
Veteranendag 2011
27	Military Search Centre krijgt
nieuwe werklocatie	88	Genieveteranen op motor-
bedevaart naar Lourdes
29	Logistieke Eenheid OTCGenie
in de steigers	92	Fanfarekorps der Genie heeft
nieuwe voorzitter
31	Vereende krachten bedwingen
Vughts stormoffensief	93	VOPET roept op voor reünie
i.v.m. 30-jarig jubileum 108
Duikerpeloton
32	Nieuwe lichte genieofficieren
en -onderofficieren treedt aan	93	Mededelingen Reünisten
Orkest Genie
35	CBRN-verdediging in de
steigers. Meer aandacht voor
preventie	93	Stichting Vrienden van het
Regiment Genietroepen,
onze 'schatbewaarder'
39	Multidisciplinair optreden
begint bij civiele inbreng in
Joint CBRN-School		
45	'Vindt u het leuk om
commandant te zijn?'
Interview met C-101
CBRNVerdcie		

Foto cover: 105 Brcie bouwt
baileybrug t.b.v. LO/Sport op PMK

SkyXS is een internationaal opererende organisatie die gespecialiseerd is in het leveren van telecommunicatie en mediadiensten op elk willekeurig moment, op elke willekeurige locatie. Onze diensten zijn er vooral op gericht om afgelegen werkplekken in contact met het thuisfront te houden, zoals we er momenteel voor zorgen dat de militairen in Afghanistan van NATO eenheden, niet vervreemden van familie en vrienden...

- Telefonie/GSM
- Internet
- Televisie
- Radio

“Connecting Anywhere”
is geen loze belofte

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen
Tel. +31 (0)10 - 445 06 70
E info@skyxs.nl www.skyxs.nl

SkyDec

Handcarry cell phone network case
for rural areas all over the world

SKYDEC MOBILE COMMUNICATION SYSTEM

Carry your own cell phone network with you for cell phone coverage anywhere at anytime. Creates a connection over local networks and satellite. Use your own laptop and your own cell phone at your own mobile network!

With optional voice and data encryption!

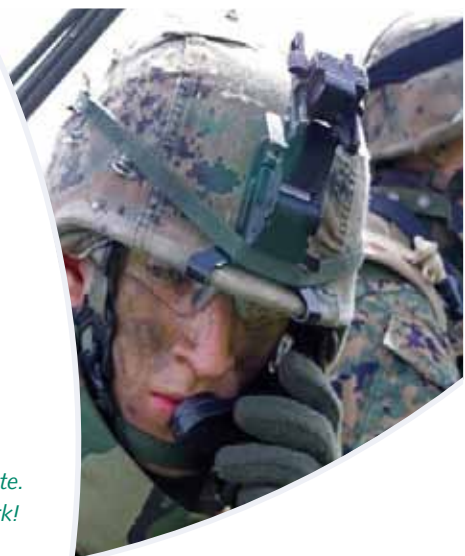
- Micro SD card for encryption
- Laptop/PC with encrypted e-mail
- Existing GSM network

Innovation
in remote
and secure
communication

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen The Netherlands
Tel. +31 (0)10 - 462 77 77 E info@skydec.com

www.SkyDec.com

Van de redactie

De vakanties zijn nog maar net voorbij als ik dit voorwoord schrijf en inmiddels is alweer een drietal maanden verstreken sinds de redactie met de voorbereidingen van deze Genist begon. We naderen het moment dat de definitieve samenstelling van de inhoud gestalte krijgt en de kopij aangeboden kan worden aan de opmaakstudio. Het grootste deel van onze inspanningen, het verkrijgen en verwerken van kopij, zit er op en het is nu aan de ontwerpers en de drukker om er een mooie lay-out van te maken. Het verheugt mij te constateren dat ook dit keer weer massaal gehoor is gegeven aan de oproep om kopij aan te leveren voor ons aller blad. Zoveel zelfs, dat het weer een uitgave is van maximale omvang en we helaas genoodzaakt zijn geweest om enkele bijdragen te laten vervallen. Deze artikelen worden echter in een van onze andere geniebladen (Promotor of Genie) geplaatst of worden eventueel voor de volgende uitgave van onze Genist bewaard. Namens de redactie wil ik iedereen, die ondanks de vakantieperiode de moeite heeft genomen om ons in welke vorm dan ook te steunen en van kopij te voorzien, bedanken voor zijn of haar bijdrage.

GENIE IN DE STEIGERS

Als hoofdthema voor deze Genist is gekozen voor 'Genie in de steigers'. Een voor de hand liggend onderwerp, aangezien er nogal wat te gebeuren staat de komende jaren. N.a.v. de aangekondigde forse bezuinigingen, die waarschijnlijk hun weerga niet zullen kennen, ontkomt ook ons wapen niet aan de gevolgen daarvan. Vooruitlopend op de formele reorganisaties zijn 113 en 413 Pagnie reeds ontbonden, de compagnieën opgeheven en de pelotons verdeeld over de andere compagnieën van de bataljons. Over wat er verder te gebeuren staat is het vooralsnog koffiedik kijken omdat er nog geen concreet uitgewerkte plannen en beslissingen van hogerhand op tafel liggen. Desondanks is het niet stil aan het front en wordt er hard gewerkt om op de voorgenomen plannen, voor zover mogelijk, te anticiperen. Hoofd Kenniscentrum, luitenant-kolonel Hans Waals, en zijn team zijn druk bezig om in samenspraak met onze regimentscommandant te bouwen aan een vernieuwde organisatie. In een uitvoerig artikel neemt hij ons mee in de gedachtegang naar de toekomst. Genie in de steigers, dus.

Maar er valt meer te lezen wat de aandacht verdient. Een terugblik op de fantastische Wapendagen in april, de vaste rubrieken met regimentsaangelegenheden en tradities,

mededelingen van stichtingen en verenigingen, en niet te vergeten de 'Mijn naam is...' bijdragen die een beeld geven van hoe met name onze jongere regimentsleden denken over het regiment en de toekomst. En uiteraard laten de veteranen zich ook dit keer niet onbetuigd.

De bouw van een nieuw kamp in Kunduz, diverse acties van 11 Gncie Lumbl, een bijzondere baileybrug in Wezep, een interview met C-101 CBRNVerdctie en ontwikkelingen binnen de Joint CBRN-school en het Joint Kenniscentrum CBRN maken deze uitgave ook op genietechnisch gebied compleet. ●

Ik wens u namens de redactie veel leesplezier.

Gerrit Beerkens,
Bladredacteur

DATA 2012 OM TE NOTEREN:

Wapendag Genie	24 mei 2012
Regimentsdiner onderofficieren	1 november 2012
Symposium Genie	2 november 2012
Regimentsdiner officieren	2 november 2012

VIDEO-OBSERVATIE IN DE INFRA

Video-observatie is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Er is steeds meer behoefte aan video-observatie oplossingen zowel in tijdelijke als permanente situaties. Video-observatie als ondersteuning voor de handhaving van openbare orde en veiligheid.

Heijmans Techniek & Mobiliteit heeft een aantal oplossingen, die uitermate geschikt zijn voor de inzet bij evenementen, openbare orde vraagstukken, en wegwerkzaamheden. Deze oplossingen zijn voornamelijk gebaseerd op draadloze video overdracht en zijn geschikt voor inbouw in voertuigen en motoren. Voor de Inframarkt heeft Heijmans Techniek & Mobiliteit een camera ontwikkeld die onder alle omstandigheden maximale prestaties kan leveren. De camera is een samenstelling van een professionele videocamera ondergebracht in een zeer hoogwaardige buitenbehuizing. Deze Infracamera is uitermate geschikt om toe te passen zowel als observatie camera (bv. bij spits of plusstroken) en als incident management camera. Deze oplossing leent zich ook uitstekend voor de observatie van bedrijventerreinen en binnensteden.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Anthony Elbers 06-54982293

Heijmans Techniek & Mobiliteit, Postbus 766, 5231 XA 's-Hertogenbosch
Kijk op www.heijmanstechniekenmobiliteit.nl of bel 073 648 4111

High End Security:

Voor de High End Security markt heeft Heijmans Techniek & Mobiliteit diverse Security oplossingen zoals een volledig stand Alone Thermische camera geschikt voor onder andere Defensie doeleinden.

Deze totaaloplossing bestaat uit een bestuurbare thermische camera op een kantelbare mast van minimaal 6 meter en heeft een interne stroomvoorziening goed voor tenminste 25 dagen. De mast is ook voorzien van de laatste technische ontwikkelingen op het gebied van draadloze video overdracht. UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) COFDM (Coded Orthogonal Frequency Division Multiplexing) en Satelietverbindingen of een combinatie hiervan behoren tot de mogelijkheden. De video streams zijn encrypted zodat meekijken onmogelijk wordt gemaakt.

Door deze verschillende technieken te combineren ontstaat een hightech Security oplossing die uitermate geschikt is voor de beveiliging van uitgestrekte gebieden en/of grote periferieën van risico-objecten.

heijmans
Techniek & Mobiliteit

GENIEGLOSSY

Het vallen in herhalingen is niet mijn aard, maar ik ontkom er wederom niet aan **DANK JE WEL** te zeggen tegen al diegenen, die sinds het verschijnen van de vorige *Genist* hun schouders eronder hebben gezet om u deze *Genieglossy* (oplage meer dan 6000 exemplaren) aan te bieden en al diegenen te bedanken die mee hebben geholpen aan de organisatie van de Wapendag en de voorbereiding aan de deelname Landelijke Veteranendag (LVD), in het bijzonder onze coördinator LVD, luitenant-kolonel bd Thijs Bont. Met name de deelname van onze actieve soldaten/korporaals aan de LVD heeft de wat 'oudere' veteraan veel goed gedaan. Het was erg gezellig! Maar hoewel het aantal deelnemers vergeleken met vorig jaar bijna was verdubbeld, waren er toch wat weinig 'jonge' veteranen van ons regiment. We gaan de goede kant op, maar met wat meer jongeren wordt het nog gezelliger. Spreek nu met je maten gewoon eens een keer af, dat je als groep volgend jaar gaat meelopen. Het gevaar zit er dan wel in, dat je vervolgens waarschijnlijk elk jaar wilt meelopen. Een genist is niet vies van een beetje verantwoord risico, toch?

VAN STICHTING NAAR VERENIGING

Bij het oprichten van de Stichting **Veteranen** Regiment Genietroepen (**VRG**), hebben wij ons afgevraagd welke organisatievorm we zouden kiezen. We hebben toen gekozen voor de stichtingsvorm. Een stichting heeft namelijk geen leden, maar behartigt (in ons geval) de belangen van alle veteranen van het Regiment Genietroepen. De belangrijkste reden was dat we snel van start wilden gaan, om met name de soldaten en korporaals van ons regiment de gelegenheid te bieden elkaar te ontmoeten op bijeenkomsten (mede)georganiseerd door de VRG, zoals de Wapendagen en de Landelijke Veteranendag in Den Haag. Het ontwikkelen van een ledenbestand en vervolgens iedereen informeren zou veel te veel tijd en geld gaan kosten. Door het oprichten van de VRG konden wij ons inschrijven in het Reünierregister van het Veteranen Instituut (VI). En daardoor konden we een financiële bijdrage ontvangen, voor o.a. koffie/koek en lunch. Zonder deze financiële bijdrage is het nauwelijks mogelijk een Wapendag te organiseren. Maar de ontwikkelingen binnen Defensie schrijden voort en Defensie heeft nu bepaald dat alleen nog maar 'verenigingen' ingeschreven kunnen zijn in het Reünierregister. Dus zorgen we natuurlijk dat we in 2012 een vereniging zijn, om nog steeds in aanmerking te komen voor een financiële bijdrage.

VETERANENCAFÉ

We blijven aan de weg timmeren. We zijn plannen aan het maken om in ons Huis van het Regiment een 'uitspanning', ook wel 'Veteranencafé' genoemd, te maken waar al onze (oud-) regimentsleden, veteranen en postactieven met elkaar kunnen praten onder het genot van een drankje. Volgens ons is dit een uitstekende plek; elkaar ontmoeten in een historisch geniedecor, waarbij we onze sterke en minder sterke verhalen kunnen doen. Precies ook waar het Huis van het Regiment voor bedoeld is.

REÛNIE

Door de missies van de afgelopen jaren is het aantal jonge veteranen toegenomen. Soms hoor ik dat er een reünie wordt of is georganiseerd. Soms vraagt men mij of het bijvoorbeeld mogelijk is een reünie te organiseren in Vught. "Kijk", zeg ik dan, "daarvoor heeft u de Stichting/Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen om u te ondersteunen." Het mooiste en handigste is dan, dat u dat op de jaarlijkse Wapendag doet.

Wij kunnen u dan ook financieel ondersteunen. Het is bijvoorbeeld mogelijk dat we voor uw reünie een aparte locatie inruimen en eventueel met uw hulp verder inrichten. We kunnen u ondersteunen met het zoeken naar namen uit onze data/bestandenlijst en misschien heeft u nog meer wensen. Maar het initiatief is aan u! Vooral reünies van Libanon-gangers komen de laatste tijd wat meer voor. Tijdens de Militaire Motorbedevaart Lourdes dit jaar deed ook een motorclub mee, bestaande uit Libanon-gangers. Zo'n motorclub is een initiatief wat navolging verdient. Kortom met wat creativiteit zijn er legio mogelijkheden om maten van je missie op een plezierige manier te ontmoeten. En nog wat: zijn er maten bij die niet bij de genie zaten tijdens de uitzending? Geen nood, wij kunnen via de andere veteranenclubs mogelijk aan hun gegevens komen als u hun naam weet en bij welk wapen of dienstvak ze zaten.

VETERANENBESTAND

Het blijft voor ons een uitdaging om een goed gevuld ledenbestand op te bouwen. We zijn al een tijdje bezig om met behulp van de Defensie personeelsoverzichten (PeopleSoft) een betrouwbaar bestand op te bouwen. U zult begrijpen dat dit moeilijk is als gevolg van wettelijke bepalingen. Maar misschien heeft u nog een lijst met namen en adressen van maten, die met u mee zijn geweest op missie en die mogelijk nog niet in ons bestand zitten. Als dat zo is, stuur zo'n lijst dan naar het secretariaat van het Regiment Genietroepen veteraneninfo@regimentgenietroepen.nl. Nog mooier zou zijn als u zelf aan de slag gaat om via de sociale media (zoals Hyves/ Facebook/ LinkedIn/ Dienstmaten) een lijst aan te maken met al uw maten en te gebruiken voor o.a. het houden van een reünie. Alleen met zo'n up-to-date bestand kunnen we u en uw maten voldoende informeren over de activiteiten. Helaas heb ik (nog) geen reactie gehad op mijn oproep om ook veteranen in de rang van soldaat of korporaal enthousiast te mogen maken voor een functie binnen onze stichting/vereniging. Misschien zijn er onder u die hartstikke goed zijn in het gebruiken van Hyves en/of Facebook. Veel jonge veteranen gebruiken deze communicatie platforms. Als u deze kennis wilt gebruiken om ons te helpen meer genieveteranen te bereiken, is dat meer dan welkom. Ik blijf het proberen. Het is uw vereniging en we hebben u nodig. ●

Sodeju!

REORGANISEREN, KANSEN GRIJPEN,
COMMUNICEREN EN INFORMEREN:

VORWÄRTS UND NICHT VERGESSEN

In de vijfde klas van mijn middelbare school ben ik een keer op een educatieve reis geweest naar de Harz in Duitsland. Ik was 17 en met allerlei andere dingen bezig, waardoor ik me bitter weinig kan herinneren van het 'educatieve' gedeelte. Eén zin blijft me sindsdien echter achtervolgen en heeft daarna veel van mijn doen en laten bepaald. Tijdens een toneelstuk in een achteraf-theatertje werd ik geconfronteerd met de kreet '*Vorwärts und nicht vergessen*'. De boodschap was dat we het verleden moeten koesteren, maar dat de oplossingen in de toekomst liggen. En dat is misschien ook wel het motto voor de genie in de komende jaren.

VERBOUWING

Het thema '*in de steigers*' van deze uitgave van *Genist* doet denken aan een verbouwing. Dat is ook precies de bedoeling. Als gevolg van de bezuinigingen en daarop gebaseerde wijzigingen in onze organisatie, gaan we de komende jaren 'verbouwen'. De landmacht moet stevig inleveren als gevolg van alle bezuinigingsplannen. En hoewel we niet het hardst geraakt worden, zal de genie hierin ook haar aandeel moeten leveren. Namens C-LaS mag ik als projectleider hieraan de komende jaren vorm geven. Op het moment dat ik dit schrijf zijn er nog veel onzekerheden over de exacte gevolgen van de verschillende maatregelen. Wat gaan bijvoorbeeld de veranderingen inhouden op het gebied van opleiding & training (O&T)? We krijgen minder tijd en minder instructeurs en de eenheden moeten worden versterkt om meer training bij de parate troep te begeleiden. Het project 'Loopbaanlint' moet er voor gaan zorgen dat de initiële opleidingen korter worden en er meer bij de ROC'n wordt ondergebracht. De praktijklessen moeten daarbij worden ingevuld door het OTCGenie. Voor dit laatste wordt een geheel nieuwe organisatie gemaakt om dat te begeleiden; het zogenaamde BPV-peloton (Beroepspraktijkvorming). Er wordt onderzocht hoe we meer functieopleidingen kunnen verkorten en/of uitbesteden. En dat allemaal onder behoud van kwaliteit!

ANDERS DENKEN

Kortom, we moeten anders gaan denken over O&T. Dat zal niet voor iedereen meevallen, omdat we vertrouwde en beproefde concepten moeten durven loslaten en

moeten wennen aan een andere manier van invullen van onze opleidingsbehoefte. Daarbij zullen we zeker ook moeten nadenken over waarom we bepaalde dingen doen en of dat zo moet blijven. Natuurlijk doen we dat op basis van wat er van ons verwacht wordt tijdens operaties in het buitenland en inzet binnen Nederland. Ook dat is echter verre van duidelijk en voor een groot deel afhankelijk van wat wij zelf aangeven te kunnen. We zullen binnen de genie dan ook nog eens goed moeten nadenken waar in de nabije toekomst, de komende 5 tot 10 jaar, de uitdagingen liggen en hoe wij onze rol binnen onze krijgsmacht het best kunnen invullen. Dit doen we in de studiefase, die ik eind dit jaar wil afronden. Uiteraard moeten alle reorganisatieplannen worden beschreven en goedgekeurd. Dat gaat volgens de bestaande procedures en ik streef ernaar om dit in de zomer van 2012 af te ronden. Na die besluitvorming kunnen we dan na de zomer beginnen met de daadwerkelijke reorganisaties en werken we uiterlijk eind 2012 overal in de nieuwe setting. Helaas hebben we niet alles zelf in de hand en hangt er veel af van derden en de snelheid van besluitvorming in de verschillende fasen. Daarom zijn we ook al begonnen met het schrijven van de benodigde documenten, zodat we het *momentum* kunnen proberen te handhaven. En natuurlijk zitten we in de tussentijd niet stil. Onder het mom van 'het onvermijdelijke bespoedigen', is er al een aantal maatregelen genomen. Zo bestaan 113 en 413 Pagncie (zw) en 104 Constrcie alleen nog maar op papier. In werkelijkheid zijn deze eenheden reeds opgedeeld en hebben de meeste

collega's al een nieuwe werkplek. Bij de verschillende bataljons hebben we op een genieuwaardige wijze stilgestaan bij deze opheffingen en heb ik als RC de tradities symbolisch mogen overnemen en ondergebracht in ons Huis van het Regiment.

KANSEN

Veranderingen bieden ook kansen. Kansen die we als Wapen der Genie voldoende hebben en maximaal moeten gaan benutten. Ik denk hierbij aan Search, specialistisch constructiewerk, inzet van reservisten, CBRN en Intensivering Civiel-Militaire Samenwerking (ICMS). Deze onderwerpen zullen een steeds belangrijkere rol gaan spelen in ons toekomstig optreden. We gaan EARS-pelotons inbedden en 414 CBRNVerdcië oprichten. Er is een toenemende (politieke) druk om Defensie meer in te (kunnen) schakelen voor nationale inzet, zelfstandig of ter versterking van de civiele hulpdiensten. Ons wapen is met onze middelen en expertise bij uitstek geschikt om daarin een belangrijke rol te spelen. Dat soort kansen moeten we onderkennen en aangrijpen. Dat is een taak voor ons allen. Onbekend maakt onbemind en daarom zullen we een actieve houding moeten aannemen om dat wat we doen, onder de aandacht te brengen, zowel in militaire media als daarbuiten. We moeten trots zijn op wat we kunnen en dat actief uitdragen. Moderne media bieden daarvoor alle kans. Het is aan ons dat op alle niveaus op te pakken. We moeten zichtbaarder worden.

INFORMEREN

'We hoeven niet te weten om te beginnen, noch te slagen om te volharden'.

Dat waren ooit, vrij vertaald, de woorden van Willem van Oranje. Zijn woorden hebben de afgelopen eeuwen niet aan kracht ingeboet. We beginnen aan de reorganisatie zonder alle gevolgen van de verschillende maatregelen precies te kennen en laten ons niet uit het veld slaan als het even tegenzit. Natuurlijk willen we zo snel mogelijk de reorganisaties doorvoeren, zodat iedereen weet waar hij/zij aan toe is en we ons weer kunnen gaan richten op onze *core business*. Helaas zijn snelheid en zorgvuldigheid elkaars natuurlijke vijanden. Dus, ondanks dat ik iedereen z.s.m. zou willen informeren over wat de aankomende reorganisaties op het persoonlijke vlak gaan betekenen, kan ik dat helaas niet. Het traject vergt nu eenmaal tijd en het effect van een aantal maatregelen, waaronder het 'numerus fixus' verhaal, is voorlopig niet duidelijk. Toch heeft iedereen recht op duidelijkheid. Ik vind het dan ook van groot belang dat we elkaar informeren. Ook over zaken die we nog niet weten. Ik zie daar een belangrijke rol voor alle leidinggevendenden. Ik vertel niets nieuws, maar geef slechts aan waar de komende jaren onze focus zal liggen: reorganiseren, kansen grijpen, communiceren en informeren.

TROTS

Het voorgaande had vooral betrekking op de toekomst, het '*vorwärts*'. We moeten echter zeker het verleden niet '*vergeffen*'. Daar ligt immers onze basis. Ik was afgelopen jaar bij de Veteranendag in Den Haag en was trots om onze genieveteranen in het defilé te zien, voorafgegaan door het Fanfarekorps der Genie en gevolgd door een gedisciplineerde troep: zwaarbepakte, jonge actiefdienende militairen met

uitzendervaring. Bij het passeren van de kroonprins galmde het Mineurslied, muzikaal begeleid, door de Haagse straten. Helaas was de deelname relatief gering en ik bedacht me dat er wel 5.000 genisten hier hadden kunnen lopen! Het woord 'veteraan' wordt nog te vaak geassocieerd met 'stoffig' en 'oubollig'. Daar moeten we vanaf. We hebben veel jonge veteranen, die ons respect verdienen en die iets te vertellen hebben. Ook zij mogen trots zijn op wat ze hebben gedaan voor Nederland. Zij vormen een belangrijk deel van onze regimentsfamilie en ik wil ze als RC dan ook graag meer actief betrekken bij ons regiment. Dat kan op allerlei manieren, o.a. als redactielid van dit blad. Ik roep dan ook alle niet (meer)-actief dienende genisten op om betrokken te blijven en deelname aan de veteranendag van 2012 is daar bij uitstek een mooie gelegenheid voor.

STERK MERK

Ons regiment staat als een huis en daar gaat niets in veranderen. In de korte tijd dat ik nu RC ben is het me weer opgevallen hoe veelzijdig en enthousiast we zijn. Natuurlijk spelen alle onzekerheden ons ook parten, maar de waardering van buitenaf en de inzet van binnenuit zorgen ervoor dat we een 'sterk merk' zullen blijven. De genie-organisatie gaan we verbouwen en ik streef ernaar het onvermijdelijke te bespoedigen, zodat er z.s.m. duidelijkheid voor al ons personeel ontstaat. De krijgsmacht gaat veranderen en ons wapen verandert mee: '*Vorwärts und nicht vergeffen*'. ●

'Let's make it happen' !

Uw regimentscommandant

TOUCH displays voor beurzen & tentoonstellingen, onderwijs, bedrijfsleven & overheid, branding, medisch, openbare gelegenheden, retail & horeca. Wij bieden een compleet assortiment van touch display mogelijkheden.

Door de toepassing van de innovatieve Optical Sensing technologie zijn de CTOUCH displays snel en zeer nauwkeurig in het gebruik. De multi touch functionaliteit maakt het mogelijk om met meerdere personen tegelijkertijd aan het scherm te werken.

CTOUCH biedt complete oplossingen door haar uitgebreid assortiment accessoires zoals verrijdbaar statief, pen trays, beugels, koffers, kabels, luidsprekers, allemaal afkomstig van gespecialiseerde en toonaangevende leveranciers.

**VOORDEEL met CTOUCH LED
innovatie tot 50% energiebesparing!**

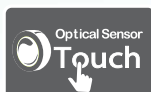
**Informeer naar de CTOUCH kiosk,
desk en table OPLOSSINGEN.**

Standaard:

Energiebesparend
Picture in picture
Power save modus
4mm veiligheids- en antireflectie glas
Geschikt voor 24/7 gebruik

Optical Sensing Power technologie
LED innovatie: 50% energiebesparing
Geïntegreerde audio versterker en luidsprekers
3 jaar on site omruilgarantie*
Meest uitgebreid assortiment displays

Zichtbaar blijven

Het is eind augustus en ik word door de redactie steeds vaker herinnerd aan de deadline voor mijn voorwoord. Het valt zowaar niet mee om de juiste tekst op papier te zetten, want het gaat tenslotte om ons mooie regimentsblad *Genist*.

Laat ik maar eens een update geven van mijn activiteiten in de afgelopen periode, want niet alles wat we als Regiment Genietroepen doen is altijd voor eenieder zichtbaar. 14 Januari kreeg ik de eer regimentsadjutant van het Regiment Genietroepen te zijn en ondanks de wel heel ruime overnameperiode 'ben je er ineens van'. Nog geen week later: voor de eerste keer de tradities uitdragen bij de medaille-uitreiking van John de Waal. Ik ben maar wat blij dat de marketensters precies weten wat ze moeten doen. En dat geldt voor alle marketensters van ons regiment: bedankt voor jullie fantastische ondersteuning! Tegelijkertijd stevenen we af op de eerste beëdiging, in en rond ons Huis van het Regiment Genietroepen. Met het pontonplaatvlot als appèl-locatie volgen er nog vier vóór het verschijnen van deze *Genist*.

Maar ook de Wapendagen Genie 2011, met daaraan gekoppeld de commando-overdracht van de regimentscommandant staan voor de deur. En natuurlijk de uitgifte van de voorjaarseditie van onze *Genist*. Veel werk dus, terwijl de tijd gedicteerd wordt door de komende bezuinigingen, waardoor onze toenmalige regimentscommandant, kolonel De Vries, meer niet dan wel op locatie is. Iedereen zet zijn schouders eronder en ook deze klus zal uiteindelijk op genieuwaardige wijze geklaard worden. De wapendagen verlopen goed en zijn druk bezocht en we zijn een nieuwe regimentscommandant rijker.

Mijn activiteiten op de vliegtuigtrap bij uitzendingen gaan ook gewoon door. Niet zo massaal, maar bijna wekelijks vertrekken of komen er wel een aantal vliegtuigen, want genisten zijn aardig druk, waar dan ook.

Ondertussen heb ik 'al' twee bezoeken kunnen brengen aan de oud RA's, Joop van de Tillaard en Piet de Jong. Met hen heb ik gepraat over het RA-schap in hun tijd. Ook de overige RA's staan nog op mijn lijstje.

Ook bezocht ik oefenende regimentsleden en eenheden. 105 Brcie te Speyer, de VTO-KMS en de VTO-KMA, en 411 Pagnie die een oefening draaide in Zeeland. Dat blijf ik doen, dus jullie kunnen de RC en mij in de komende tijd verwachten, ergens op locatie.

Als RA ben ik aanwezig geweest bij uitvaartceremonies van twaalf collega's: jong, niet zo jong, ouder, maar ook een 'moeder de wasvrouw'. Niet de gelegenheden waar je op zit te wachten, maar wel erg gewaardeerd en uiteindelijk zelfs dankbaar om te doen. Ik noem ook nog de opening van de Martijn Rosierbrug, een baileybrug genoemd naar onze collega op het oefenterrein te Budel, die een functie heeft in mentale training en militaire ethiek op de KMS te Weert. Het regiment is ook vertegenwoordigd bij de Rode Kruis Bloesemtocht, en we verrichten een fikse inspanning bij de Vierdaagse van Nijmegen. En zo kan ik nog wel even doorgaan: verdiende aandacht schenken aan collega's die met FLO gaan; tradities uitdragen bij commando-overdrachten; of voor de 'jongste' collega's bij de start van hun initiële opleiding en zelfs bij de cursus Servicemedewerker Gebouwen.

In de toekomst is er een aantal zaken waar de focus op komt te liggen. Ik noem de nuldelijns zorg voor veteranen en het Handboek (HB 5-00) Regiment Genietroepen. De ideeën hierover worden steeds duidelijker en we gaan ermee aan de slag. En zoals altijd blijven we het regiment nog meer zichtbaar maken voor de burgermaatschappij en voor onze collega's van andere wapens, dienstvakken of zelfs krijgsmacht delen. Voldoende werk dus en ik daag u allen uit om met mij mee te denken om deze 'zichtbaarheid' te verbeteren.

Ik wens u en uw thuisfront het allerbeste voor de laatste weken naar het nieuwe jaar en ook hele mooie feestdagen. ●

**Met geniegroet,
Jullie RA, Frans Schiltman**

BEËDIGINGEN

In het afgelopen half jaar zijn tijdens een tweetal beëdigingen weer nieuwe collega's tot ons regiment toegetreden. De beëdigingen vonden als vanouds plaats in en om het 'Huis van het Regiment', waarbij de appèlplaats gesitueerd was rond het pontonplaatvlot. Op 23 juni 2011 werd de eed of belofte afgenomen door de regimentscommandant kolonel J.F.A.M. van Griensven, waarbij de gehele ceremonie ondersteund werd door personeel van 102 Constrcie. Op 22 september 2011 fungeerde plv C-OTCGenie, luitenantkolonel E. Leidelmeijer, als beëdigingsautoriteit waarbij de ondersteunende troepen geleverd werden door 101 CBRN-Verdcie. De eed of belofte werd afgelegd op het Vaandel van het Regiment Genietroepen. Vaandeldrager in beide gevallen was onze regimentsadjutant Frans Schiltman. Tijdens de receptie, aansluitend aan de beëdigingsceremonie, werden ten overstaan van de vele familieleden en genodigden door de RA de Regimentstradities uitgedragen. ●

Tlnt B.T.W. Bekker, Sld 1 N.T. de Jong, Sld 1 M. Withaar, Tlnt H.J. Harrewijn, Sld 1 M. de Jonge, Sld 1 K. de Boer, Sgt A.M. Terlouw, Sld 1 M. Pesarini, Sld 1 D.N. Huynh, Kpl J.M. Beenakker, Sld 1 S. Schutte, Sld 2 T.V. van Emmerik, Kpl P. Boelen, Sld 1 W. Thepen, Sld 2 J. Pater, Kpl P.E. Mandersloot, Sld 1 W. van der Veen, Sld 2 G. Steenbergen, Kpl R. Snijder.

Eerste rij van links naar rechts:

Tlnt S.G.G. Kloppenburg, Sgt M.H.J. ter Harkel, Sldn 1 R.J.A. van den Aker, F. Goedel, M. Krol, G.A. Scholten, W.J. Theijken, L.P. Wiering, Sld 2 H.M.A. Frijs en Sld 1 M.M. Boot

Tweede rij van links naar rechts:

Tlnt W. Peeters, Sgt B.J. van Lenthe, Sldn 1 R.J. van den Berk, R. Honing, A.J.E. Missal, J. Snijders, A.M. Trinidad, A.H. de Wit en R.C. Verhoog

Derde rij van links naar rechts:

Tlnt D.J. van de Venne, Sgt F. Visser, Sldn 1 W. Criens, M. Kemp, B. Petter, I. Stapel, N. Verbeek en Sld 2 P.R. Divendal

Vierde rij van links naar rechts:

Sgt T. Blok, Kpl J. Böckling, Sldn 1 D.H. Pöppinghaus, J. Tehupuring, M. Wessels, Sld 2 R.H.L.M. Bijvelds, Sld 1 R.M. Arkes en Sld 2 E.J.F. van Hoogstraten.

Bijzondere bevordering in Mazar-e-Sharif Genisten doen het met zand

Op Mazar-e-Sharif (MeS) is sergeant-1 Jochem van der Harst op dinsdag 10 mei bevorderd tot sergeant-majoor. Op zich is een bevordering niet zo speciaal - dat gebeurt tenslotte wel vaker - maar de omstandigheden maken het wel bijzonder. En dat op verschillende manieren.

Ten eerste: hij werd bevorderd op Mazar-e-Sharif. Sinds 7 april is sergeant-majoor Jochem van der Harst hier tewerkgesteld bij het geniedetachement, dat druk bezig was de komst van de Geïntegreerde Politiemissie (GPM) voor te bereiden. Op MeS zitten nu het ContingentsCommando (Contco), het National Support Element (NSE) en de Air Task Force (ATF). De Police Training Group (PTG) wordt gelegerd op Kunduz.

Ten tweede: Jochem werd door zijn eigen bataljonscommandant, luitenant-kolonel Tjeerd Blankestijn, bevorderd. Niet verrassend, maar wel bijzonder, omdat deze laatste in het dagelijks leven commandant van 101 Geniebataljon is, en nu optreedt als commandant 1(NLD) Deployment Element.

Ten derde: het is een goed gebruik dat de nieuwe strepen 'nat' worden gemaakt met bier. Nu hebben we dat hier ook voorhanden, maar het is de Nederlandse militair niet toegestaan alcohol te gebruiken. Dus: maltbier! Wist u dat dit een aparte geur verspreidt, wanneer het gebruikt wordt om rangonderscheidingstekens in te wijden?

Ten vierde: genisten hebben hun eigen wijze om dat nat maken nog wat te benadrukken: in Nederland wordt een bak van de wiellaadschop gevuld met water, die dan over het hoofd van de bevorderde militair wordt uitgestort. Maar water is hier een schaars artikel; daar wordt omzichtig en spaarzaam mee omgegaan. Wat we hier echter wel in overvloed hebben is zand. En dus werd dit gebruikt om de bevordering te benadrukken. Om één en ander veilig te laten geschieden werd de verse sergeant-majoor beschermd met helm en scherfvest. ●

Majoor Jan Venekamp

Regimentsverjaardag Genie in Kunduz

De mannen van 101 Geniebataljon uit Wezep hebben in Kunduz de traditie van het Regiment Genietroepen levend gehouden, met een sportmiddag en een barbecue. Bij het Regiment Genietroepen wordt jaarlijks op of rond 15 mei de Regimentsverjaardag gevierd. Dit is al een jarenlange traditie; dit jaar was het de 263e verjaardag. Dat wordt gevierd met de Regimentsportdag. Die traditie werd ook in het warme (40 graden in de schaduw, in de zon veel meer...) Kunduz in ere gehouden.

Op zondag waren er werkzaamheden die niet uitgesteld konden worden, daarom kon het niet op die dag gevierd worden. De opbouw van het kamp voor de komende Geïntegreerde Politie-missie gaat tenslotte altijd voor. Dus uitgeweken naar een dag later.

Is het in Nederland vaak het weer dat spelbreker is, hier moest ook met het weer rekening gehouden worden. De temperaturen hier noodzaken tot voldoende rust tussen de toch mannelijke sporten als brugdelen sjouwen, dammen met zeskantplaten, met wielen kantelend een parcours afleggen, touwtrekken. In de brandende zon is dat even wat heftiger dan in Hollandse temperaturen. En veel drinken, extra veel drinken...

Nadat de verschillende teams de vier onderdelen hadden afgewerkt, volgde de *ultimate commander's battle*. MB-trekken,

parcours afleggen met twee zeskantplaten, daarna een balk doorhakken met een vuistbijl, om als laatste het langste deel van de balk zover mogelijk weg te gooien. De eerste drie delen, MB-trekken, zeskantplaten sjouwen en balk doorhakken moesten zo snel mogelijk worden uitgevoerd. Het balkwerpen leverde per meter gegooid atrekseconden op.

Aangezien Staf 1 (NLD) DE samen met de genie bovenaan stond, moest de *commander's battle* de beslissing brengen. Ondanks dat het een geniedag was, heeft toch de Staf gewonnen, met diepe teleurstelling bij de genisten tot gevolg. Dat mocht de pret niet drukken. Na een moment van bezinning en reflectie was het tijd voor de barbecue, waarbij ook internationale gasten waren uitgenodigd. Duitse, Belgische en Amerikaanse collega's gaven acte de presence, waarmee de onderlinge band die hier aan het ontstaan is, nogmaals werd bevestigd. ●

Dammen met zeskantplaten

Wielkantelen, zwaar, stof en hitte

Helemaal kapot na commander's battle

MB-trekken is zwaar werk

Zwaar die zeskantplaten

Internationaal gezelschap op de barbecue

Geniesportdag 2011

Lompe kracht, gewichtigheid en behendigheid

Vught - Wie een sportdag plant op 13 april, hoopt natuurlijk op echt genieweer, zodat de genisten in hun element kunnen zijn met de hun bekende elementen water en grond. Maar helaas, de weergoden werken niet mee; het blijft namelijk droog. Sergeant-majoor-sportinstructeur Anthony Scheepers en zijn team hebben zich uitgeleefd in het bedenken van ludieke, doch geniegerelateerde spelen, waar steigers, zeskantplaten, kruiwagens, touwen, boten en *survival* prominent aanwezig zijn. In een militaire *setting* moet er natuurlijk aandacht zijn voor teamwork – en dat speelt bij alle wedstrijdonderdelen dan ook een grote rol – maar de dames en heren genisten kunnen ook punten scoren door de afwezigheid van hoogtevrees.

Traditioneel zou het eindspel – ook wel commandantenspel genoemd – de apotheose moeten vormen. De bedoeling was dat de ploegen met de bekende bouwmaterialen hout en touw een stabiele constructie zouden maken, waarmee zoveel mogelijk meters moest worden afgelegd. Maar door het tomeloze enthousiasme om dit laatste aspect – de afstand – te tackelen, werden de constructies onveilig en dreigden er nog meer ongelukken te gebeuren dan alleen de zesmeterstam, die majoor Joost Michielsens op zijn bovenbeen kreeg. Dus werd dit eindspel afgeblazen. Joost is in korte tijd gelukkig geheel hersteld, wat ook verwacht mag worden van een 57 jaar jonge compagniescommandant!

De wisselbeker, genoemd naar kolonel De Torcy, Baron van Breda, die in 1748 het Regiment Genietrepen op-

richtte, werd in 2010 gewonnen door 413 Pantsergeniecompagnie uit Oirschot. Er wordt serieus gestreden voor de overwinning en bij vele wedstrijdonderdelen ontlopen de ploegen elkaar nauwelijks. Maar ja, er kan er maar één de beste zijn en dat wordt dit jaar het team van 411 Pantsergeniecompagnie, ook uit Oirschot o.l.v. kapitein Jeroen Koevoets. Zijn ploeg steekt met 89 punten ver uit boven de nummer 2, 413 Pantsergeniecompagnie (75 punten), die op haar beurt op de hielen wordt gezeten door de nummer 3, 11 Geniecompagnie luchtmobiel. (73 punten).

Niet onvermeld mag blijven dat het team van de Pioniers- en Pontonnierschool een mega-touwtrepkloeg op de been brengt, waarvan alle leden een fysieke ondergrens van 100 kilo hebben en die dus ook onbedreigd winnaar is geworden op dit onderdeel. Er was in ieder geval genoeg te genieten, zowel voor de zwetende deelnemers als de zich schor schreeuwende supporters. En dat alles is mogelijk gemaakt door sportinstructeurs uit Vught, Wezep, Havelte, Schaarsbergen en Oirschot, door enkele CIOS-stagiaires en natuurlijk ook de oudgedienden onder leiding van Peer Gresel, die hun belangrijke taak als jurylid streng doch rechtvaardig hebben uitgevoerd.

Na inspanning komt ontspanning en dat gebeurt op de aansluitende feestavond in en rond de grote tent op de Van Brederodekazerne, waar een stevige band een stevig concert neerzet. ●

● GENIEWAPENDAG

Majoor bd Jo Verhoeve

Foto's: Adjudant bd Bernard Oude Nijhuis en Wilma van Hoesel

Terugblik op Wapendagen Genie 2011 Herdenken, gedenken en saamhorigheid vieren

Vught – 14 april 2011. Eigenlijk is het ruim een maand te vroeg voor de jaarlijkse Wapendag, maar het oefenschema van genie-eenheden laat dit jaar niet toe dat we het mooie weer van medio mei gebruiken voor hét genistenmoment van het jaar. Maar 14 april blijkt ook niet verkeerd te zijn: het begint fris, maar wordt zachter en het blijft in ieder geval de hele dag droog.

BIJZONDER APPÈL

Lady-speaker Jeannette Groeneveld, medewerkster Staf OTCGenie, leidt de aanwezigen uitermate professioneel door het appèl heen met een welluidende stem en zonder enige hapering. Paradedcommandant Ikol Ruud Wols neemt appèl in en krijgt – geen verrassing – van alle deelnemende eenheden te horen: “Geen bijzonderheden!”. Behalve de genie-eenheden nemen ook detachementen van de Dienst Vastgoed Defensie en het Operationeel Ondersteuningscommando Landmacht deel. In de volle tent met genodigden, onder wie de burgemeester van Vught, vijf actief dienende generaals en KLu-commodore Madeleine Spit (Directeur Bedrijfsgroep Vastgoed & Beveiliging; de nieuwe naam voor de DVD) zitten ook enkele families van overleden genisten. Vier grote tribune-opleggers voor bezoekers van de Wapendag completeren het geheel. Midden op het appèlterrein

staat een paar gevechtslaarzen en over een stoel is de regimentsvlag gedrapeerd, met daarop een helm, als tastbaar aandenken aan gesnevelde genisten.

OPDAT WIJ HEN NIET VERGETEN

Vandaag is het goed om stil te staan en bij het Geniemonument de gevallen en overleden genisten te herdenken. Het blijkt dat het monument ook steeds dierbaarder wordt: na een crematie of begrafenis worden er steeds vaker bloemen op het monument gelegd en soms wordt hier de as van een overleden regimentslid uitgestrooid. Aalmoezenier Jeffrey Vincentie spreekt een herdenkingsrede uit, die iedereen raakt: “Hoe onze dierbaren, kameraden of sobats ook omgekomen zijn, ze gingen voor het goede en hebben hun leven gegeven omwille van een betere wereld. Alleen deze gedachte maakt ons werk *zin-vol*. Alleen deze gedachte maakt de tragische dood zinvol, hoe bela-

den deze uitspraak ook is op een dag als vandaag. Herdenken is je richten naar de waarden, die het leven dragen en wat ons bindt. Zo gezien is herdenken ook *zin-spiratie*; het laat ons geloven dat de toekomst niet sterft. Zo maken onze doden deel uit van ons leven en leven in onze herinnering voort. Zo houden wij de herinnering aan hen levend, omdat onze doden niet meer kunnen spreken. Laten wij hun verhaal blijven vertellen aan wie het maar wil horen. Wij zullen niet vergeten; in stilte herinneren we hun gezicht, hun namen in ons hart gegrift. Zo voortleven in onze harten is never to die.” Dan volgen twee minuten doodse stilte, afgesloten door het blazen van de Last Post. Kransen en bloemstukken worden gelegd op het monument namens alle geledingen van het regiment en ook burgemeester Van de Mortel drukt de verbondenheid van de gemeente Vught met de overledenen uit door een krans.

BRONZEN GENIST

Met enkele duizenden aanwezige genisten en veteranen als getuige kun je je geen beter moment voorstellen om enkele bijzondere personen in het zonnetje te zetten. Als eerste wordt sergeant-1 Tommy Belle van 412 Pagnicie naar voren geroepen. Kolonel De Vries schetst hem als een voorbeeldig genist. Bij de voorbereiding en uitvoering van TFE-12 was hij als OPC een steun en toeverlaat voor zijn hele peloton. In Uruzgan werd bij een aanslag een voertuig van het Combined Arms Team door een IED getroffen, waarbij een aantal militairen, onder wie de commandant, werd uitgeschakeld. Sergeant-1 Belle nam direct de leiding over, stelde de omgeving veilig en regelde de hulp aan de slachtoffers en hun afvoer. Verdere schade, doden en gewonden werden hierdoor voorkomen. Hij heeft zich zo een vakman getoond die ook onder uiterst moeilijke omstandigheden leiding kan geven. Sergeant Belle is door zijn optreden en arbeidsethos een voorbeeld voor iedere genist en hij ontvangt daarvoor dan ook de Bronzen Genist. Dit is de hoogste onderscheiding van het regiment voor bijzondere verdiensten op het operationele vlak.

LEGPENNING

Op gelijke hoogte hiermee staat de regimentslegpenning. Ook deze wordt vandaag toegekend en wel aan een persoon die we allemaal kennen, en die met aanstekelijk enthousiasme al meer dan twaalf jaar het Geniemuseum met al zijn vrijwilligers leidt: Hans Sonnemans. Niemand zal verbaasd zijn dat in de waarderingsreden de woorden *inzet, betrokkenheid, vakmanschap, vrijwilligers, aanstekelijk enthousiasme en creativiteit* voorkomen. Hij heeft de metamorfose tot stand gebracht van een bonte verzameling geniehistorische objecten naar een professioneel beheerde collectie, ondergebracht in een eigentijdse omgeving waar iedereen zich thuis voelt. Zijn werk heeft het aanzien van het regiment in belangrijke mate verhoogd.

Voor kolonel De Vries is het vandaag een bijzondere dag: hij zal het commando overdragen aan zijn opvolger kolonel Van Griensven. Op grond van het opereren van genisten in de voorbije eeuwen en in de harde realiteit van vandaag, zegt hij dat er op hen gebouwd en gerekend kan worden, ook als dat offers vraagt: "Genisten vechten altijd in de voorste lijn mee. Dat was zo in ons oprichtingsjaar 1748 toen er op sappeurs en mineurs werd gerekend voor de verdediging van de steden Bergen op Zoom en Maastricht tegen de Fransen. En dat was nog steeds zo in 2006 toen genisten als eersten Uruzgan binnen trokken om beschermende onderkomens voor de hoofdmacht te bouwen en vervolgens tot 2010, samen met de infanterie en de EOD, voorop te gaan in de strijd tegen de IED's. En recent was het logisch dat genisten behoorden tot de kwartiermakersgroep die naar Kunduz ging, ook dit keer met de taak om voor onderkomens te zorgen en ook dit keer om collega's te beschermen door zo grondig mogelijk te searchen. Met toewijding en daadkracht hebben vele generaties genisten door de eeuwen heen getoond dat er op hen gebouwd en gerekend kan worden, ook als dat offers vraagt. Met volle overtuiging zetten zij zich in om de hen opgedragen taken uit te voeren. Onverzettelijk en vasthoudend!"

KRITISCHE SUCCESFACTOR

De scheidend regimentscommandant noemt als tweede kenmerk van het wapen dat genietroepen bij gewapende conflicten altijd een kritische succesfactor vormen: "Dat besef is tegenwoordig bij eenieder aanwezig, maar desondanks wordt ook de genie door de besparingen

geraakt. Toch moeten we ons ook realiseren dat de omvang van de besparingen op de genie, in vergelijking met andere wapens en dienstvakken, bij ons nog relatief gering is. Het laat zien dat de minister en in het bijzonder Commandant Landstrijdkrachten, overtuigd zijn van het belang van de genie.

NIUWE TECHNIEKEN

Er is nog een derde kenmerk, dat kolonel De Vries wil noemen en dat is het vermogen tot aanpassing aan een veranderende omgeving: "Altijd al hebben we nieuwe technieken en methodes met beide handen aangegrepen om het *land-based* optreden optimaal te kunnen ondersteunen. Ik noem de oprichting bij dat bataljon van een compagnie die zich ging bezighouden met het leggen en breken van spoorwegen toen we de waarde van het vervoer over spoor voor het landoptreden hadden onderkend. Na de Eerste Wereldoorlog gingen we ons bezighouden met de bescherming tegen strijdgassen en richtten we de Gasschool op. Sommige van die nieuwe technieken raakten verouderd en verdwenen weer, andere leefden voort in een ander deel van de defensieorganisatie, zoals de verbindingdienst en de luchtmacht. In deze moderne tijd van asymmetrische oorlogsvoering hebben we onze kennis op het gebied van valstrikken en explosievenbestrijding razendsnel uitgebouwd tot een goed werkende searchmethodiek. In de komende tijd zullen in dat kader, ondanks de besparingen, de nieuwe EARS-pelotons worden opgericht. En over enige tijd komt daar een nieuwe CBRN Verdedigingscompagnie in Oirschot bij en een multidisciplinaire O&T-faciliteit hier in Vught. Nieuwe gebieden die wach-

ten op exploitatie zijn de samenwerking met de andere uniformdiensten en het uitbesteden van bouwwerkzaamheden. Beide bieden, mits goed aangepakt, kansen, waarbij ik trouwens niet in de eerste plaats denk aan de genie maar veel meer aan de veiligheid van Nederland en aan een betaalbare krijgsmacht. Wat ik maar wil zeggen, beste regimentsgenoten, de genie past zich altijd aan, als organisatie en als individueel regimentslid. Dat hebben generaties genisten voor ons gedaan, dat doen wij ook. Aan ons om de nieuwe landmacht adequaat met de beschikbare geniecapaciteit te ondersteunen."

"IK AANVAARD..."

Ten slotte wil kolonel Tjeerd de Vries de keuzes verantwoorden die hij in zijn laatste baan heeft gemaakt: "Deze baan omvat feitelijk drie functies: regimentscommandant, commandant van het OTCGenie en Kennisautoriteit Genie. Ik heb voortdurend prioriteiten moeten stellen. Als ik moest kiezen, koos ik altijd voor dat deel van het werk waarmee ik de randvoorwaarden kon beïnvloeden waaronder u uw werk kon doen. Want jullie, beste regimentsgenoten, zijn vakmensen; betrokken bij jullie werk en altijd toegewijd aan het opgedragen doel. Met de juiste randvoorwaarden komt dat soort mensen er altijd."

Tijd voor de commando-overdracht. Als kolonel De Vries in zijn laatste publieke optreden zegt, dat hij vijf mooie jaren heeft gediend als regimentscommandant en dat hij iedereen van het regiment dankt voor het vertrouwen en de kameraadschap, is er emotie in zijn stem merkbaar. Met het overhandigen van het vaandel aan zijn opvolger, kolonel Hans van Griensven, en na het uitspreken van de mantra 'Hiermee draag ik het commando over het Regiment Genietroepen, het Opleidings- en Trainingscentrum Genie en de functie van Kennisautoriteit Genie over.' en het antwoord: 'Hiermee aanvaard ik het commando over het Regiment Genietroepen, het Opleidings- en Trainingscentrum Genie en de functie van Kennisautoriteit Genie.' is de wissel een feit.

LET'S MAKE IT HAPPEN!

Een eerste opmerking van kolonel Van Griensven gaat richting zijn klasgenoten, die allemaal een dag vrij konden nemen van de Leergang Topmanagement Defensie om bij de commando-overdracht te kunnen zijn: "Ik weet wat zij nu denken: Hans, hou het kort!. En dat doet de nieuwe baas ook. Maar cursist Van Griensven benut hun aanwezigheid ook om hen te laten merken wat de waarde van de genisten is: "Het zijn vaklui, die met oplossingen komen." De klasgenoten zijn de *high potentials* van andere krijgsmachtdelen, burgermedewerkers en reservisten; zij draaien straks aan de knoppen. Volgens kolonel Van Griensven heeft iedereen elkaar hard nodig: "Met deze bezuinigingen zal iedere sector in de krijgsmacht moeten samenwerken om de doelstellingen te halen: *combined* en *joined* dus. Ook zullen wij onze internationale samenwerking op alle fronten moeten intensiveren, of het nu gaat om O&T, inzet of instandhouding van onze capaciteiten. Het Regiment Genietroepen loopt al vooruit op deze ontwikkelingen en zal dat ook blijven doen, niet alleen omdat de omstandigheden ons daartoe dwingen, maar omdat wij er in geloven." Het wordt geen leuke, maar wel een noodzakelijke klus: "We moeten vooruit kijken, kansen pakken en elkaar steunen. Dat is waar we al 263 jaar goed in zijn. Laten we dat zo snel mogelijk doen, zodat we ons weer maximaal kunnen gaan richten op onze *core business*: geniesteun leveren in binnen- en buitenland. Want wat mij betreft gaat de winkel niet dicht en kan de maatschappij te allen tijde een beroep doen op ons wapen." En daarom zal Hans van Griensven iedereen blijven bestoken met het motto, dat hij al sinds zijn tijd als bataljonscommandant voert: *Let's make it happen!* ►

CLAS-LEGPENNING

Intussen is het ruim twaalf uur en is iedereen na bijna twee uur in de frisse voorjaarsochtend wel toe aan een bak warme koffie. Maar eerst komt oud-regimentscommandant brigadegeneraal René Veger naar voren, die een boodschap heeft van de Commandant Landstrijdkrachten voor kolonel De Vries. Het blijkt dat de inspanningen van kolonel De Vries voor een goede positie van de genie niet onopgemerkt zijn gebleven bij luitenant-generaal Bertholee. En daarom krijgt de scheidend regimentscommandant de Legpenning van het Commando Landstrijdkrachten in goud, met inscriptie: 'betrokken en betrouwbaar'.

GENIEWAPENDAG

GENIE EN NATIONALE OPERATIES

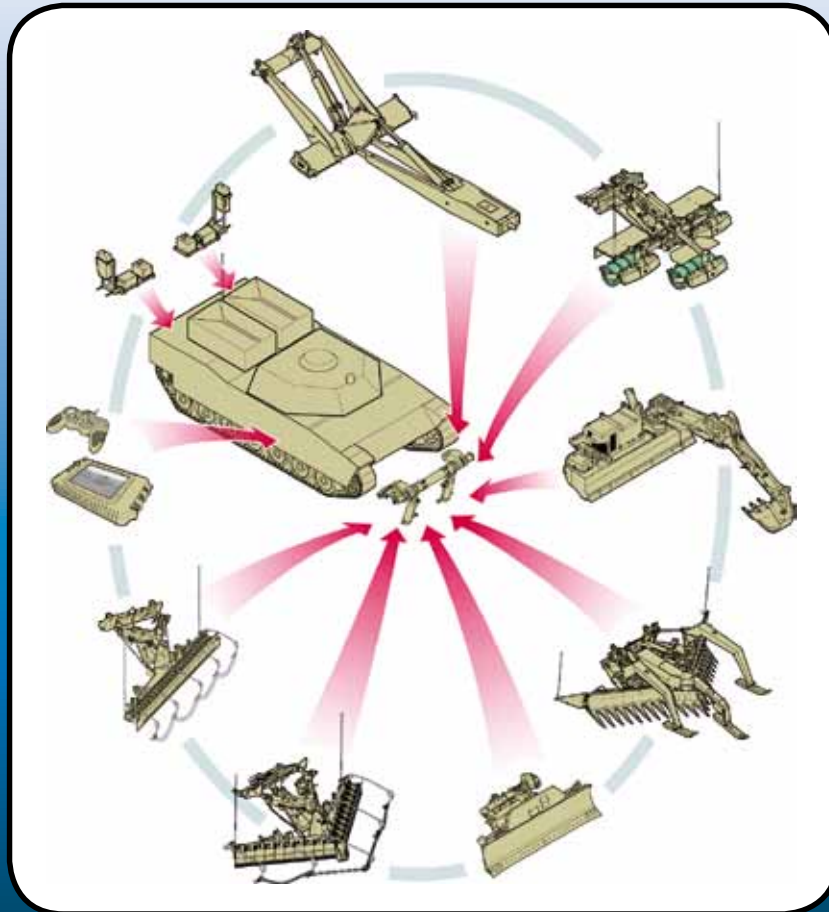
Het wordt nog een lange en veelzijdige middag op de Van Brederodekazerne. Oudgedienden en veteranen zoeken elkaar op en hernieuwen hun banden. Regimentsadjutant Frans Schiltman maakt op het podium, waar de vorige avond stevige rock werd gespeeld, onder grote belangstelling een openbare eregalerij met de hoofdrolspelers van deze dag. Het thema van deze wapendag is 'Genie en Nationale Operaties'. Wat er op dit gebied reeds gebeurt – en vooral wat er wellicht nog meer mogelijk zou zijn – kan men bekijken op de bedrijvenmarkt. Het programmaboekje telt 22 deelnemende bedrijven en 11 civiele en militaire overheidsdiensten, die aan het geïnteresseerde geniepubliek graag laten zien wat zij doen en kunnen.

In de tent loopt intussen de receptie van de nieuwe en de vertrekkende commandant. Die gaat de hele middag door en er is voor beide heren en hun echtgenote weinig rusttijd. RA Schiltman heeft zonder twijfel het meest originele cadeau - of in ieder geval het meest actuele: hij heeft voor beide kolonels een foto van de commando-overdracht op *large format print* geregeld. Toch handig, dat HP Printing ook op de bedrijvenmarkt staat. ●

Pearson Engineering is a privately owned UK company that develops combat engineer systems and equipment to meet the needs of armed forces worldwide. Our particular expertise is the development and supply of specialised countermine and combat engineer equipment for armoured fighting vehicles.

Common Interface Systems

allow a wide range of different Pearson Engineering Front End Equipment to be fitted to and operated by the same host vehicle, either wheeled or tracked, thus providing high levels of tactical flexibility without reducing capability.

TOEKOMSTIGE GENIE STAAT IN DE STEIGERS

Een kans om ook een 'stijger' te zijn

Toen in april van dit jaar de minister zijn bezuinigingsplannen presenteerde, werd ook voor de genie pijnlijk duidelijk dat we moeten snijden in onze capaciteiten. Opgeven van de constructiecapaciteit werd door velen wel verwacht, maar ook nog het aantal pantsergeniecompagnieën verminderen; dat kwam voor velen als een complete verrassing. De kamerbrief en diverse opvolgende nota's drukken deze reducties uit in te behalen resultaten, VTE'n, geldreksen en kansen op het gebied van onder meer *sourcing*, internationale samenwerking en efficiency.

Het vertalen van deze reducties door C-LAS naar het opheffen van 104 Constrcie, 113 en 413 Pagnie maakt de bezuinigingen voor veel collega's ineens heel tastbaar. En dan gaat het op eens snel. Eenheden worden stilgezet, de consequenties van de bezuinigingen worden opgelijnd, implementatieplannen worden opgesteld. Blauwdrukken zijn opgesteld, de numerus fixus (hoeveel personeel per rang) is ook voor de landmacht bepaald. In de startbrief van 1 augustus geeft de minister aan C-LAS de formele opdracht voor de invoering.

Wat betekent dit nu allemaal verder voor de genie? Zijn we er dan met alleen het opheffen van de genoemde eenheden, of gaat nog meer veranderen? Wanneer is er duidelijkheid? Op het moment dat ik dit artikel schrijf zijn hierop nog geen finale antwoorden te geven. Toch wordt er steeds meer duidelijk, zowel over de aanpak als over de richting. In dit artikel, eind augustus geschreven, informeer ik u over de stand van zaken. Nu maar hopen, dat tegen de tijd dat ik de Genist in november uit het cellofaan haal, ik niet hoeft te zeggen "Tja, zo dachten we er twee maanden geleden over, maar...."

DE MAATREGELEN VOOR DE GENIE

De genist die de kamerbrief leest blijft al direct met een aantal vraagtekens zitten. Want wat houden nu concreet de maatregelen 'verminderen van de genieconstructie- en pantsergeniecapaciteit' in? Hoe raken maatregelen op het gebied van het opleidingsveld de genie? Laat ik eerst de maatregelen eens toelichten. Het verminderen van de genieconstructiecapaciteit betekent in hoofdlijn het opheffen van 104 Constrcie. Echter

niet alle VTE'n moeten we hierbij inleveren. Hoewel het exacte aantal te reduceren functies nog onzeker is (tussen 82 en 89 VTE'n), kunnen we zeker 36 functies herverdelen, gebaseerd op het kunnen behouden van de vier constructiegroepen. De staf en logistiek, en ook de bouwmachinepelotons en het ondersteuningspeloton zijn we kwijt. En tegelijkertijd zijn de budgetten voor enkele grote materieelinvesteringsprojecten, zoals de vervanging van onze hijskranen, universele bouwmachines en mattenleggers, evenredig gekort.

Budget vervanging kranen en bouwmachines evenredig gekort

De tweede rechtstreekse maatregel - het verminderen van de pantsergeniecapaciteit - staat niet helemaal juist vermeld in de kamerbrief. Niet alleen de staven, maar ook de logistieke pelotons van 113 en 413 Pagnie zijn geschrapt. Al met al een opgelegde reductie van 50 functies. Naast de vier genoemde (pantsergenie)pelotons blijven we echter ook de capaciteiten van de twee ondersteuningspelotons houden.

Dan het opleidingsveld. Met geen woord wordt er gesproken over het OTCGenie. Duidelijk is inmiddels wel dat genoemde uitgangspunten als 'just in time, just enough', 'paars tenzij' en 'civiel tenzij' grote gevolgen hebben voor het OTCGenie. Maar ook het verlengen van de functieduur van drie naar vier jaar is van grote invloed. Ondanks dat de blauwdruk 'Opleiden Trainen en Kennisproductie' al wat meer handvatten geeft, moet het daadwerkelijke aantal te reduceren VTE'n binnen OTCo richting geven aan de inrichting van het OTCGenie.

Dan nog zijn we er niet. Ook indirect worden we getroffen door de bezuinigingen. Zo kan de herbelegging van kazernelocaties zomaar van invloed zijn. De kamerbrief geeft slechts aan welke locaties open blijven en welke afgestoten worden. ►

Internationale samenwerking op gebied van bouw operationele infra

Welke eenheden waar komen volgt later. De sluiting van Budel betekent dat 414 CBRNVerdie hier niet gehuisvest wordt. Voor 41 Pagnbat bestaat dan ook de kans dat ook deze compagnie in Oirschot belandt.

Indirect zal de genie ook zeker worden getroffen: het verkleinen van de staf van het OOCL (toekomst sectie Genie?), het afscheid van de Leopard gevechtstank (welke brugslag moeten we nog kunnen uitvoeren?) en de intentie om meer internationaal te gaan samenwerken. Er zijn wellicht ook nieuwe mogelijkheden: het realiseren van operationele infra via het NAVO agentschap NAMSA (zoals nu de bouw van permanente verblijfslocaties in Kunduz) en materieelprojecten met onze partners (ook de Duitsers hebben bijvoorbeeld problemen met de inzetbaarheid van hun vouwbrugmaterieel).

MASTERPLAN ATLANTA

Voor het C-LAS is het van het grootste belang dat we aan de ene kant de opgelegde bezuinigingen halen, maar dat we anderzijds geen enkele maatregel dubbel tellen. We moeten wel een inzetbaar C-LAS overhouden. Of zoals PC-LAS het zegt: "Elke VTE telt". Natuurlijk, bezuinigen doet pijn, maar biedt tegelijkertijd ook kansen. In de zomerperiode heeft Staf-C-LAS daarom hard gewerkt om alle maatregelen die het C-LAS treffen in kaart te brengen en die om te zetten in een vervolgtraject: het Masterplan ATLANTA.

Dit Masterplan geeft tussen nu en 2016(!) richting aan één van de meest omvangrijke reorganisaties van het C-LAS ooit. De opgelegde maatregelen zijn hierin omgezet in bijna vijftig afzonderlijke projecten, elk uit te voeren door een eigen projectmanager, bijvoorbeeld: 'inrichting materieellogistiek', 'afschaffing tanks' of 'grondgebonden vuursteun'. Zeker twee projecten hebben grote invloed op de genie. Uiteraard het project 'Herziening Genie' met de reorganisatie van de operationele

Ook het OTCGenie moet weer opnieuw in de steigers

genie-eenheden. Daarnaast is ook het project 'Opleidingsveld en operationele kennis' van groot belang, want hierin wordt het OTC - en dus ook het OTCGenie - gereorganiseerd. Naar verwachting zal ATLANTA pas half oktober 2011 definitief kunnen worden uitgegeven. Het omzetten van de numerus fixus binnen het C-LAS, het afbakken van de vele projecten in omvang en tijd, de invloed van enkele nog te nemen politieke beslissingen, maken het proces zeer complex. En ondanks dat ook C-LAS zo snel mogelijk aan de slag wil gaan (en voor een deel ook zeker moet), mag snelheid niet ten koste gaan van nauwkeurigheid.

'HERZIENING GENIE': DE AANPAK

Zoals kolonel Van Griensven al schrijft in zijn voorwoord, vindt de herziening van de genie plaats onder zijn leiding. Aangezien dit al onze operationele eenheden betreft, zitten alle drie de bataljonscommandanten en C-11Gncie Lumbl in het projectteam, dat verder ondersteund wordt door het Kenniscentrum Genie, Staf-OTCgenie en enkele specialisten van Staf-OTCo en C-LAS. Simpel gezegd betreft de herziening een reorganisatie van de vier operationele genie-eenheden en het OTCGenie; een reorganisatie zoals we deze al meer hebben uitgevoerd volgens het bekende gefaseerde reorganisatieproces. Op basis van een beleidsvoornemen stelt men per eenheid eerst een voorlopig en vervolgens een definitief reorganisatieplan op. Hierin wordt niet alleen de nieuwe eenheid tot in detail beschreven (o.a. personeel, materieel en taken), maar ook wat de wijzigingen t.o.v. de huidige eenheid zijn en welke maatregelen genomen moeten worden om tot de nieuwe eenheid te komen. De belangrijkste stap zetten we echter al eerder. Gezamenlijk doen alle geniecommandanten onder leiding van kolonel Van Griensven een studie naar de toekomst van de genie. Uiteraard gebaseerd op de opgelegde bezuinigingsmaatregelen, maar we kijken ook breder. Nieuwe taken, nieuw materieel, andere manieren van opleiden en trainen; zomaar enkele zaken die ook van invloed zijn. Door nu juist ook deze onderwerpen te bezien moeten we een genie bouwen die, ondanks de opgelegde reducties, in staat is de gevraagde geniesteun aan het C-LAS, of beter nog aan de hele krijgsmacht te leveren. Dit onder het motto van de kolonel: 'Vorwärts und nicht vergessen'.

Deze reorganisatie willen we zo snel mogelijk uitvoeren, maar we zijn als genie afhankelijk van de voortgang van andere projecten en we moeten passen binnen ATLANTA. Grofweg is het streven om eind 2011 de studie af te ronden. Het opstellen van de diverse reorganisatiedocumenten, en niet te vergeten het overleg met de medezeggenschap en de besluiten door C-LAS zullen de eerste helft van 2012 in beslag nemen. Dus pas na de zomer van 2012 kunnen we daadwerkelijk de eenheden omvormen. Tot die tijd blijven de bataljons werken met tijdelijke werkorganisaties door het stilzetten van eenheden sinds mei dit jaar.

BOUWTEKENINGEN

Hoewel we het bestek dus nog moeten opstellen, hebben we al enig idee van de nieuwe organisatie. Sterker nog, in mei van dit jaar heeft C-OTCGenie op verzoek van C-LAS de gevolgen van de maatregelen inzichtelijk gemaakt en op hoofdlijnen een voorstel voor de nieuwe genie-organisatie gepresenteerd. C-LAS heeft op enkele belangrijke punten ingestemd met dit schetsontwerp, maar ook onderdelen voor nadere uitwerking aangegeven.

PANTSERGENIE

Zo ziet ook C-LAS het bouwen aan de nieuwe genie-organisatie als een kans om *Advanced Search* structureel te verankeren. Niet alleen door het vergroten van de EARS-pelotons bij de pantsergeniebataljons en het oprichten van een EARS-peloton bij 11 Gncie Lumbl, maar ook door het versterken van compagnies- en bataljonsstaven met officieren en onderofficieren voor genie-inlichtingen en genie-advies. Financiering van dit voorstel vinden we door het verkleinen van de pantsergeniegroepen van negen naar acht man en door personeel van het OTCGenie over te hevelen.

Advanced Search structureel verankeren

Het behouden van de pantsergeniepelotons en het ondersteuningspeloton van 113 en 413 Pagnacie, maakt het mogelijk dat we twee identieke pantsergeniecompagnieën, met elk drie pantsergeniepelotons en een ondersteuningspeloton, per bataljon krijgen. Het onderscheid tussen een compagnie *licht* en *zwaar* komt hiermee te vervallen. De exacte samenstelling van het ondersteuningspeloton wordt tevens beïnvloed door nieuw materieel (invoering van de brug Leguaan op wielonderstel, de komst

van het geniedoorbraakmiddel Kodiak) en een herbezinning van taken (hebben we bijvoorbeeld nog behoefte aan een aparte mijnenleggroep?).

CONSTRUCTIEGENIE

En ook binnen 101 Gnbat liggen kansen voor verbetering. Al langer beziet C-101 Gnbat mogelijkheden voor het vergroten van de kwaliteit bij *force support engineering*. En zeker niet alleen op het gebied van het bouwen en instandhouden van bases en beschermingswerken. Ook het openen en openhouden van routes is en blijft een noodzakelijke genietaak. Hoe aantrekkelijk *sourcing* van operationele infra ook lijkt te zijn, tot op heden ken ik geen concrete praktijkvoorbeelden dat dit ook daadwerkelijk goedkoper was. Zeker niet als we bij snelle inzet en aanwezigheid van bijvoorbeeld mijnen/explosieven of zelfs tegenstanders onder tijdsdruk routes moeten herstellen en een initieel kamp moeten opbouwen. Dan heeft de krijgsmacht de genie toch zeker nodig. Grotendeels opheffen van 104 Constrcie leidt dan ook tot een complete herinrichting van 101 Gnbat. We zullen hierbij kritisch kijken naar zowel de staf, als naar Geniewerken. Benodigde functionaliteiten, omvang,

Nieuw materieel beïnvloedt samenstelling ondersteuningspelotons

maar ook alternatieven als de rol van functioneel specialisten of andere reservisten zijn onderwerp van gesprek. De overblijvende constructiecompagnieën zullen er zeker anders uitzien dan nu. Dit gaat verder dan zomaar constructiegroepen toevoegen en bouwmachinepelotons bij elkaar vegen. Ook hier geldt dat projecten als de vervanging van de hijskranen (instroom gepland in 2013) en universele bouwmachines (instroom gepland in 2015) meegenomen worden. ►

LEGUAN[®] BRIDGE LAYER

Crossing widest gaps

- Bridge Load Class MLC 80
- One system to launch a 26 m bridge or two 14 m bridges
- Fully automatic launching and retrieval
- Tracked and wheeled vehicles

KMW
KRAUSS-MAFFEI WEGMANN

PROTECTS YOUR MISSION. | www.kmweg.com |

105 Brcie voor constructies op, over, in en onder water

En 105 Brugcompagnie dan? Menigeen verwachtte begin april, dat ook 105 geraakt zou worden en hier is inderdaad indringend naar gekeken. Toch is in de onderzoeksfase de waarde van 105 Brcie voldoende aangetoond. Niet alleen voor het inzetten van de vouwbrug, maar veel meer door het breder kunnen optreden als een unieke eenheid, die inzetbaar is voor constructies op, over, in en onder water. Zaak is nu om dit te bestendigen.

LUCHTMOBIELE GENIE

Net als 105 Brcie, wordt ook onze luchtmobiele geniecompagnie niet direct geraakt door een bezuinigingsmaatregel. Sterker nog, de waarde van de luchtmobiele brigade (en haar 'eigen' geniesteun) voor zowel *initial entry* als gemotoriseerd optreden, is opnieuw bevestigd. Dit geeft mogelijkheden. Naast het oprichten van een EARS-peloton, is er wellicht ruimte (voldoende VTE'n) om de sterkte van de luchtmobiele groepen tegen het licht te houden.

OTCGENIE

Resteert het OTCGenie. Hier zijn nog weinig concrete inzichten in het aantal te reduceren VTE'n. Verlenging van de functieduur, het zoveel mogelijk gebruik maken van instroomopleidingen binnen Loopbaanlint, minder opleiden en meer trainen leiden zeker tot

een behoorlijke opgedragen reductie. Het in 2010 opgestelde 'Plan voor de doorontwikkeling van het OTCGenie' geeft een goede richting. We zullen zien hoe de opgelegde reducties deze richting beïnvloeden. Dan zal blijken of de inrichting van staf en logistiek, de samenvoeging tot drie scholen en het aanhouden van twee kenniscentra inderdaad doorgevoerd kan worden.

IN DE STEIGERS

De opgelegde maatregelen lijken op het eerste gezicht relatief eenvoudig. Stilzetten en opnemen van de getroffen eenheden binnen een werkorganisatie van de bataljons is al met al goed verlopen. Het daadwerkelijk vormgeven van de genie-organisatie binnen de nieuwe krijgsmacht heeft meer voeten in aarde. *'If it aint broken, don't fix it'* is één van de leidende gedachten voor het C-LAS bij de komende organisatieverandering. En hoezeer dit ook geldt voor de genie; we krijgen nu de kans om mede op basis van onze eigen ervaringen van de afgelopen missies de genie in de steigers te zetten. Doelstelling hierbij is niet slechts de opgedragen bezuinigingen door te voeren. Ons doel is om ook voor de toekomst een krachtige genie te bouwen. Reducties en bedreigingen omzetten in kansen en vernieuwing. Zo staat de genie niet alleen in de steigers, maar hebben we ook de potentie om ondanks bezuinigingen een 'stijger' te zijn. ●

Luchtmobiele genie heeft zijn waarde bewezen. 11 Gncie Lumbl blijft buiten schot

Advertentie 8

Nieuwbouw op complex Grave Driehuis

Military Search Center krijgt unieke werklocatie

Een tunnelsysteem met acht meter hoogteverschil, een indoor search terrein, een met lood beklede ruimte, eigen leslokalen, kantoren en instructeurruimtes. Wanneer de bouw volledig is afgerond krijgt het Instructiepeloton Search uit Reek een unieke locatie om in te werken. De eerste fase van de bouw is nu bijna afgerond: tijd voor een blik op de toekomst!

CURSUSSEN, TRAINING, KENNISPRODUCTIE

Het Instructiepeloton Search verzorgt alle cursussen op het gebied van military search. Military search is opgebouwd uit een aantal verschillende niveaus. Voor het *basic search* niveau leiden we kerninstructeurs op. Kaderleden van alle krijgsmachtsdelen worden kerninstructeur *search aware* of *basic search*. Zowel de gevechts-ondersteunende genie van de landmacht als die van het Korps Mariniers wordt opgeleid op het *intermediate* niveau. De Advanced Search Teams (AST) van de drie EARS pelotons ten slotte worden opgeleid op het hoogste *advanced search* niveau.

Ook voert het Instructiepeloton Search de trainingsondersteuning uit bij de operationele eenheden, produceert het kennis op het vakgebied van search en ondersteunt het de opleiding van specialisten, zoals de hondengeleiders van de *Route and Overwatch Search Dog* (ROSD).

Omdat het Instructiepeloton Search krijgsmachtbreed cursussen en trainingsondersteuning verzorgt, werken er niet alleen maar genisten. Ook instructeurs van de mariniers, de luchtmacht en andere wapens van de landmacht zijn of waren werkzaam voor het instructiepeloton.

NIEUW ONDERDAK

Het instructiepeloton Search krijgt dus een nieuw onderdak. Sinds de oprichting zijn we ondergebracht bij de OTE Mineurs op het springterrein Reek, maar we gaan verhuizen naar het complex Grave Driehuis. Daar hebben de loodsen 4, 5, 6 en 7 een nieuwe bestemming gekregen: huisvesting van het *Military Search Center* (MSC).

Het MSC gaat uit vijf onderdelen bestaan. Een les- en kantoorgebouw, een praktijkgebouw, een *base-entry*, een tunnelsysteem en een nieuwe MFSC ingang op het complex Grave Driehuis. De *base entry* is al gebouwd met dank aan 103 Constructiecompagnie en de overige werkzaamheden zijn verdeeld in twee fasen. De eerste fase is de volledige renovatie en verbouwing van de loodsen 6 en 7 tot respectievelijk het praktijkgebouw en het les- en kantoorgebouw. In een later stadium zal de tweede bouwfase worden uitgevoerd: de aanleg van het tunnelsysteem en de MFSC ingang.

LOODS 7

De volledig gerenoveerde loods 7 wordt momenteel omgetoverd tot splinternieuw les- en kantoorgebouw. Het gebouw krijgt vier leslokalen, genoeg kantoorruimte voor alle instructeurs, computerruimtes, opslagruimtes voor het search materiaal, een *facilitators* ruimte waar oefen-IEDs kunnen worden gefabriceerd en een ingang van binnenuit het tunnelsysteem in.

LOODS 6

Deze loods is volledig verbouwd tot praktijkgebouw. Een deel van de loods is ontdaan van de betonnen vloer en voorzien van een laag schoon zand: een uitstekende leer- en oefenruimte voor de diverse search materialen. Het tweede deel is een grote praktijkruimte met verharde ondergrond, waar je zonder hinderende weersinvouden maximale leerwinst kunt halen met de lessen, en die tevens gebruikt kan worden als voorbereidings- of isolatieruimte. Het achterste deel van de loods is ingericht op het gebruik van de advanced search materialen. Diverse soorten muren, waaronder een *quala* muur, alle voorzien van diverse open verstopplekken, stellen het AST in staat de grenzen van de apparatuur op te zoeken. Tenslotte heeft loods 6 een met lood beklede ruimte, waarin veilig met straling gewerkt kan worden.

BLIK OP DE TOEKOMST

Het tunnelsysteem en de kazerne-ingang moeten nog aangelegd worden. In het tunnelsysteem kan het AST opgeleid worden in *working in confined spaces* (WICS; moeilijk bereikbare ruimtes, zoals een riolering), *hazardous environment search* (zoeken in gevaarlijke omgeving, bijv. een besmet gebied) en het werken met de klimuistrusting. Daarnaast kan het tunnelsysteem gebruikt worden voor allerlei teambuildings en mentale of fysieke oefeningen. Een unieke trainingslocatie dus en ook interessant voor organisaties binnen en buiten Defensie!

Heeft u interesse om de trainingsfaciliteiten te gebruiken? Heeft u vragen over het Military Search Center? Zou u bij het Instructiepeloton Search willen werken? Neem dan contact met mij op: g.d.sain@mindef.nl. ●

Load Handling Systems for military applications

Military load handling requires tailor made solutions because of the arduous terrain and challenging climate conditions in combination with tactical circumstances. Cargotec can help you and has a long track record in dedicated (military) load handling solutions. For off road forklift truck applications Cargotec can offer solutions from the MOFFETT and the KALMAR range.

Versatile equipment is an important feature for out of area missions. A couple of the versatility solutions are:

- Rough Terrain Forklift Trucks which can (de)stuff ISO containers
- 4 Way MOFFETT forklift trucks drive in forward, rearward and, with the front wheels 90° hydraulic turned, left and right direction
- "Cat C" compliant Rough Terrain Forklift Trucks to handle ammunition and missiles in bunker areas
- Rough Terrain Container Handlers with special attachments like the Forklift attachment and the Sling attachment

Cargotec is the world leader in the demanding field of (military) logistics with well known brands:

- Hiab – load handling @ vehicles
- MacGregor – load handling @ vessels
- Kalmar – load handling @ terminals and ports

Cargotec UK Limited
Government Business Operations

Cargotec Industrial Park
Ellesmere, Shropshire
SY12 9JW, UK
Tel: +44 1691 623 100
Email: gboenquiries@cargotec.com

Office in The Netherlands
P.O. Box 141
5530 AC Bladel
Tel: +31 497 362 135
Email: frank.van.dongen@cargotec.com

www.cargotec.com

 CARGOTEC
we keep cargo on the move™

KALMAR RT 5K 4 wheeled Rough Terrain Forklift Truck

KALMAR RT240 Rough Terrain Container Handler handling a 20' ISO container

MOFFETT M9S 3 wheeled Rough Terrain Forklift Truck

MOFFETT M8 - 4 Way in "Cat C" compliant version drives in forward, rearward, left and right direction

Ook de logistiek staat in de steigers

Als de hele genie in de steigers staat, dan geldt dat ook voor de logistiek en dus ook voor de Logistieke Eenheid van het OTCGenie. Als de genie gereed wordt gemaakt voor een nieuw tijdperk binnen de Koninklijke Landmacht, met andere taken en andere verantwoordelijkheden, dan krijgt de Logistieke Eenheid van het OTCGenie ook een andere taak en andere verantwoordelijkheden.

Wijzigingen waar niet iedereen gelukkig mee is; dingen gaan doen die we in de afgelopen jaren altijd heel anders gedaan hebben. Waarom moet het anders; we deden het toch altijd goed? Uit de Haagse bezuinigingen is duidelijk dat het anders zal moeten, en dat we ons moeten aanpassen en mee moeten en zullen gaan. Dit betekent grote onzekerheid voor het personeel op de werkvloer, dat al drie jaar tijdelijk tewerkgesteld is.

Buiten onze primaire taak - het OTCGenie logistiek ondersteunen bij al zijn activiteiten - geeft onze DAA-groep ook, ondanks hun onderbezetting, twee weken les aan de toekomstige onderofficieren over onderhoud aan de YPR 765, of we nemen, als er een instructeur van de Machinistenschool ziek thuis is, even de les berging en slepen over, zodat er geen opleidingsverstoring optreedt. Dan treden de burgermedewerkers van de Logistieke Eenheid gewoon even op als volwaardig instructeur. Veel zaken komen op ons af: *pooling* van allerlei voertuigen, het invoeren van andere bedrijfssystemen, het centraliseren van activiteiten, het samenvoegen en oprichten van nieuwe scholen en het aanpassen van allerlei opleidingen waar we in de afge-

lopen jaren zo nadrukkelijk bij betrokken waren. Alles bij elkaar veel werk.

De genie staat in de steigers en aan de poort hangt natuurlijk géén bordje 'wegens verbouwing gesloten'. Zo ook bij het dagelijkse logistieke werk: dat gaat gewoon door, met alle mogelijkheden en onmogelijkheden. En ondertussen denken we na hoe de logistiek moet worden ingericht binnen het nieuwe OTCGenie.

En we steunen dus gewoon 41 Pantsergeniebataljon bij zijn vijfjarig bestaan met onze bekende tenten, en ook faciliteren we het zestigjarig bestaan van de KMS in Weert met het opbouwen en afbreken van onze regimentstent. Direct daarna wordt de complete regimentstent verplaatst van Weert naar Amersfoort om op de Bernardkazerne te worden opgebouwd voor de reünie van het Regiment Huzaren van Boreel op 7 oktober.

Voor de genie leveren we een bijdrage aan diverse activiteiten, zoals het IJzeren Manconcert en Den Bosch Maritiem. We blijven grote waarde hechten aan ons eigen regiment, waarin we ons thuis en betrokken voelen als burgers en militairen van de Logistieke Eenheid. Alles bij elkaar flinke klussen die we graag doen, samen met u, omdat we dit met veel plezier doen. Hoog in ons vaandel staat - en zal blijven staan:

Uw logistiek is onze zorg! ●

Project: Mobile kraan van Brandweer Haaglanden, voorzien van een Liftal Hijsjuk
Lokatie: Manitowoc Breda

Project: testen van balken met een custom made lichtgewicht testunit.
Lokatie: Kerncentrale Frankrijk

Noviteit: Spankrachtmeter op spanbanden; altijd stevig vastgesjord.

Noviteit: Elektrisch op afstand te openen lasthaak voorkomt onnodig klimwerk om lading te lossen.

LIFTAL HIJSTECHNIEK

Specialisten op het gebied van: > hijs- en hefgereedschap > staalkabels
> kraantechniek > tuigages > valbeveiliging > hydraulisch gereedschap
> kettingwerk > keuren > certificeren > dynamisch beproeven

INFO@LIFTAL.COM

WWW.LIFTAL.COM

LIFTAL

Vestiging: Vlissingen-Oost
Postbus 80
4450 AB Heinkenszand
Groenlandweg 4, Havennr. 4056

4455 SN Vlissingen-Oost
Tel.: +31 (0)118-488 450
Fax: +31 (0)118-488 451
E-mail: vlissingen@liftal.com

Ook vestigingen in
Yerseke en Temse.

Vereende krachten bedwingen Vughts stormoffensief

28 juni 2011 - Het spookt in Vught. Zwaar noodweer trekt een spoor van verwoesting door de landelijke gemeente. Persoonlijke ongelukken blijven uit, maar tientallen woningen en auto's en ruim 800 bomen vallen ten prooi aan het woeste natuurgeweld. The day after is de in groten getale aanwezige pers getuige van een gemeente die voortvarend de schade te lijf gaat. Met hulp van verre vrienden en naaste burens. Onder hen: de genie.

Weerkundigen spraken van een 'downburst'; een superstorm die Vught als zijn strijdtoneel koos. Vooral de honderden gesneuvelde bomen zorgden voor een chaos. Wegen waren gestremd, leidingen gebroken, auto's vernield en huizen beschadigd en onbereikbaar. Ook na de storm was het nog lang niet veilig: beschadigde bomen bedreigden mens en materieel en gebroken gas- en waterleidingen zorgden voor overlast en gevaar.

GEEN STILTE NA DE STORM

Onmiddellijk na het noodweer ontstaat er een storm aan schademeldingen en hulpvragen. Vught verkeert in nood en brandweer, politie en gemeente rukken onmiddellijk uit om die eerste nood te lenigen. De Van de Pollstraat, Hoogstraat, Marggraafstraat, Heiweg, het Versterplein en de Van Voorst tot Voorststraat worden zeer zwaar getroffen. Een boerderij in het buitengebied moet ontruimd worden, omdat dakconstructie en muren dreigen te bezwijken. En het 'wonder van Vught' voltrekt zich in een huis aan de Heiweg waar een baby ongedeerd blijft tussen vallend puin en een door het dak stortende boom.

DAAR KOMT DE GENIE

In het valse licht van de volgende ochtend ziet Vught er troosteloos uit. Reden voor de genie om zich spontaan te melden bij het legioen van hulpverleners. Hulp, die burgemeester Van de Mortel dankbaar en met beide handen aangrijpt. Met mensen en materieel staat de genie de gemeente terzijde en samen met de medewerkers van de buitendienst wordt menige strijd om de Vughtse veiligheid en bereikbaarheid in het voordeel van het thuisfront beslist. Ook bij het ruimen van majestueuze ontwortelde bomen is de 'geniale' steun onontbeerlijk. De vele handen en het zwaar materieel

maken weliswaar geen licht, maar wel voortvarend werk. In bijzonder korte tijd is Vught weer veilig en toegankelijk gemaakt.

EEN STAALTJE VAN MILITAIR KUNNEN

Een fraai staaltje van kunnen toont de genie nabij het Markiezaat, waar een bruggenlegger het nabijgelegen schiereiland onder bereik van de 'stormtroepers' brengt. De 22 meter lange pantserbrug blijkt een uitstekende verbinding om takken en bomen af te voeren. Een grootse operatie op kleine schaal, voor een belangstellend en dankbaar publiek.

EEN DANKBARE GEMEENTE

Vught is de genie bijzonder erkentelijk voor de hulp. En dat klinkt ook door in vele enthousiaste reacties van inwoners en medewerkers. Het is niet de eerste keer dat de genie zich een goede buur toont en zich samen met de gemeente en anderen inzet voor het Vughtse wel en wee. Een samenwerking om te koesteren. ●

Inzet tankbrug voor bereikbaarheid

Ook zwaar materieel wordt ingezet

Met man en macht worden de handen ineens geslagen

VTO-KMS klas 39: weinigen haalden de finish...

Velen waren in het begin aanwezig, maar weinigen haalden de eindstreep. Je zou kunnen zeggen dat er niet is bijgedragen aan de kwantitatieve vulling van het personeel. Kwalitatief zal in de toekomst blijken. Op 5 juli 2010 begonnen dertien man met de Algemene Kaderopleiding Genie (AKG). Drie gingen na de AKG verder in een ander functiegebied (IT, GWW); twee leerlingen werden toegevoegd uit andere klassen aan het begin van de pantsergeniemodule. Totaal moesten elf leerlingen om diverse redenen vroegtijdig afhaken. De vier die de eindstreep wel hebben bereikt, zullen het in de praktijk moeten gaan waarmaken. Wij als instructiegroep hebben alle vertrouwen in hen. Van harte gefeliciteerd met het behalen van deze mijlpaal.

Sgt-1 Van Dalfsen (instructeur), Sgt-1 Van den Burg (instructeur), Sgt Bons, Sgt Bons, Sgt Visser, Sgt Offerman, Smi Groen (klascdt)

Eindoefening nieuwe lichting pelotonscommandanten 'Cadet' is verleden tijd; WE ZIJN NU 'GENIST'

Op maandag 14 februari begint de VTO KMA 2010/2011 aan de eindoefening van hun opleiding tot officier bij het Regiment Genietroepen. Het oefenprogramma belooft zwaar en uitdagend te worden, zoals omschreven in het oogmerk: 'Door fysiek en mentaal verder te gaan dan u ooit eerder heeft gedaan leert u uw eigen grenzen kennen en verleggen.' De nadruk ligt dan ook op de mentale component met daarbij BGNT'n en verplaatsingen te voet. Dat belooft wat en het was al 27 weken zo intensief! Maar we hebben er allemaal zin in en kijken uit naar de vrijdag, waar het bruine padje en genie-embleem liggen te wachten.

Op maandag gaan we naar ons verzamelgebied Stroese Heide BGNT'n, waarbij we om de beurt als commandant worden aangewezen. Een kratering, drie storende mijnenvelden, en 's avonds een 2 bij 4 pas. Maar de wikkels blijken erg moeilijk de grond in te gaan en na een aantal steekproeven in de tankbaan blijkt er wegverharding onder de zandlaag van 30 cm te zitten. De commandant maakt snel zijn analyse en besluit de draadhindernis 200m verderop weg te leggen. Tot slot maken we een verhakking. Een lange dag met goede leerpunten.

Dinsdagochtend verplaatsing richting de Arnhemse heide, waar we in biddyparen daadwerkelijk met scherp deuren gaan springen: een slotmethode, saloondeurmethode en scharniermethode: een super ervaring voor ons allemaal! Na deze harde klappen worden we verrast met de volgende opdracht: het opwerpen van een Ierse

Scherpspringen Schaarsbergen

Honden Zaltbommel

wal. Gelukkig met ondersteuning van 11 Gncie AASLT met 2 JCB graaflaadcombinaties en een uni bouwmaschine. Hartelijk dank voor het graafwerk. Het is leerzaam en een leuke ervaring om samen te werken met de bouwmachines en de luchtmobiele genisten. Ook 's avonds en 's nachts kunnen we nog 'genieten' van de rode baretten: op de Oranjekazerne in Schaarsbergen laten twee sportinstructeurs ons een *catcrawl* uitvoeren naar 10m hoogte, en terug *abseilen*. Pittig, maar er komt nog meer moois. Wij beklimmen de bailey klimtoren met opsvest en rugzak om, 20m hoog met 30kg extra om je lijf. Naar beneden gaat dan wel een stuk sneller! Ook de touwbaan en de hindernisbaan worden niet vergeten en we kunnen stellen dat de VTO klas goed aan zijn staart is getrokken. Na drie uur fysiek bezig te zijn geweest moet je even voor jezelf en voor elkaar zorgen: blijven drinken en eten en goed op elkaar blijven letten!

Woensdagochtend vroeg nemen we afscheid van de YPR en worden de rugzakken gereed gemaakt voor de 48 uren verplaatsing. Prachtig weer, maar een koude wind, dus: kledingdrill! Bij de papierfabriek in de buurt van Wageningen liggen twee aanvalsbotten te wachten. Met drie man per boot gaan we varen. Om de paar uur een korte stop om het lichaam te voorzien van warm vocht en voedsel. Uiteindelijk komen we aan in de haven van Rotterdam. Op het schip 'MARCOR BULK' heeft de LO/sport een parcours uitgestippeld. Te beginnen naast het anker, dus klimmen we via de ankerketting aan boord en daar kunnen we onze armen en handen verzuren aan touwladders, abseilen, mariniersafdeling, zwaluwafdeling en als fysieke prikkel een *catcrawl* op 18m hoogte. Nog een leuke: individueel worden we met bokshandschoenen aan een gang in gestuurd. Daar staat de vijand om een hoek te wachten om ons onverwachts aan te grijpen. Maar de vijand krijgt bij geen enkele aspirant-genist een kans. Terug in de aanvalsbotten. De haven ligt er mooi bij in het nachtlucht. Na twee uur varen meren we aan, ergens in het zuiden van het land. De rugzakken gaan om en we beginnen aan de eerste verplaatsing te voet: 30 kilometer. Daarna de volgende opdracht: bouw een kubus! Met de zonsopkomst en dichte mist beginnen de eerste personen wat vermoeid uit de ogen te kijken, maar desalniettemin gaan we enthousiast van start. Uiteindelijk heeft de kubus het begeven, wat zorgt voor een mooi stukje kunst midden tussen de begraafplaatsen.

Nieuwe opdracht: verplaats aan de hand van tien gps-coördinaten. Het eindpunt blijkt opnieuw de aanvalsbotten te zijn, waarmee we naar Zaltbommel varen. Hier moeten we individueel naar de binnenstad lopen. Een groep burgers vangt iedereen op. We zien een zwaar ogend pak en horen honden blaffen. Op de meeste gezichten verschijnt een grijns als ze het doorkrijgen: val de hondengeleider aan, maar incasseer zijn hond. Leuk! En: ren weg van de hond om als eerste bij de jeep aan te komen. Dat lukt slechts de helft; de

andere helft maakt eerst kennis met het asfalt. We varen verder over de Merwede en worden gedropt voor een speedmars van onbekende afstand. Maar na ruim 3km komen we bij een tafel met daarop een kaars. We mogen zitten. De aalmoezenier en de regimentsadjutant spreken ons toe. We krijgen een kaars die als licht kan dienen voor onze functie als PC. Afsluitend zingen we het Mineurslied met uiteraard de welverdiende brandewijn. Dan wordt duidelijk dat we terug dienen te speedmarsen, maar wel met een snellere tijd.

De aanvalsbotten brengen ons naar Crèvecoeur. We krijgen rust, maar na anderhalf uur staan we weer bepakt voor de volgende verplaatsing. Die lijkt makkelijk: volg de kapitein op de voet. Deze commandantenmars blijkt behoorlijk pittig te zijn en hier komen we fysiek en mentaal onze grenzen tegen. We eindigen bij een verkenningsboot, waarmee we naar Engelen moeten. Jammer dat er geen water in de buurt is; dragen dus maar! In Engelen kunnen de rugzakken eindelijk in de vrachtwagen; een hele opluchting! Er liggen daar ook kano's klaar en daarmee peddelen we richting de kazerne. Bij de gevangenis aan het Drongelens Kanaal beginnen we aan onze eindmars richting de hindernisbaan. De sfeer is goed, we zijn er bijna! De aalmoezenier loopt het laatste stuk met ons mee. Bij de hindernisbaan op de Lunettenkazerne staat veel publiek van CC'n, CSM's en kader te wachten. En ook weer een kano. De laatste opdracht luidt: neem de hindernisbaan in vol ornaat én met de kano. Eén ding is zeker; de kano is er niet beter op geworden. Van alle hoogtes wordt de kano afgeduwd. De hindernissen gaan vlot. Voor de finishvlag komen we op linie en gaan we gezamenlijk over de eindstreep. We hebben het gehaald!

De genie-emblemen worden uitgereikt. Het woord 'cadet' is verleden tijd; we zijn genist. ●

Eindoefening

Tlnt Bekker 113 Pagnie (zw), Tlnt Van de Venne 411 Pagnie (lt), Tlnt Verhulst 112 Pagnie (zw), Tlnt Peeters 412 Pagnie (zw), Tlnt Harrewijn 101 NBCVerdcie, Tlnt Kloppenburg 105 Brugcie

Draadloze alarmketen

Dräger X-zone 5000: seriegeschakelde veiligheid

Hypermoderne bewaking: de Dräger X-zone 5000 is in combinatie met de X-am 5000 of X-am 5600 geschikt voor het gelijktijdig bewaken van 1 tot 6 gassen. De draagbare, robuuste en waterdichte alarmversterkers maken de meervoudige gasdetectieinstrumenten in een handomdraai tot een uniek systeem.

MEER INFORMATIE: WWW.DRAEGER.COM

Dräger. Techniek voor het leven.

CBRN verdediging in de steigers Meer aandacht voor 'prevent'

Na de terreuraanslagen van 11 september 2001 in de Verenigde Staten is ook in Nederland een toenemend besef ontstaan dat een dreiging, ook op CBRN-gebied, breder is dan de traditionele wijze van oorlogvoeren. Dit besef geldt niet alleen binnen Defensie maar ook bij andere overheidsdepartementen en civiele instanties. Een van de maatregelen die daaruit voortvloeide was het oprichten van een Joint Kenniscentrum CBRN (JKC CBRN) in januari 2003, dat alle kennis over CBRN verdediging bundelt. In de vorige editie van Genist stond hierover een artikel waarin de taken van het kenniscentrum beschreven staan. Nu gaan we verder met het schetsen van de huidige stand van zaken.

SAMENWERKING EN INTEGRATIE BIJ 'PREVENT'

Nationaal en internationaal worden tegenwoordig drie pijlers van CBRN verdediging genoemd: 'Prevent, Protect & Recover'. Tot voor kort was men vooral bezig geweest in de pijlers 'Protect' en 'Recover', maar ook bij CBRN verdediging verschuift de focus naar de preventiekant van het incident (vergelijk het met de C-IED). Dus moet onderzocht worden in hoeverre er koppelingen te maken zijn met CBRN inlichtingen, C-IED en Search. Het is goed denkbaar dat een Search team dat op een geïmproviseerd laboratorium stuit, in de toekomst ondersteund zal worden door verkenners van de CBRN verdedigingscompagnieën. Deze samenwerking zal ook gezocht worden met andere capaciteiten zoals bijvoorbeeld de HPG-organisatie (Hygiëne & Preventieve Gezondheidszorg). Uit een eerste grove analyse blijkt dat er veel overlap zit tussen CBRN en HPG en mogelijk kunnen we gebruik maken van elkaars kennis en capaciteit. Uiteindelijk is alles er op gericht om CBRN zo veel mogelijk te integreren in het bestaande optreden en specialistische CBRN taken over te laten aan diezelfde CBRN specialisten. Zo weinig mogelijk 'in neventaak' beleggen dus en zorgen dat die CBRN specialisten ook ècht specialisten kunnen worden.

ICMS CAPACITEITEN

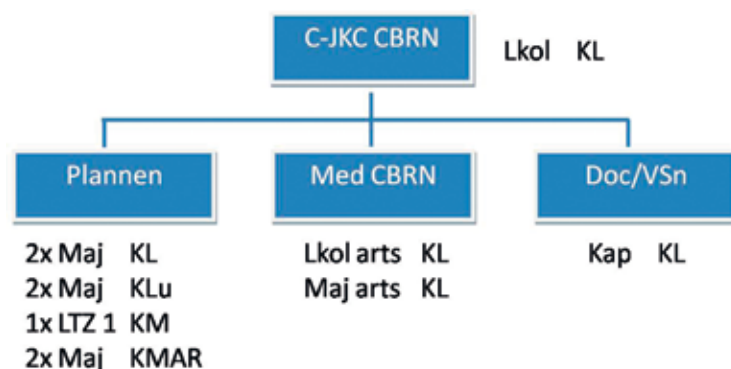
Het JKC CBRN is al enige tijd bezig met ICMS (Intensivering Civiel-Militaire Samenwerking). Dit heeft natuurlijk alles te maken met de 'Recover' kant van een CBRN incident, waarbij een ongeval met industriële middelen ook als CBRN incident wordt gezien (bijvoorbeeld de brand in Moerdijk). Om te zorgen dat deze ICMS capaciteit eind 2012 operationeel is, ligt hier momenteel de hoogste prioriteit van het JKC CBRN. Er moet veel nieuw materiaal worden aangeschaft en doctrine worden ontwikkeld, waarbij het JKC CBRN de inhoudelijke kennis aanlevert. Uiteindelijk moet de gegarandeerde ICMS CBRN

capaciteit bestaan uit:

- Een responscapaciteit (ondergebracht bij de Joint CBRN School):
 - Advies & Assistentie (A&A): 2 VTE'n met een opkomsttijd van 2 uur
 - Detectie & Identificatie: 4 VTE'n met een opkomsttijd van 2,5 uur
- Een ontsmettingscapaciteit (ondergebracht bij 101 en 414 CBRNverdcie):
 - Ontsmetten van materieel en infra
 - Opkomsttijd van 6 uur

De A&A-capaciteit wordt hierbij de spil die alle contact onderhoudt met de civiele instanties. Voor de detectiecapaciteit zullen nieuwe (civiele) voertuigen en materieel aangeschaft worden en ook de ontsmetters zullen voorzien worden van modulaire, snel inzetbare ontsmettingssystemen. Naast deze gegarandeerde CBRN capaciteit zal bij de Joint CBRN School (JCBRNS) in Vught een multidisciplinaire CBRN Trainingsfaciliteit worden gebouwd. Hier zullen niet alleen opleidingen en trainingen voor onze CBRNverdcien worden verzorgd, maar ook voor al onze civiele partners. De JCBRNS krijgt daarnaast ook mobiele O&T-capaciteit om trainingen op locatie te gaan verzorgen.

CBRN VERDEDIGINGSCOMPAGNIEËN
Binnen de verkenningspelotons van 101 en 414 CBRNverdcie zal ook e.e.a. gaan veranderen. Er zal een detectie- en identificatiecapaciteit voor biologische strijd- ▶

adv 12

middelen toegevoegd worden, maar nog niet in 2012, omdat de stand van de techniek nog niet zo ver is dat dit op een nuttige en effectieve wijze kan worden uitgevoerd. Daarnaast wordt voor alle verkenners het uitvoeren van CBRN monsternamen een extra taak. Zij zullen straks in staat zijn om monsters te nemen van onbekende stoffen die daarna in een mobiel laboratorium geanalyseerd kunnen worden of opgestuurd worden naar een door NAVO geaccrediteerd laboratorium.

EENDUIDIG MULTIDISCIPLINAIR OPTREDEN

Naast het ICMS project wordt ook m.b.t. het wetenschappelijke onderzoek nauw overleg gepleegd met onze civiele partners. Het is logisch dat er veel te winnen is bij het gezamenlijk kijken naar onderzoeksvragen op CBRN gebied, de uitkomsten van onderzoek te delen en - niet het minst belangrijke - ook de kosten gelijkmatig te verdelen. Ook het ontwikkelen van een multidisciplinaire meetstrategie is een van de zaken die gezamenlijk aangepakt wordt. Er is inmiddels veel overleg gaande met andere ministeries en onze civiele partners om te komen tot een eenduidige visie op het multidisciplinair optreden bij een CBRN incident in Nederland.

BIOMONITORING

Binnen het JKC CBRN houden 2 VTE'n zich bezig met de medische tegenmaatregelen. Hiertoe is veel overleg met het KTC Geneeskundige Dienst, het IDGO (Instituut Defensie

Geneeskundige Opleidingen) en het CEMG (Coördinatiecentrum Expertise Militaire Gezondheidszorg). Het herzien van de CBRN opleidingen van artsen en verpleegkundigen, *biomonitoring* en de doctrine voor gewondenontsmetting zijn maar een paar van de uitdagingen waar zij voor staan.

VOORSCHRIFTEN EN BULLETINS

Al deze ontwikkelingen en gedachten moeten uiteraard worden vastgelegd. Er is inmiddels een Beleidskader CBRN verdediging en ook de Joint Doctrine Publicatie 3.8 is onlangs goedgekeurd. De verouderde CBRN voorschriften en instructiekaarten zullen nog dit jaar herschreven worden en er komt een Joint CBRN Voorschrift. Voor een aantal onderwerpen zullen de (Engelstalige) NAVO publicaties worden gebruikt. Deze worden niet verder vertaald en omgezet in een Nederlands voorschrift. Nationaal en internationaal overleg, oprichten van nieuwe CBRN eenheden die ook in Nederland zullen worden ingezet, ontwikkelen van nieuwe doctrines en het ondersteunen van DMO bij de aanschaf van nieuw materiaal, begeleiden van wetenschappelijk onderzoek; de CBRN wereld is behoorlijk in beweging. Dit alles is echter maar een kleine greep uit de activiteiten die het JKC CBRN nationaal en internationaal ontplooit. Het voert veel te ver om die allemaal in dit korte artikel te verwoorden. Uiteraard zal het JKC CBRN iedereen op de hoogte houden van alle nieuwe ontwikkelingen door CBRN Bulletins, herschreven voorschriften of artikelen in allerlei bladen. ●

MIJN NAAM IS... MAJOR WYTSE BORST, COMMANDANT RESPONSEPELTON, PLV COMMANDANT CBRN SCHOOL

Met ingang van 1 april jl. ben ik gestart bij de Joint CBRN School op het OTCGenie als commandant responspeloton en - na een inwerkperiode - plaatsvervangend commandant JCBRS.

Ik ben 46 jaar, getrouwd en vader van twee dochters. Als ik de tijd ervoor kan vinden, sport ik geregeld, ben ik graag in de natuur en geniet van wat klussen in en om het huis en van de aanwezigheid van goede vrienden en familie.

Als dienstplichtig sergeant werd ik in '86-'87 tussen de beroepscollega's geplaatst en ingezet als instructeur voor kader en reserve-officieren op het voormalig opleidingscentrum Aan- en Afvoertroepen in Tilburg. Een bijzonder leuke en leerzame periode. Na mijn dienstplicht heb ik korte tijd bij Scania in Den Bosch gewerkt en daarna in een leidinggevende functie (LDM te Drunen). Maar dit bleek niet mijn wereld te zijn. In 1990 ben ik overgestapt naar de beroepsbrandweer van Eindhoven, onderdeel van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost, waar ik tot 1 april dit jaar gewerkt heb in diverse functies. Naast de reguliere brandweertaken, brandbestrijding en hulpverlening, heeft brandweer Eindhoven ook een duikteam, een reanimatieteam brandweer (voorpost voor de ambulancedienst), een redteam hoogtevschillen, een gaspakteam en ontsmettingsteam. Bij de brandweer begon ik als brandwacht en kreeg ik er in de loop der tijd o.a. de specialisaties duiker, gaspakdrager en allround uitrukchauffeur bij. Ik groeide door tot instructeur algemeen en instructeur duiken en daarna van onderofficier tot officier. De laatste 5,5 jaar was ik verantwoordelijk voor de totale brandweertzorg van Eindhoven, uitgevoerd door circa 145 collega's. In deze rol werkte ik ook regelmatig samen met militaire collega's van de legerplaats Oirschot en de vliegbasis Eindhoven.

Na 20 jaren bij hetzelfde brandweerkorps, was ik toe aan een nieuwe, frisse werkomgeving. Via mijn militaire connecties hoorde ik dat de JCBRS zou gaan reorganiseren om (nog) meer te gaan betekenen voor de civiele hulpverleningsdiensten. Met mijn brandweeraachtergrond en mijn ervaring met de werkprocessen van de civiele hulpverleningsdiensten, inclusief de diverse staven, ben ik op het OTCGenie gaan praten en dit heeft geleid tot mijn aanstelling. Inmiddels heb ik al met veel enthousiaste en gemotiveerde collega's van allerlei onderdelen kennis gemaakt. En ik kijk er naar uit om als kersverse genist mijn bijdrage te leveren aan de defensieorganisatie.

adv 13

MULTIDISCIPLINAIR OPTREDEN BEGINT BIJ CIVIELE INBRENG IN JOINT CBRN SCHOOL

Wat kunnen Brandweer, Politie, GHOR en Defensie voor elkaar betekenen?

In de vorige GENIST is uitgebreid aandacht besteed aan de derde hoofdtaak van Defensie: Nationale Operaties, waarbij de krijgsmacht ingezet wordt als een structurele veiligheidspartner voor civiele overheidsdiensten. Voor de genie is een belangrijke taak weggelegd bij CBRN incidenten, waarbij intensieve samenwerking met de civiele diensten een noodzaak is. De Joint CBRN School (JCBRNS) vervult een spilfunctie in dit gebied. Hier wordt alle civiele en militaire CBRN kennis gecoördineerd. Inmiddels zijn er drie civiele liaisons neergestreken, die deze samenwerking gestalte moeten geven. Deze drie heren hebben een lange en vooral brede carrière bij hun eigen organisatie achter de rug en zijn daarvoor de aangewezen personen om de CBRN kennis bij politie, GHOR (Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen) en brandweer in te brengen bij de Joint CBRN School, zodat uiteindelijk alle betrokken hulpdiensten, inclusief de genie, bij CBRN incidenten efficiënt kunnen samenwerken. In dit artikel stellen de drie liaisons zich kort voor en schetsen ze een beeld van de CBRN toestand in hun organisatie. Daarnaast is er recent nog een vierde man uit de civiele wereld toegetroten tot de JCBRNS: de kersverse majoor der Genie Wytse Borst, die commandant van het Responsepeloton is geworden. Hij stelt zich in een apart kader aan de lezers voor. ►

Multipurpose Decontamination System MPD100i auf geschütztem MAN SX

Systems for Systems. by OWR

Seit über 50 Jahren steht das OWR-Markenzeichen für ABC-Abwehr und Katastrophenschutz. Heute liefert OWR technologisch und konzeptionell hochwertige Systeme für den militärischen und zivilen CBRNe-Schutz. Mobil und flexibel für weltweite Einsätze, tragbare Geräte bis hin zu integrierten Landsystemen für komplexe Missionen. Unsere Kompetenz liegt in Lösungen aus den Komponenten Protektion, Detektion, Dekontamination, medizinischer ABC-Schutz, Patientendekontamination, Ausrüstung für Organisationen in Hilfeleistungseinsätzen und Zivilschutz, Sonderfahrzeug-/Containerbau, CBRNe-Ausbildung bis hin zu VIP-Schutz. Das Experten-Team von OWR erarbeitet in enger Kooperation mit Partnerfirmen und den Endkunden individuelle Lösungen.

MPD100i - das CBRN Dekontaminationssystem (higher echelon) der nächsten Generation

Eine Leistungssteigerung der bewährten und zuverlässigen Technologie passt das System an die erhöhten Anforderungen heutiger komplexer CBRN Bedrohungen an.

Seine Modularität erlaubt es, die Basisaufgaben zu ergänzen (Verwundete, sensitive Ausrüstung, TIC/TIM), die Leistungsfähigkeit zu erhöhen (wasserfreies Dekonmittel, Bordcomputer) und seinen taktischen Wert zu steigern (Abrollsystem, Panzerung, Schutzbelüftung).

Das MPD100i ist eines der führenden und flexibelsten multifunktionalen Dekontaminationssysteme weltweit.

welcome@owrgroup.com · www.owrgroup.com

OWR GmbH · Oberschefflenzer Str. 9 · 74834 Elztal-Rittersbach · Germany

phone: +49 (0)6293 73 1 · fax: +49 (0)6293 72 219

CBRNE EN DE WITTE KOLOM

Binnen de *Witte kolom*, zoals alle (civiele) geneeskundige diensten bij elkaar ook wel worden genoemd, is CBRN een onderwerp waarvoor veel aandacht is, maar waarover ook nog veel onbekendheid heerst. Ziekenhuizen zijn op dit moment op grote schaal bezig om hun medewerkers van de spoedeisende hulp bewust te maken van het feit dat men te maken kan krijgen met besmette slachtoffers. De GHOR academie heeft hiertoe, in samenwerking met het Erasmus Ziekenhuis en de Gezondheidskundig Adviseurs Gevaarlijke stoffen van de veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond, een cursus 'opvang en herkennen van besmette slachtoffers' ontwikkeld. Circa 80 ziekenhuizen in Nederland hebben deze cursus voor hun medewerkers georganiseerd.

Ook zijn de ambulancediensten in Nederland zich aan het bezinnen over hun taak en rol ten aanzien van CBRN incidenten. Er zijn diverse lokale initiatieven en ook op landelijk niveau worden er opleidingen (op maat) voor ambulancediensten georganiseerd.

DIRK DE VRIES, LIAISON ICMS/CBRN (GHOR)

Dirk de Vries is sinds 1 januari 2011 aangesloten bij het project ICMS/CBRN. Na 15 jaar in de acute zorg (intensive care-, spoedeisende hulp- en ambulanceverpleegkundige) heeft Dirk de overstap gemaakt naar de GHOR (Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen), waar hij na zijn lerarenopleiding verpleegkunde zich vooral bezig hield met opleiden, trainen en oefenen. Ook

was hij Officier van dienst Geneeskundig, Commandant van Dienst Geneeskundig en Hoofd van de Sectie GHOR. Op landelijk niveau heeft hij gewerkt aan de ontwikkeling van diverse opleidingen en het Landelijk Protocol voor Officieren van dienst Geneeskundig en het Handboek BHV voor de Dienst Justitiële Inrichtingen. Momenteel is hij ook nog trainer, coach en examinerator van diverse GHOR opleidingen, en als gastdocent aan verschillende opleidingsinstituten verbonden. Bij de afdeling GHOR van de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid (Dordrecht), was hij betrokken bij de implementatie van het protocol (kleinschalige) Decontaminatie. De regio Zuid-Holland Zuid is één van de eerste veiligheidsregio's in Nederland die zich op multidisciplinair niveau heeft bezig gehouden met het onderwerp CBRN. Zo is onder regie van de GHOR een grote multidisciplinaire CBRN oefening (oefening Buitenspoor) georganiseerd. Aan deze oefening, met 180 deelnemers, namen de politie, brandweer, ambulancedienst, GHOR en het Albert Schweitzer Ziekenhuis in Dordrecht deel.

Inmiddels heeft Dirk de Vries de Advanced Hazmat Life Support (AHLs) cursus en de Level 1 ploegopleiding gevolgd en heeft hij als eerste Nederlandse deelnemer met goed gevolg de CBRN Clinical Course aan het Defence CBRN Centre in Winterbourne Gunner (UK) afgerond.

TOEKOMST

Dirk heeft hoge verwachtingen van de samenwerking met collega's van politie, brandweer en Defensie: "We hebben nog een lange weg te gaan, maar hopelijk komen binnen nu en twee jaar medewerkers van alle diensten naar de JCBRN in

Vught, om multidisciplinair opleidingen en trainingen te volgen." Hopelijk krijgt CBRN bij de initiële opleidingen van de medewerkers in de gezondheidszorg een vaste plek, zodat ze zich bewust zijn van de risico's op dit gebied.

De industrialisering, terrorismedreiging en het risico van infectieziekten zullen de komende jaren alleen maar toenemen en het is dan ook van het grootste belang dat de hulpdiensten goed samenwerken. Daarnaast zal de inbreng van Defensie de komende jaren alleen maar groeien en daarom is gezamenlijk opleiden en trainen van het grootste belang.

Voor contact: D.d.Vries.14@mindef.nl ►

CBRNE EN DE BLAUWE KOLOM

Ook binnen de politieorganisatie wordt aandacht besteed aan het thema CBRNe. Door wetenschappelijk onderzoek, maatschappelijke kennis en dagelijkse ervaringen is het werken onder CBRNe omstandigheden in een bijzonder daglicht komen te staan. De politie draagt zorg voor handhaving van de openbare orde en veiligheid, maar heeft ook een opsporingstaak uit te voeren. Hierbij valt te denken aan de Explosievenverkenners en Teamleiders Explosievenverkenners, de speciale eenheden, de mobiele eenheid etc. Binnen crisisbeheersing/rampbestrijding werkt men met het zogenaamde opschalingsmodel 'GRIP' (Gecoördineerde Regionale Incidentbestrijding Procedure), een multidisciplinair model, waarin alle vijf kolommen (politie, GHOR, Defensie, brandweer en gemeenten) gezamenlijk een specifieke taak hebben. Om onder CBRNe omstandigheden te kunnen werken binnen een GRIP-fase wil de politie voldoende zijn voorbereid en toegerust.

CHRIS SLOT, LIAISON ICMS/CBRNE (POLITIE)

Sinds 1 september 2010 werkt hoofdinspecteur van Politie Chris Slot bij het ICMS-instructiepeloton (ICMS: Intensivering Civiel-Militaire Samenwerking) van de JCBRNS. Groninger Chris Slot is 32 jaar in dienst van de politie en heeft vele verschillende functies vervuld. Naast het werk als straatagent heeft het onderwijs hem altijd getrokken. Hij was vuurwapendocent, docent gevaarbeheersing, allround politiedocent, stagebegeleider en onderwijsontwikkelaar. In 2000 maakte hij definitief de overstap naar de Politieacademie, waar hij in diverse ontwikkelgroepen vorm gaf aan onderwijsvernieuwingen. Ook was hij voorzitter van de Vakgroep Gevaarbeheersing, die de competenties (basisvaardigheden) beschreef voor iedere beginnende politieagent over gevaarbeheersing en veilig werken. Hij was liaison tussen de Politieacademie en de regiokorpsen en daardoor kon hij een groot netwerk opbouwen. Dat komt hem goed van pas bij zijn nieuwe liaisonfunctie binnen het project ICMS/CBRN. Hij zal hier zijn specifieke kennis en zijn netwerk inzetten vanuit de blauwe kolom: de politie. Het bevalt hem in Vught erg goed en de inwerkperiode heeft hij als hartelijk en goed ervaren.

TOEKOMST

Volgens Chris Slot liggen er veel kansen om gezamenlijk multidisciplinair, opleidings-, trainings- en oefenprogramma's te ontwikkelen. Binnen de kolommen is er veel kennis over hun eigen taak of doctrine. Drie woorden zijn belangrijk te noemen zijn als het om het slagen van het project gaat:

- verbinden (van kennis)
- ontschotten (van culturen)
- omdenken (van mono- naar multidisciplinair)

De JCBRNS kan een belangrijke spilfunctie vervullen om gezamenlijke doelstellingen te kunnen verwezenlijken.

Voor contact: C.Slot@mindef.nl

CBRNE EN DE RODE KOLOM

Binnen de repressie van de brandweer kennen we drie hoofdthema's, namelijk Brand, Technische Hulpverlening en Ongevallen met Gevaarlijke Stoffen. De brandweer hanteert tot op heden bij het eigen optreden de zogenaamde OGS-procedure: hoe treedt de brandweer op bij incidenten met chemische-, biologische-, radiologische agentia. Bij nucleaire incidenten wordt teruggevallen op de OGS-procedure, maar dan met de toevoeging radiologisch responsplan. In principe dekt de term OGS dus de lading, hoewel de partners in de hulpverleningsketen steeds vaker de term CBRN gebruiken bij incidenten waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Dit geldt ook bij een brand waarbij rook is betrokken die heeft geleid tot acties van een van de diensten of gemeente(n) in het benedenwindse gebied (voor de brandweer afgedekt binnen de bestaande procedure brandbestrijding). Daarnaast zijn er in Nederland zes steunpuntregio's aangewezen, waarbij de brandweer bij een CBRN incident in staat moet zijn een massadecontaminatie (ontsmetting) uit te voeren. Samenwerking met de andere partners is hierbij van groot belang.

MERNO SCHARLOO, LIAISON ICMS/CBRN (BRANDWEER)

Merno Scharloo is op 1 mei jl. in Vught begonnen en daarmee zijn 'rood, wit, blauw en groen' fysiek verenigd onder één dak. Merno voelt zich thuis tussen de genisten. Hij heeft na zijn HTS studie wegen waterbouw/civiele techniek een aantal jaren gewerkt aan civieltechnische projecten. Toch heeft hij in 1996 gekozen om van

zijn hobby (vrijwillige brandweer in Dordrecht) zijn beroep te maken. Hij was zes jaar brandweercommandant in een gemeente binnen de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid: een korps met vier posten en 65 enthousiaste en eigenwijze brandweervrijwilligers. Hij was hier verantwoordelijk voor de beleidsvorming, de gehele P&C cyclus en de personele aspecten. En natuurlijk ook voor de vaktechnische inhoud: vakbekwaam worden en blijven, materieel, preventie & preparatie, repressie & nazorg. Hij trad op als adviseur in het beleidsteam van de gemeente. In 2002 heeft hij de overstap gemaakt naar een Brabantse gemeente, waar hij naast commandant brandweer ook hoofd team veiligheid was. Processen als toezicht & handhaving, milieupolitie en rampenbestrijding werden aan het rode domein toegevoegd. Regionaal zat hij in diverse projecten werkgroepen om de brandweer te versterken. Toen de veiligheidsregio Brabant Zuidoost werd aangewezen als één van de zes steunpuntregio's heeft Merno Scharloo zich - met succes - hard gemaakt om het CBRN steunpunt in zijn korps onder te brengen. Na zijn studie aan de brandweeracademie tot adviseur gevaarlijke stoffen (AGS), meetplanleider (MPL) en stralingsdeskundige te hebben afgerond in 2008, werkt hij op het gebied van AGS/MPL; een pittige klus voor een niet-chemicus. Maar voor de functie van liaison op de JCBRNS is zijn kennis van de brandweerorganisatie en haar processen, de OGS (Ongevallen met Gevaarlijke Stoffen) in het bijzonder, bijzonder nuttig.

TOEKOMST

We - en daar bedoel ik elke kolom afzonderlijk mee - zouden er goed aan doen om naar de gehele CBRN respons te kijken alsof binnen elke kolom er nog niets was. Hoe zou dan de ideale aanpak zijn, hoe zou dan de ideale verdeling van processen en taken zijn, gereedeneerd vanuit scenario's en/of vanuit de patiënt/cliënt? Binnen de brandweer is een dergelijke herijking van de visie op OGS op gang gekomen. De leidinggevende van de brandweer wordt geleerd zijn processen ondermeer te regisseren en controleren middels de 3H's. Heb ik genoeg Hersens (kennis), heb ik genoeg Handjes (personeel) en heb ik genoeg Hulpmiddelen (materieel)?

Na twee maanden ICMS partner te zijn heb ik ontdekt dat er binnen Defensie een enorm potentieel op elk van de drie H's aanwezig is. Kijkend vanuit een klantproces (zo snel mogelijk ter plaatse, zo snel en veel mogelijk redden en zo snel en adequaat mogelijk stabiliseren) kan Defensie een ongekende meerwaarde zijn bij de bestrijding van CBRN(e) incidenten.

Voor contact: HM.Scharloo@mindef.nl ●

Interviewer: Remco uit groep 8 van basisschool De Wingerd

INTERVIEW MET COMMANDANT-101 CBRNVERDEDIGINGSCOMPAGNIE

“Vindt u het leuk om commandant te zijn?”

Op vrijdag 15 juli om 15:00 uur stapt Remco, een leerling uit groep 8 van De Wingerd, naar binnen op het bureau van majoor Hermen de Haan, de nieuwe commandant van 101 CBRNVerdgie. Na de veront-rustende beelden op het jeugdjournaal over Fukushima en de besmette komkommers uit Duitsland wil hij wel eens weten wat ons leger kan doen aan al die gevaren. Majoor De Haan ontvangt de 12 jaar oude scholier en probeert hem direct te lijmen met blikjes fris en snoepjes. Daar trapt Remco niet in. Hij frommelt zijn uitgebreide vragenlijst uit zijn broekzak en begint met zijn onderzoek.

Als eerste wil ik graag weten, wie bent u eigenlijk?

Ik ben majoor Hermen de Haan, 36 jaar oud, maar ik voel mij 28. Ik ben getrouwd en heb een dochter van twee jaar en een zoon van ruim zeven maanden. Die is altijd wakker tussen 1 en 4, dus daar zijn wij vaak druk mee, zeker als onze hond Gijs 's nachts ook nog eens mee jankt. Als wij 's ochtends weer wakker worden, dan slaapt onze zoon lekker. Zo houden we elkaar lekker bezig. Ik werk nu 11 jaar binnen de genie. Ik heb ooit HTS civiele techniek en Bedrijfskunde op wetenschappelijk niveau gedaan en ben daarna naar de KMA gegaan.

Sport u?

Jazeker. Ik fiets elke dag op en neer naar het werk, maar ik mag ook graag windsurfen. Lekker met 50-60 km/uur over het water razen, heerlijk! **Gaaf!**

Vindt u het leuk om commandant te zijn?

Hartstikke leuk, commandantenfuncties zijn de leukste functies die er zijn! Als pelotonscommandant had ik 40 soldaten. Daarna ben ik plaatsvervangend commandant geweest bij 103 Constrcie, toen was ik vooral met het dagelijkse programma bezig. Nu als compagniescommandant ben ik eindverantwoordelijk en mag ik wat verder vooruitkijken en nadenken over de toekomst. Het leukste en allerbelangrijkste als commandant is: ervoor zorgen dat al je soldaten een team vormen. Een sfeer creëren waarin iedereen zich goed voelt. Net als de familiesfeer thuis. Mensen moeten elkaar willen helpen en beter maken. Als dat lukt, dan kun je elke opdracht aan: bruggen bouwen, CBRN-dingen doen: samen lukt alles. Dat geeft een machtig gevoel, en daarom is commandant zijn leuk.

Hoe wilt u dat allemaal gaan bereiken?

Ik werk volgens de drie P's. Als eerste en belangrijkste de P van *personeel*. We hebben wel veel machines, maar die doen niets zonder de mensen die ze bedienen. Eenheidsgevoel en sfeer; iedereen moet met een glimlach naar en van het werk gaan. Als alles met de mensen klopt - fysiek, mentaal - dan kom je ergens.

De tweede P staat voor *professionaliteit*. **Dat is toch alles op de juiste manier met elkaar doen? Goed samenwerken?** Ja, dat klopt: weten waar je mee bezig bent. Dat mensen weten hoe ze

Presentatie van Joint CBRN tijdens de Genie Informatiemarkt 14 april

het materieel moeten bedienen, vakkennis hebben, zorgen dat ze de goede dingen doen en blijven verbeteren. Steeds op een hogere trede komen.

De derde en laatste P staat voor *plezier*. 'Hard werken is ook hard ontspannen', roepen we altijd. Mensen werken hier echt hard. Dan is het nodig ook af en toe een sapje te drinken en een BBQ-tje te hebben. Als je deze drie P's allemaal voor elkaar hebt en bij elkaar pakt, dan loopt het als een trein.

Hoe ziet uw compagnie eruit?

Wij zijn na *nine-eleven* en de aanslagen in Madrid en London heropgericht. Naast de compagniesstaf hebben wij drie ontsmettingspelotons en een verkenningpeloton. In totaal 134 militairen. De ontsmettingspelotons hebben tientonnens met containers met 3000 liter water. In die container wordt water gemengd met een chemische stof. Dat levert schuim op waarmee we voertuigen en terreinen kunnen ontsmetten. Het ontsmettingspeloton heeft een Fennek verkenningvoertuig en 6 Fuchsen; die snuffelaars, die je beneden hebt gezien. Die Fuchsen kunnen meten welke chemische stoffen er in de lucht zitten en ook kunnen ze radioactiviteit meten. ►

De demonstratie van de ontsmettingsstraat tijdens de Genie Informatiemarkt op 14 april

Waarom hebt u altijd al commandant van deze compagnie willen worden?

Ik heb heel bewust gekozen voor 101 CBRNVerdie, omdat het iets heel nieuws is. Er moet nog heel veel ontdekt, nog heel veel ontwikkeld worden. Wat willen we met deze eenheid? Daar komt bij dat onze eenheid heel veel aandacht heeft vanuit Defensie, maar ook vanuit het ministerie van Veiligheid en Justitie, dat zelfs een grote pot met geld beschikbaar heeft gesteld. Daarvan kopen we nu nieuwe materialen en voertuigen. Die tweedeling is best bijzonder. Deze club staat met één been in het militaire bedrijf en met het andere been in het civiele leven. We overleggen met burgemeesters, brandweer, Rijkswaterstaat, mensen uit kerncentrales en de industrie; dat maakt het allemaal extra interessant.

U zegt kerncentrale, die stond toch ook in Japan? Wat hadden jullie daar kunnen betekenen?

Goede vraag: veel! We hebben onlangs een vergelijkbaar scenario getraind in Borssele. Daar simuleerden we dat er een grote radiologische wolk ontsnapte. Toen hebben we met de brandweer en het RIVM samengewerkt om die wolk in kaart te brengen. Die grote snuffelvoertuigen, die Fuchsen, kunnen 50.000 chemische stoffen detecteren en ze kunnen verschillende typen straling meten. Dat kunnen ze ook nog eens onder pantser. Daardoor kunnen wij veel dichterbij komen dan mensen die onbeschermd moeten meten. Niet helemaal tot bij een centrale, maar wel dichterbij dan anderen. Door daar te meten kunnen wij tijdig waarschuwen dat de wolk zich verplaatst en kunnen zo nodig mensen tijdig worden geëvacueerd.

Inzet FUCHS tijdens oefening Borssele

Is het niet gevaarlijk om in een Fuchs te zitten?

Nee hoor. Voor chemische straling zijn ze helemaal beschermd. Radiologische straling blijft wel gevaarlijk, maar we worden tijdig gewaarschuwd door allerlei metertjes in de Fuchs als we te dichtbij komen. Dan kunnen we stoppen en doorgaan met de metingen. Ook met onze ontsmettingspelotons hadden we iets kunnen betekenen. Als het regent en er hangt een gaswolk, dan komen er allemaal besmette druppels op mensen, auto's, wegen en gebouwen terecht. Dan kunnen de ontsmettingspelotons met schuim alles schoonmaken, zodat de straling verder geen gevaar oplevert voor de omgeving. We hebben dat onlangs nog in Rotterdam gedaan, met containers die vanuit Japan naar Nederland zijn gekomen. Daar hebben we laten zien hoe wij dat kunnen doen. Volgende keer zullen ze ons vast ook oproepen om te helpen.

Wat kunt u allemaal wel en wat niet?

Onze verkenners kunnen chemische stoffen ontdekken, bijvoorbeeld bij een brand als Moerdijk waar chemische stoffen in de lucht zitten. We kunnen ook radiologisch meten als er een kernramp gebeurt. Daarbij kunnen we de brandweer, de politie en de overheid adviseren over te nemen maatregelen. Maar ook in het buitenland kunnen wij steunen. Zo liggen er in het Midden-Oosten veel chemische strijdgassen. Mocht Nederland daar iets gaan doen, dan kunnen wij met de Fuchsen detecteren of het wel veilig is. In Irak waren bijvoorbeeld veel gasgranaten in bunkers opgeslagen, die werden gebombardeerd door onze eigen eenheden. Als dat gas ontsnapt, worden de mensen ziek, en dat wil je voorkomen. Ook in Bosnië zit je soms op een industriecomplex, waar ongezonde materialen liggen opgeslagen of waar de lucht vervuild is. Daar kunnen wij inzicht in geven. In Nederland kunnen we bijvoorbeeld steun geven bij belangrijke vergaderingen of internationale bijeenkomsten (NAVO- of EU-top). Daar is altijd een risico dat terroristen een aanslag willen plegen. Dan zouden alle wereldleiders ziek worden. Wij kunnen dan onze Fuchsen en ander detectiemateriaal inzetten. Uiteindelijk kunnen wij natuurlijk ook ontsmetten. En vergeet onze constructietaak en bijvoorbeeld het bouwen van bruggen niet; dat kunnen we ook.

Wat wilt u in de toekomst allemaal kunnen?

Goede vraag. Als het aan mij ligt gaan we veel meer invulling geven aan het begrip 'rampenbestrijder'. Ik zou onze mannen graag een brandweertaak willen geven. Wij kunnen prima brand bestrijden en de brandweer helpen bij bijvoorbeeld bosbranden. De brandweer kunnen we ondersteunen door hun brandweertuigen te helpen ontsmetten na een chemische

ramp. Dit kunnen zij nu niet. Ook zie ik mogelijkheden voor bronbestrijding, bijvoorbeeld het dichten van lekkages bij een omgevallen tankwagen. Daarnaast zouden we graag lichter materiaal hebben om sneller te kunnen optreden. Ik zou ook graag materieel willen hebben voor het detecteren van biologische gevaren. Dat kunnen we nu nog niet, maar daar is wel behoefte aan. We kunnen binnenkort wel monsters nemen en onderzoeken of er iets besmet is, dus dat zit er al een beetje aan te komen. Maar eigenlijk moeten we veel sneller kunnen vaststellen of iets besmet is. Nu kunnen we dat vooral op chemisch gebied.

Brand Chemiepack Moerdijk

Kunt u vertellen wat de gevaren van C, B, R en N kunnen zijn?

Ja hoor. De 'C' staat voor *chemisch*. In de Eerste Wereldoorlog zijn chemische stoffen als mosterdgas, zenuwgas en andere vreselijke stoffen gebruikt. Maar ook het ontploffen van een fabriek of de ramp bij Moerdijk was een voorbeeld van een chemisch gevaar. De 'R': *radiologische straling* wordt bijvoorbeeld gebruikt in ziekenhuizen bij röntgenfoto's. Als een radiologische bron in verkeerde handen valt kunnen mensen daar ziek van worden. Ook Fukushima was een radiologische dreiging. De 'B' van *biologisch*: dat kunnen besmette vliegen zijn, stoffen, bacteriën of virussen. Ebola bijvoorbeeld gaat in je luchtwegen zitten. Ook kunnen stoffen of bacteriën aan insecten plakken en dat kan mensen ziek maken. Ook zou iemand het eten, het drinkwater of de lucht kunnen besmetten.

Zoals met die komkommers? Ja, al was dat natuurlijk geen bewuste besmetting. We hadden daarbij, samen met het RIVM, kunnen adviseren en kunnen achterhalen waar het is ontstaan met monstername-apparatuur. Of de komkommer onderzoeken

Potentiële gevaren in de samenleving

en precies kijken wat voor stoffen erop zitten. De 'N' tot slot, betekent *nuclear*: bijvoorbeeld de inzet van atoombommen, zoals ooit in Japan is gebeurd. Kernwapens zijn er nog steeds heel veel in de wereld. Steeds meer landen proberen deze wapens te krijgen en dat vormt een gevaar.

Waarom horen jullie bij 11 Pantsergeniebatljon?

Wij zijn onlangs overgekomen van 101 Geniebatljon, ook een mooi bataljon. Het voordeel van 11 Pagnbat is dat we nu onder de 43e Gemechaniseerde Brigade vallen. Daardoor zitten we nu dichter tegen de manoeuvre-eenheden aangeplakt en kunnen we makkelijker meedoen bij grote oefeningen. En we voelen ook binnen 11 Pagnbat dat men hard aan de saamhorigheid werkt. Gisteren hebben we gegolfd met de ondercommandanten, al kostte dat wat auto's, en dat was goed voor het eenheidsgevoel. Ook is de combinatie met search erg bruikbaar. Explosieven en berrbommen kunnen ook gevuld zijn met chemische middelen, dus dan is het mooi als wij net zo optreden als de searcheenheden. Kortom: het is een gezellig bataljon dat veel uitdagingen biedt en waarin alle neuzen de zelfde kant op staan.

Zitten er allemaal genisten in de compagnie?

De meesten wel, omdat zij ook constructiewerk moeten kunnen doen. In het verkenningspeloton zitten meer mensen met een andere achtergrond, zoals de cavalerie, de luchtdoelartillerie en de artillerie; een echte mengelmoes. Ook in de compagniestaf is dat zo. Mijn CSM is bijvoorbeeld van de verbindingdienst en mijn SMO van de logistiek, maar dat zegt niets hoor, iedereen voelt zich snel thuis. Niet verder vertellen, maar ik denk dat zij straks vast ook wel een keer genist gaan worden...

Wat moet ik doen om later ook bij deze compagnie te komen?

Goed je best doen op school, jongen. Fysiek goed in elkaar zitten, lekker sporten. Hier komen alleen de slimste mensen terecht.

Uitgestegen verkenning

Als laatste: Wat vond u de leukste vraag en waarom?

Mag ik even op je lijstje spieken? De leukste vraag was: "Is het leuk om hier commandant te zijn?" Waarom? Je kiest het vak van militair niet voor niets. Je wilt graag als commandant met de spullen en de mensen een eenheid maken, staan voor je taak, er een team van maken, knokken voor elkaar. Dat geeft een gaaf gevoel als je dat voor elkaar krijgt. Op appèl 's ochtends sta je daarom te genieten als je jouw eenheid voor je ziet. Daarom vond ik het een leuke vraag. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL KEVIN VAN DELFT (111 PAGNCIE)

In 2006 kwam ik op en volgde de AMO voor luchtmobiel in Schaarsbergen. Maar door een blessure ben ik uitgevallen en heb ik de laatste weken in Ermelo de AMO gedaan. Daarna de BGO en GVO in Vught en aan het werk gegaan als sappeur bij 111 Pantsergeniecompagnie. Ik kwam daar in een sneltrein terecht, want 111 ging binnen een half jaar richting Afghanistan. Na een half jaar flink aan de bak te zijn geweest vertrokken we naar Uruzgan om TFE 4 te draaien. Een drukke uitzending met veel pieken en dalen, maar al met al toch een super uitzending.

Na een tijdje weer aan het werk te zijn geweest in Wezep, gingen we ons weer opwerken voor TFE 10. Deze uitzending ben ik chauffeur Bushmaster geweest; een voor mijn doen relatief rustiger uitzending gehad dan TFE 4. Nog steeds werk ik bij 111, nu als Fennek chauffeur in de commandogroep van het eerste peloton en daarbij beheer ik ons pelotonsvoertuigenpark.

Ik zie mijn toekomst positief in, zowel op het werk als thuis. Ik wil het liefst nog een lange tijd binnen Defensie blijven werken. Als genist heb je veel afwisselend werk met naast je pantsergenietaken ook nog een tweede vakgebied waar je in kan groeien. Een functie als plaatsvervangend groepscommandant bij 111 zou mij erg aantrekken, omdat ik dan de kans krijg mijn leidinggevende capaciteiten verder te ontwikkelen. Want uiteindelijk wil ik naar de KMS om als onderofficier aan de slag te gaan. We gaan nu minder op oefening dan voorheen. We proberen ons op peil te houden door meer dagoefeningen te draaien. Dat komt door de bezuinigingen. Ik zie ook dat toch veel mensen een baan buiten Defensie aan het zoeken zijn. Slechte zaak voor Defensie, want het zijn de goede collega's met ervaring die weglopen. Maar ik snap dat ook Defensie niet aan deze bezuinigingen kan ontkomen en dus moeten we positief blijven en ook deze fase tegemoet gaan.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 DENNIS BATEN (111 PAGNCIE)

In juli 2006 ben ik opgekomen in Ermelo en na de opleiding geplaatst bij de *command & control* ondersteuning van 100 Bevoorradings- en Transportbataljon in Garderen. Maar na een jaar vond ik het genoeg geweest en werd ik YPR chauffeur bij 111 Pantsergeniecompagnie. Daar gingen we in juli 2009 op uitzending naar Afghanistan met TFE 10. Na de uitzending heb ik voor een andere functie gekozen: de logistiek van 111.

Bezuinigen is nooit goed nieuws, maar Defensie ontkomt er ook niet aan. Minder oefeningen en minder materieel; daar wordt de motivatie niet beter van. Goede collega's verlaten Defensie; die zien niet meer genoeg uitdaging in hun werk.

En hoewel ik het erg naar mijn zin heb, ben ik toch niet van plan om verder te groeien binnen dit bedrijf. Ik ga studeren om met mooie papieren straks het bedrijf te kunnen verlaten.

MIJN NAAM IS... SERGEANT FRANK MENTINK (111 PAGNCIE)

Deze 28-jarige pantsergenist startte oktober 2000 in Schaarsbergen en begon bij 11 Geniecompagnie Luchtmobiel. Bij ISAF 4 was hij MAG-schutter. In 2005 begon hij als chauffeur van de BC van 11 Pantsergeniebataljon in Wezep en kort daarna werd hij hulpinstructeur op de Basis Genie Opleiding in Vught. Een goede voorbereiding om in 2007 de KMS-opleiding te volgen. Sergeant Mentink startte in januari 2009 bij 111 Pagnie en mocht zes maanden later mee met TFE 10 naar Uruzgan. Als commandant van de B-groep van het eerste peloton heeft hij het erg naar zijn zin: "111 is de mooiste club waar ik tot op heden bij heb gezeten, vooral door de saamhorigheid!".

Ook Mentink heeft begrip voor de bezuinigingen, maar vindt het gemis aan uitzendingen de *bottle neck* voor de toekomst: "Want dat is waar we het voor doen. Als onderofficieren en als organisatie moeten we er alles aan doen om het voor deze mensen aantrekkelijk te houden." Hij vindt dat we best verwend zijn geweest in de afgelopen jaren en denkt dat de huidige problemen slechts een fase zijn, waarna het weer beter gaat worden.

Daarom kijkt hij nog steeds met plezier naar de toekomst: "Ik ben blij, dat we als genist meer vrijheid hebben in onze keuzes op de banenmarkt. Een functie bij de genieverkeners lijkt me nog leuk en werken bij de constructie lijkt me ook wat. Ook instructeur zijn zie ik wel zitten. Dus ja, ik heb nog veel te doen in de toekomst. Komt goed!".

MIJN NAAM IS... SERGEANT-1 RICHARD VAN DIJK (112 PAGNCIE ZW)

Deze TD'er zit bij de genie en dat bevalt goed. Eerst was ik commandant berging bij de compagnie en nu ben ik plaatsvervanger bij de ODB-groep. Het mooie van de genie - en dus voor ons als TD'er - is dat de genie veelzijdig is en dit zie je dan ook terug in de uitrustingsstukken. Van Leopard genietank tot de Minelab en alles wat er tussen zit; alles komt aan bod. Mijn functie bevalt goed, maar ik heb nu zes jaar rondgekeken bij de genie en nu is het wel mooi geweest. Geldgebrek is al een tijdje voelbaar. Dat zie je aan materieel wat lang stilstaat en op onderdelen wacht, die maar niet afkomen. Ook de grote oefeningen zijn minder geworden; alleen nog wat in de achtertuin oefenen van 8 tot 5. Niet echt uitdagend. En natuurlijk moeten we nog afwachten hoe het grote raadsel van het personeelbeleid er uit komt te zien.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 MAIK THEUNISSEN

Maik Theunissen is sappeur/minimi-schutter bij de C-groep van het eerste peloton. Hij wil groeien in dit bedrijf: "Natuurlijk doe ik steeds meer ervaring op en zal ik goed nadenken over mijn loopbaan. En met de benodigde opleidingen/studies, zal ik de juiste weg kiezen om nog meer kennis op te doen."

Over de bezuinigingen: "Er zal natuurlijk worden gekort op oefeningen, klasse V, opleidingen, materiaal en personeel. Ik denk dat de bezuinigingen eerst het burgerpersoneel raken en daarna pas de militairen, en bij die laatste als eerste de korporaals die te lang zijn blijven hangen en de spijkerbroeken, zodat Defensie zich meer kan richten op het groeien van het personeel binnen het bedrijf."

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-2 LAMMERT KUIPER (112 PAGNCIE ZW)

Lammert Kuiper was er vroeg bij; hij is militair geworden via het tweejarige traject Oriëntatiejaar KL. Hij is sinds afgelopen januari sappeur/Minimi-schutter bij de Alfagroep van het tweede peloton. Dat vindt hij erg leuk, maar hij wil ook de constructiekant van de genie beter leren kennen. Hij wil brede ervaring hebben opgedaan voor een eventuele opstap naar de KMS.

Dat de grote buitenlandse oefeningen nu worden geschrapt, is balen voor Lammert: "Omdat ik net nieuw ben, loop ik daardoor veel ervaring mis!".

**MAJOOR
ED KLOK
(11 PAGNBAT)
SCHIET
SCHERP**

Op 10 juni jl. is majoor Ed Klok, S3 van 11 Pagnbat, Nederlands kampioen pistoolschieten geworden op de discipline Sportpistool Zwaar kaliber met een persoonlijk record van 572 punten. Ook het team (naast majoor Klok bestaande uit majoor De Brouwer en adjudant Does) is in deze discipline eerste geworden en heeft het Nederlands record tot op 8 punten genaderd. Het succes was compleet toen Ed Klok daarna ook tijdens de militaire kampioenschappen pistoolschieten van de Benelux de concurrentie het nakijken gaf. Met 564 punten mocht hij zich, als eerste Nederlander ooit, de beste schutter van de Benelux noemen en de wisseltrofee voor een jaar meenemen naar Wezep. ●

● 41 PAGNBAT

Kapitein Albert Visser, hoofd sectie S2, 41 Pantsergeniebataljon

Commando-overdracht

41 PANTSERGENIEBATALJON EN LUSTRUMVIERING

Oirschot – 24 augustus 2011. Waar we begin 2011 moesten slikken bij het drastisch verminderde aantal oefendagen, kreeg ik de opdracht om de dag van vandaag tot een succes te maken. Dat was geen sinecure. Enerzijds was de commando-overdracht en het vijfjarig bestaan aan de orde; een formele ceremonie met alle toeters en bellen en een groot lustrumfeest. Maar anderzijds was er een gepaste ingetogenheid op financieel vlak gewenst.

'BEST MAN 2011'

Iedereen kreeg 's ochtends op het grasveld koffie en een tom-pouce met bataljonslogo. Scheidend bataljonscommandant luitenant-kolonel Ed van den Broek en de komende man luitenant-kolonel Gert-Jan Kooij lunchten met oud-bataljonscommandanten, de commandanten van het Belgische 11 Geniebataljon en de zeven Gladiusdragers (een onderscheiding voor langdurige diensten aan 41 Pagnbat). Daar hield overste Van den Broek een presentatie over de bijna vier jaar van zijn commando. Hoogtepunten – echte *force multipliers* - waren voor hem de uitzendingen en het drie keer op rij winnen van de geniesportdag. Aan de andere kant van het spectrum lagen de dieptepunten waarbij het verlies van vier dierbare collega's centraal heeft gestaan. Op de appèlplaats stond een scala aan voertuigen de kale betonplaat op te sieren. Als soort van plechtig afscheid groette overste Van den Broek alle aangetreden elementen persoonlijk. Aan het eind van zijn speech riep hij korporaal-1 Frans Theijssen van 412 Pagnie (zw) naar voren. Frans heeft langdurig als groepscommandant opgetreden en daarvoor waardering van zijn pelotons- en compagnieskader gekregen. Daarom werd hij tot *best man 2011* uitgeroepen en kreeg hij het felbegeerde polshorloge met inscriptie.

GLADIUS

Met het overdragen van de vlag van 41 Pagnbat kwam het commando in handen van overste Kooij. Met als eerste schone taak, het uitreiken van de Gladius aan overste Van den Broek. Na drie trompetstoten galoppeerde een Romeins uitgedoste strijder de appèlplaats op en onder de muziek uit de film 'de Gladiator' werd de Gladius overhandigd. Om het appèl af te sluiten werd de genietank met een diep gegrom gestart en kon Ed Van den Broek met zijn twee zoons onder langdurig applaus van de appèlplaats vertrekken. Daarna was er natuurlijk de receptie en ook een ontspannen sportprogramma waarbij een terras met ijskraam en zonnige muziek niet ontbraken.

VERKLEEDPARTIJ

Reünisten en militairen van 41 Pagnbat druppelden langzaam binnen voor het lustrumfeest. Verkleed, met een knipoog naar het thema *Romeins*, was de één nog creatiever dan de ander. Na een smakelijke BBQ en na de verkiezing van best verklede man/vrouw trapte de allround coverband *Boundless* af met hun eerste nummer. Het grasveld bij het KEK-gebouw zag er gezellig en sfeervol uit, en mede door de band en de surprise act werd er tot na middernacht doorgefeest. De laatste muntjes, de laatste bier-tjes, een laatste *sweep* over het terrein en het feest was alweer voorbij. Saamhorigheid en enthousiasme bepaalden de sfeer op deze bijzonder gezellige dag. Stiekem kijken we alweer naar de toekomst: op naar 24 augustus 2012! ●

'LUMBERJACKS' STRIJKEN DE VLAG

413 PANTSERGENIECOMPAGNIE (ZW) OPGEHEVEN

Op 4 juli 2011 is 413 Pantsergeniecompagnie (zwaar) uit de slagorde genomen. Dit gebeurde tijdens een bijzonder bataljonsappèl in Oirschot in aanwezigheid van diverse gasten, zoals C-13 Mechbrig, brigade-generaal Van der Laan en onze RC, kolonel Van Griensven. Voorafgaand aan de ceremoniële opheffing kon C-41 Pagnbat, luitenant-kolonel Ed van den Broek, nog tien gevechtsinsignes uitreiken aan militairen van deze eenheid. De gedecoreerde militairen van 413 vonden het geweldig dat dit nog kon gebeuren bij hun eigen eenheid.

Nadat de tradities van 413 (Lumberjacks, 'houthakkers') symbolisch aan de RC waren overgedragen, gaf compagniescommandant, majoor Peter Kuijpers, de uitzendvlag terug aan de BC en werd de eenheidsvlag voor het laatst gestreken. De BC stond uitvoerig stil bij de lange traditie van (4)13 Pagnctie (zw): "Vandaag komt een einde aan bijna 50 jaar pantsergeniesteun in de schoot van de 13e Brigade. Vandaag heffen we een eenheid op die op 1 december 1963 werd opgericht en waar velen die hier aanwezig zijn korte of langere tijd bij hebben gediend of van de diensten gebruik hebben gemaakt." Hij sloot af met de woorden: "Mannen en vrouwen van 413 Pantsergeniecompagnie: vandaag is géén fijne dag. De eenheid houdt op te bestaan en dat doet pijn. Één ding is echter zeker: 413 gaat nooit verloren; 413 zit immers in uw en in mijn hart, tot in lengte van dagen." ●

Net als voor 413 Pagnctie is ook voor 113 Pagnctie het doek gevallen. Beide compagniesstaven worden als gevolg van de bezuinigingen opgeheven. Maar de operationele capaciteit van de compagnieën blijft behouden, omdat die wordt toebedeeld aan de resterende pantsergeniecompagnieën van 41 resp. 11 Pagnbat. Beide bataljonscommandanten kwamen tot de conclusie dat het personeel gebaat is bij snelle duidelijkheid – mede gezien de geplande inzet in Kunduz – zodat vooruitlopend op de formele reorganisatie de trieste opheffing van de compagniesstaven werd gemarkeerd. Op 6 juni jl. is tijdens een korte plechtigheid in Wezep 113 Pagnctie ontbonden en zijn de pelotons ingetreden bij de nieuwe compagnieën. De CSM van 113 Pagnctie, smi Vissers, heeft de identiteit van 113 Pagnctie symbolisch overgedragen aan de regimentscommandant door hem een 'Ramskop' te overhandigen. Bij 413 Pagnctie uitte de regimentscommandant zijn frustratie door de traditionele bijl van de 'Lumberjacks' in het monument te slaan. Kolonel Van Griensven heeft verzekerd ervoor te zorgen dat de tradities in het Geniemuseum geborgd zullen worden.

De RC slaat de bijl in de Lumberjacks

De rol van de genie in het SOTG-concept

Geniesteun aan special forces

Eerste luitenant Xander Groenendijk, commandant 2e Peloton 11 Geniecompagnie AASLT

Sinds 2010 is 11 Gncie AASLT steeds meer op regelmatige basis aan het oefenen met eenheden van het Korps Commandotroepen. Ervaringen in Uruzgan van 2006-2010 waarbij verschillende geniegroepen TF-55 ondersteunden, hebben geleid tot de behoefte om samen te trainen, vooral door de intensieve samenwerking met het KCT waarbij, door een groeiende IED-dreiging, geniegroepen TF VIPER en TF-55 hebben ondersteund.

De samenwerking tussen 11 Gncie en het KCT wordt benadrukt door het *Concept of Operations* (CONOPS) van 11 Luchtmobiele Brigade (11 AMB) van eind 2010. Hierbij moeten o.a. luchtmobiele infanterie, mortieren en genie aan een SOTG (*Special Operations Task Group*) toegevoegd kunnen worden. Dit om bijvoorbeeld voorafgaand aan en tijdens een *initial entry* operatie te zorgen voor *situational awareness*, *special reconnaissance* en *direct action*. Zowel het Korps Commandotroepen als 11 AMB nemen deel aan verschillende grote oefeningen zoals LOWLANDS, GRUENER DOLCH in Denemarken en FALCON AUTUMN. Hierbij wordt met name niveau 4 getraind met de nadruk op het planningsproces en gecombineerd gebruik van *air-assets*. Hieraan voorafgaand trainen de pelotons van 11 Gncie samen met compagnieën van het KCT op het gebied van SOUT (*Special Operations Urban Terrain*), Mobility (*bereden optreden*) en tijdens gecombineerde schietoefeningen in Bergen-Hohne.

COMMANDOVOERING

Wanneer een genie-element wordt toegevoegd aan een SOTG, is de PC of OPC van het geniepeloton adviseur van de compagniesstaf bij de planning. De groepscommandant werkt direct samen met de commandant MPO (meervoudig ploegoptreden) wat betreft de uitvoering. Het KCT is gewend aan het werken met specialisten, wat een groot voordeel is, omdat ook SF-ploegen verschillende specialisten hebben. En ook de kaderleden van 11 Gncie kunnen zich goed aanpassen, omdat zij gewend zijn bij verschillende eenheden onder bevel te staan. Daarom past, ondanks alle verschillen tussen het commandovoeringsproces van het KCT en het reguliere OATDOEM, de genieadviseur prima in het proces.

VEELZIJDIGE INZET

Genisten worden bij een SOTG veelzijdig ingezet. Uiteraard moeten zij zowel te voet als bereden kunnen optreden, maar vooral via de lucht met transporthelikopters of zelfs met parachute of TALO (*Tactical Air Landing Operation*), waarbij de eenheid met een transportvliegtuig op de grond ingezet wordt. Gedurende de operatie bewijst de geniegroep haar

meerwaarde door de expertise op het gebied van explosieven, mijnen, UXO's, *booby-traps* en IED's, *intermediate* en *advanced search* en het geïntegreerd optreden. Een belangrijke ontwikkeling is het belang van forensisch onderzoek op gevonden en ingenomen (vijandelijke) middelen. Met de huidige technologieën zijn hieruit steeds vaker inlichtingen te herleiden. Daarbij wordt de bewijslast tegen gevangen genomen personen steeds belangrijker. Het toepassen van TSE (*Tactical Site Exploitation*) en SSE (*Sensitive Site Exploitation*) is een belangrijke deelopdracht bij de operatie, inclusief de rapportage nadien, waar de geniegroep een belangrijke taak heeft in samenwerking met de *intell cell*. Afhankelijk van de operatie moeten deze taken onder moeilijke omstandigheden plaatsvinden; vaak onder tijdsdruk of onder vijandelijk vuur. Dit vraagt een grote mate van geoefendheid om in korte tijd prioriteiten te kunnen stellen.

AANPASSINGEN

Ondanks dat het voor veel mensen een hoog '*peppie*' gehalte lijkt te hebben, hoeven geniegroepen die een SOTG ondersteunen niet opgeleid te worden tot *operator*. Integendeel; als genist hebben zij hun specifieke meerwaarde en vervullen als zodanig hun taak. Uiteraard dienen wel extra zaken getraind worden, zoals het optreden bij duisternis, speciale verbindingsmiddelen en *Fastropen* (snel afdalen uit een helikopter met touw). Daarnaast wordt de groep *WIT level 0* (*Weapon Intelligence Team*) opgeleid en wordt er tot op de enkele soldaat aandacht besteed aan militaire veiligheid (OPSEC).

TOEKOMST

Ervaringen tot nu toe wijzen uit dat elementen van 11 Gncie goed passen binnen het SOTG-concept. In Uruzgan, maar zeker ook bij oefeningen in binnen- en buitenland, is de meerwaarde bewezen van de genie als gevechtsondersteuning voor special forces. Het SOTG-concept is nog in ontwikkeling, maar op verschillende niveaus is een goede basis gelegd om hiermee verder te gaan. ●

Fastropen

11 Geniecompagnie Air Assault goes USA

FORT HOOD: WELCOME TO THE GREAT PLACE

Sinds dit jaar traint 11 Luchtmobiele Brigade in de Verenigde Staten. Daartoe worden de trainingen van het Apache detachement en 11 LMB in Fort Hood, Texas, samengevoegd. De acht Nederlandse Apache helikopters krijgen in 2012 gezelschap van Chinooks en daarmee wordt het Joint Netherlands Training Detachment (JNTD USA) officieel geïnstalleerd.

Fort Hood, ontstaan tijdens WO-II en initieel bedoeld als basis om antitankvoertuigen te testen, is uitgegroeid tot een van de grootste bases van de US Army. Het is de thuisbasis van het 3th Corps en nog twee divisies, waaronder de meest bekende en meest gedecoreerde gevechtsdivisie van de US Army, de 1st Cavalry Division. Roemrucht vanwege de oorlog in Vietnam waarbij de eenheid werd omgeturnd tot 'air mobile' division, waarbij helikopters werden ingezet als troep carriers. Tevens huisvest Fort Hood verschillende brigades waaronder de 36st Engineer Brigade, bestaande uit zes geniebataljons en een stafcompagnie.

Enkele cijfers: oppervlakte 544 km². Huisvesting van 71.000 personen, van wie 42.000 militairen. 660 Kilometer asfalt en 718 kilometer onverharde wegen. 500 Tanks, 500 Bradleys, meer dan 10.000 wielvoertuigen en ruim 200 vliegtuigen. Hier is 'groot - groter - grootst' op zijn plaats en niet alleen militair gezien, maar zeker ook daarbuiten.

Air lift Blackhawk

Echt USA groot

Pel 1st air Cavalry

TRAINING

11 LMB heeft dit jaar vier momenten waarbij uit ieder infanteriebataljon een compagnie deelneemt aan de *joint training*. 11 Gncie steunt iedere compagnie *full command* met een geniegroep. Men treedt dus geïntegreerd op. In de training van zeven weken neemt de genist (PC/OPC) zowel het bataljonsadvies (scenario's), de O&T-rol, als de begeleiding op zich.

We beginnen daar, afhankelijk van het jaargetijde, met een acclimatisatieprogramma. We hebben temperaturen meegemaakt

van meer dan 50 graden. We doen *physical training* en sport om zo snel mogelijk in het *battle ritme* te komen. We beoefenen *contact drills* en natuurlijk doen we veel aan *IED awareness* (van *patrol search*, waarbij de genie ondersteunt, t/m het niveau *intermediate*. Hierbij kleden we verschillende scenario's in, samen met de US collega's. Met Blackhawk en Huey helikopters oefenen we verschillende heliprocedures. En nogmaals: alles geïntegreerd met de infanterie.

REGELGEVING

Alles wordt *supervised* door de Amerikanen: alles, maar dan ook

echt alles, gaat niet onopgemerkt voorbij. Van baanorganisatie, tot voorbereidingen en uitvoering op de verschillende locaties; zelfs onze lessen worden gemonitord. Alle deelnemers draaien enkele verplichte oefeningen, zodat de leiding ervan overtuigd is dat men voldoet aan de gestelde US-normen. Zo moeten ook de genisten een *medical lane* (MYSTIC) afleggen waarbij verschillende scenario's onder tijdsdruk worden opgespeeld. Bij de groepscCommandant wordt gelet op zijn leidinggeven, de contact drills, behandeling van gewonden (groepsoptraden) en ZHKH (specialisten). Aan het einde van de baan moet de groep de gewonden, die tijdens het parcours worden ingebracht, behandelen. Niet goed is overnieuw, en met een temperatuur van 50+ bedenk je je maar één keer! Ook op de behendigheidsbaan (*Leadership Reaction Course*) laten de genisten zien dat improvisatie een kenmerk is van hun eenheid. Hier sprak zelfs de collega begeleider vol lof over de wijze van samenwerking, improvisatie, in combinatie met snelheid en veiligheid: "Never seen before, good job you engineers, HOOOOAAH!!".

Abort blackhawk with downwash

WELCOME TO THE GREAT PLACE

We zijn nu drie keer geweest. Drie geniegroepen en de drie OPC'n hebben ervaring kunnen opdoen. Nu gaan we evalueren en de *lessons learned* filteren. We streven voor 11 Gncie AASLT naar een maximale effectiviteit en efficiëntie, waarbij we het maximale kunnen halen uit het *air assault* optreden.

Fort Hood biedt voor 11 Gncie AASLT de mogelijkheid om het concept of operations van 11 LMB tot in detail te beoefenen, waarbij er weinig tot geen grenzen zijn. Genie-advies, *air assault* optreden, *Raid & Cordon* en *Search, Secure and Control* zijn aspecten die geïntegreerd, nauwkeurig en met voldoende vakkennis leiden tot een gedegen niveau. Niet voor niets wordt men dan ook welkom geheten aan de poort met: 'Welcome to the great place'. ●

MYSTIC baan

Behendigheidsbaan

EXTREEM

De genisten kunnen hun hart ophalen wat betreft het genie-advies (vanaf bataljonsniveau tot op de enkele man), C-IED, search, TSE (*tactical site exploitation*), de springdag en het geïntegreerd optreden met de infanterie. Bij de springdag wordt niets ongemoeid gelaten. Onze SKL (snelle kraterlading) was voor de Amerikanen *the amazing big bang!*

SKL uitwerking

Extreme omstandigheden met temperaturen van boven de 50 graden, de andere flora en fauna en de diversiteit aan terreindelen. Dit stelt zowel de fysieke gesteldheid, als het technisch en tactisch inzicht van iedere genist op de proef. Het geïntegreerd optreden met de manoeuvre in combinatie met het 3D element (Apache gevechtshelikopters, Blackhawks, Hueys en Chinooks) maken het optreden divers en zeker uitdagend.

Een van de poorten van Fort Hood

CSM 11 Gncie + air support

11 Geniecompagnie te land, in de lucht en... ter zee

De rode baretten uit Schaarsbergen kennen een intensief oefenprogramma – *to say the least*. In dit artikel enkele impressies van de verschillende pelotons die optraden in Senegal (echt!), Uruguay (niet echt!) en in enkele uithoeken van ons eigen land.

Eerste luitenant Wim Labriijn, PC- 1

Improvisatie in SENEGAL

7 November 2010 - Het 1^e peloton van 11 Gncie AASLT vliegt van Schiphol naar Senegal, een land met meer dan 13 miljoen inwoners, van wie ruim een derde onder de armoedegrens leeft. Onze opdracht lijkt helder: lever gevechtsondersteuning voor 11 Infanteriebataljon bij de oefening EMERALD MOVE en ondersteun een CIMIC project. Al snel blijken beide opdrachten nog in de kinderschoenen te staan - of zo u wilt: in de steigers.

CIMIC

De Senegalese genie zou de benodigde bouwmaterialen voor ons op locatie leveren, maar de luitenant die dat eerder had beloofd was helaas overgeplaatst en dus: noppes! Nadat we met onze CIMIC-officier een lokale GAMMA hadden gevonden, konden we twee huizen gaan opknappen: plafonds vervangen, horren maken, en binnen en buiten witten. Resultaat: een volledig opgeknapte verblijfplek en een soort huisartsenpost.

72 UUR ZELFSTANDIG OPTREDEN

Ook EMERALD MOVE stond nog in de kinderschoenen. Onze geniegroep was gekoppeld aan de D-Cie van 11 Infbat, die nog niet eerder met genie in een 'grote' oefening had samengewerkt. Onze groep moest zich aanpassen aan de infanterie. Eén van de eisen is bijvoorbeeld dat er 72 uur zelfstandig opgetreden moet worden en dat blijkt toch best lastig met zes man. 72 uur klasse I t/m V, en complete genie-uitrusting in één oude MB *softtop*. Dus een hoop *lessons learned*, en ook enkele leuke verrassingen. Zoals het ongepland les moeten geven in *search* aan meer dan 100 Senegalese militairen, het moeten aanleggen van een drainagesysteem voor de natte groepen met bijna geen middelen en een aantal dagen vertoeven onderin de Harer Majesteits Johan de Witt.

ENGINEER SKILLS

U zult zich misschien afvragen wat een luchtmobiele genist nu met een CIMIC-project moet, omdat onze hoofdtaak natuurlijk niet constructie is. Maar één van de AASLT *engineer skills* is het vermogen zich aan te passen aan alle klimatologische omstandigheden en een andere is het kunnen improviseren met beperkte middelen en mogelijkheden. Deze skills kwamen zeker terug tijdens het CIMIC project gezien de temperaturen van boven de 35 graden en vanwege de Senegalese bouwmaterialen, die kwalitatief en kwantitatief niet echt overhouden.

SNEEUW

Voor de twee geniegroepen was het een enorme ervaring om in een land als Senegal te mogen werken. Na een afsluitend strandbezoek wachtte ons nog een enerverende reis terug met

een temperatuurverschil van 40 graden, want we kwamen gelukkig weer terecht in de Nederlandse sneeuw. ●

EARS-peloton bewijst waarde bij oefening LOWLAND TORCH 2011

In alle vroegte verplaatst het EARS-peloton zich richting 'Uruguay'. De operatie LOWLAND TORCH gaat van start. In de hele inlichtingenlijn wordt de kaart van Uruguay over het zuidelijke deel van Nederland gelegd. Vanuit Budel wordt de gehele operatie opgestart. In het scenario zijn wij de eerste eenheid in het gebied die een basis moet leggen voor de vredesmacht die ons aansluitend zal overnemen. In onze *area of responsibility* (AOR) strijden meerdere drugsbendes om de macht door politieke kopstukken om te kopen, af te persen of te liquideren. In het begin zijn ze nog niet agressief tegen ons, maar we zijn niet welkom in 'hun' gebied.

In de eerste week gaan we enkele keren samen met 104 Istarbataljon de omgeving in, waarbij we optreden als genieadviseur. We brengen de AOR in kaart en we vergaren (genie-) inlichtingen. Daarbij gebruiken we het nieuwe ARCPAD op het EOD-IS. We maken onderweg digitaal brugverkenningen en routeclassificaties op. We vullen de nog lege *intell database* en we oriënteren ons op de omgeving en de sfeer in het gebied.

In de afgelopen periode is er reeds een aantal kleine aanslagen gepleegd in het gebied. Tijdens een van de patrouilles komt naar voren dat er een 'hitman' in

ons gebied actief moet zijn, die een aanslag moest plegen op een belangrijk politiek leider. Om dit te voorkomen gaat het KCT, ondersteund door het *brigade recce detachment* van onze brigade een inval doen in zijn mogelijke schuilplaats.

Operational security, verrassing en snelheid zijn de speerpunten van de operatie. Ons peloton zet zijn specialisme verdeeld in om zoveel mogelijk informatie over de locatie en omgeving te vergaren en te filteren voor het instapteam van het KCT en het AST van 11 Gncie. In volledige isolatie worden de verschillende opties uitgewerkt en tot de uiteindelijke operatie

besloten. In alle vroegte wordt de instap gedaan, waarna aansluitend het AST zijn searchcapaciteit ontplooit. Hierbij wordt voldoende belastend materiaal verzameld om vervolging mogelijk te maken.

Na twee weken intensief samenwerken met verschillende specialisten kunnen we terugkijken op een geslaagde oefening. Door het scenario en het gebied met daarin verschillende locaties kunnen alle specialisten op het gewenste niveau advies geven. Het EARS-peloton heeft bewezen van waarde te zijn voor zowel de inlichtingencel, het operatieplan als de afwikkeling. ●

Geïntegreerd optreden bij oefening AMAHORO

In juli heeft 13 Infanteriebataljon in Noord-Nederland zijn bataljonsoefening AMAHORO gehouden, met deelname van diverse eenheden uit 13 Luchtmobiele Brigade. Hierin worden de eenheden tot en met niveau IV (compagnie) getraind, om daarna een grote stap voorwaarts te kunnen maken richting de brigade-oefening FALCON AUTUMN. Ons 3e peloton en het EARS-peloton hebben het 'bataljon-plus' van geniecapaciteit voorzien.

GENIEADVIES

Op oefenterrein De Haar, grenzend aan het TT-circuit van Assen, betrekken wij de SA (*Staging Area*), waar de onderbepelstellingen van de geniegroepen worden gerealiseerd. Onze groepscommandanten zijn druk met genieadvies aan de compagniescommandanten en intussen treffen de groepen zelf de laatste voorbereidingen onder leiding van de plaatsvervaarders. Het leveren van geniecapaciteit en -advies aan een CC van een infanteriecompagnie behoort tot de organieke taak van de geniegroep luchtmobiel en dus is de bataljonsoefening een uitgelezen kans voor de groepscommandanten om aan de niveau IV commandovoering deel te nemen. Door de hoge uitzenddruk is de adviesrol van onze groepscommandanten slechts vrij eenzijdig ingevuld. Maar intussen heeft het groeps- en pelotonskader in verschillende staftrainingen het genieadvies weer opgepakt.

AIRBORNE

De infanteriecompagnieën worden met geniegroepen gefaseerd ingezet in het inzetgebied Marnewaard. De A-groep mag het spits afbijten met een para-inzet iets ten westen van het oord Marnehuizen. Na een goede landing gaan de genisten geïntegreerd met de infanterie in één vloeiende beweging door richting het oord. Daar moeten ze een doorbraak forceren in een object waarin mogelijke smokkelwaar verstopt is. Genisten springen met springstof een gat in de gebarricadeerde deur, de infanteristen stellen het object veilig van vijand en tenslotte voert de geniegroep een snelle search-actie uit om daarmee zodoende voldoende bewijslast te verzamelen. Over meerwaarde van genisten gesproken!

GROUND ATTACK

Na de succesvolle *Airborne* operatie voeren de overige compagnieën vanuit Assen een *Ground Attack Convoy* (GAC) uit richting het inzetgebied en tijdens de verplaatsing vinden meerdere incidenten plaats, waarbij de geniegroepen veelvuldig te maken krijgen met UXO's op de weg. Ook moeten ze meerdere bruggen verkennen, voor de doorgang van het logistieke konvooi. In de Marnewaard aangekomen worden de *Normal Framework Operations* (NFO) opgestart. Hierbij ligt de nadruk voor de genie op bescherming en het garanderen van de *Freedom of Movement* (FOM) van eigen troepen, ondanks de grote belemmering door UXO's- en mijn dreiging.

COVERT OPS

Het bataljon initieert ook een aantal offensieve acties om de smokkelactiviteiten in het gebied in de kiem te smoren. Hierbij is een groot aantal taken voor de luchtmobiele genisten weggelegd. Zo voeren de duikers van het EARS-peloton bij nacht een *covert* (*subsurface*, *surface*) verkenning uit op de Robbengatsluis bij Lauwersoog. Deze verkenning en andere inlichtingen leiden tot het besluit een grote search-actie te ontplooiën op een veerboot. Dat gebeurt door een geniegroep en het EARS-peloton. Bij verschillende *Cordon and Search* (C&S) acties van de infanterie voeren de genisten *building searches* uit en een *area search*.

GEÏNTEGREERD OPTREDEN

Bij grotere oefeningen ligt het tempo voor niveau I en II af en toe wat laag, maar AMAHORO was voor het 3e peloton en het EARS-peloton niettemin de perfecte mogelijkheid om hun organieke taak te trainen: geïntegreerd opereren met de infanteriecompagnie en geniesteun genereren in de breedste zin des woords.

11 Gncie AASLT heeft haar meerwaarde laten zien in haar nadrukkelijke rol in de gevechtssteun.

We're ready for the next step! ●

OEFENING WATERRADT:

11 Geniecompagnie op het water

Op en rond het water oefenen is nodig om het operatieconcept van 11 Luchtmobiele Brigade te kunnen ondersteunen. In dit concept voert de brigade een *air assault* uit in vijandelijk gebied, waarna luchtlandingseenheden en een *ground attack convoy* aansluiten. De geniecompagnie moet dus snel en met zeer beperkte middelen hindernissen kunnen nemen.

De hele compagnie is in augustus aanwezig. Dit alleen al is in het jaarprogramma een unieke gebeurtenis. In etappes vaart de compagnie van Druten naar Colijnsplaat. Ook het varen bij duisternis ontbreekt niet: een rondje Biesbosch bij nacht is niet eenvoudig. En ook het weer stelt de stuurmanskunsten regelmatig op de proef.

Drie dagen voeren de pelotons snelle, geïmproviseerde opdrachten uit. In Hedel en Vught bouwen zij een brug op drijvende pijlers en een voertuigvlot van hooibalen. De graaflaadcombinatie trekt matten van zeskantplaten door het water om te kunnen doorwaden. Natuurlijk ontbreekt de MGB niet. Deze brug (6 velden) kan in de nabije toekomst per helikopter ingevlogen worden.

Onderweg naar Zeeland houden we op Fort Buitensluis bij Numansdorp een geslaagd compagniesfeest. De volgende dag de normale uitdagingen: een tocht over het Hollands Diep, het Volkerak en de Oosterschelde. Op het werkeiland Neeltje Jans heeft het EARS-peloton een sportief klimparcours uitgezet boven, in en onder water. Een *battlefield tour* door Walcheren over de slag om de Schelde sluit de oefening af.

Waterradt was een geslaagde oefening: een mooie afwisseling van genievaardigheden, fysieke en mentale uitdaging en ontdekking van (de geschiedenis van) het Nederlandse water. ●

Panasonic raadt Windows® 7 aan.

Panasonic
ideas for life

GEMAAKT OM TE BLIJVEN PRESTEREN

AL MEER DAN 15 JAAR PRODUCEREN WIJ
MOBIELE COMPUTERS EN TABLETS VOOR
'THE OUTDOOR WORLD': COMPUTERS EN
TABLETS DIE TEGEN EEN STOOTJE KUNNEN
EN ONDER DE MEEST UITEENLOPENDE
OMSTANDIGHEDEN BLIJVEN WERKEN.

Rugged from the inside out

Elk Toughbook model is "rugged from the inside out" zodat u altijd toegang heeft tot uw data en applicaties, zelfs in omgevingen waar dit vroeger onmogelijk was.

Perfekte combinatie van duurzaamheid, mobiliteit en gebruiksgemak

Toughbooks blinken niet alleen uit door hun opmerkelijke balans tussen duurzaamheid en draagbaarheid, maar ook door hun doordachte gebruiksgemak. Zo beschikken zij over touchscreen schermen die perfect leesbaar blijven bij het felste zonlicht met onder andere de nieuwste Panasonic Transflective Plus beeldscherm technologie en een accu capaciteit van tussen de 8 en 12 uur.

Gecertificeerd voor defensie

De Toughbooks CF-19 en CF-31, uitgerust met nieuwste 2e generatie Intel® Core™ i5 vPro™ processor, zijn de top inzake verwerkingsnelheid, duurzaamheid en betrouwbaarheid en perfect bruikbaar binnen de verschillende krijgsmachtonderdelen.

Zij voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD 810G)¹ voor o.a schokbestendigheid en temperatuur klasse's en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water- en stofbestendigheid².

Dit is wat Toughbooks doen: optimale toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:

+31 73 640 2576 (Nederland)

+32 2 481 03 73 (België)

Of stuur ons een e-mail op toughbook.benelux@eu.panasonic.com

www.toughbook.eu

CF-53

CF-19

CF-31

TOUGHBOOK

When it's worth doing better.

intel inside™

CORE™ i5 vPro™

Beveilig.
Beheer.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 MARTIN WITTEBROEK (11 GNCIE LMB AASLT)

Ik ben 26 jaar en korporaal-mineur bij het tweede peloton van 11 Geniecompagnie luchtmobiel in Schaarsbergen. Mijn carrière bij Defensie is begonnen als PTL's'er ('hospik') bij 11 Geneeskundige compagnie luchtmobiel in Assen. Ik ben uitgezonden geweest naar Uruzgan en Afrika. Daarna ben ik drie jaar uit dienst gegaan om nog meer van de wereld te zien. Ik heb veel gereisd.

Maar sinds januari 2011 ben ik weer terug in dienst. Bij de genisten vond ik een brede en zeer uitdagende baan binnen 11 Luchtmobiele brigade. Er is veel dynamiek en ik kan mezelf verder gaan bekwamen als genist. Samen met mijn groep ga ik er een mooie tijd van maken. Ik heb er zin in en ga me 100% inzetten.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 WIETSE DE VRIES (11 GNCIE LMB AASLT)

Deze jongeman is opgekomen in augustus 2010 en is nu, ruim een jaar later, toch nog pas 18 jaar oud. Inmiddels heeft hij de BGO en de GVO gedaan en zijn vaarbewijs gehaald. Hij gaat binnenkort – of is misschien inmiddels al gegaan – op CLS-cursus. In januari is hij geplaatst bij 11 Geniecompagnie en "Dat is een goede keuze geweest, ondanks dat ik in eerste instantie gekozen had voor de infanterie. Het mooie aan 11 Geniecompagnie is de afwisseling tussen infanterie- en genie-optreden en het werken binnen de luchtmobiele brigade. Nog een keer op uitzending gaan lijkt me een mooie uitdaging."

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 MAARTEN BOD (11 GNCIE LMB AASLT)

Ik was pas zeventien toen ik opkwam bij de luchtmobiele brigade. Direct nadat ik mijn rode baret heb behaald, ben ik geplaatst bij 11 Gncie AASLT. Inmiddels ben ik soldaat-1 en bij de commandogroep van het derde peloton draai ik nu alweer een jaar mee als Minimischutter. We draaien erg verschillende oefeningen; geen twee zijn er hetzelfde. Dat zegt genoeg over hoe flexibel we moeten zijn en het houdt het werk spannend. Laat mij nog maar een tijdje bij de manschappen horen. Ik ben nog jong en kan nog genoeg leren van mijn kaderleden. Want uiteindelijk wil ik natuurlijk naar de KMS.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 JILLES BIJLSTRA (11 GNCIE LMB AASLT)

Ik ben genist algemeen/chauffeur van de A-groep in het tweede peloton. Ik zorg voor ons voertuig (MB *soft top*), de aanhanger en het voertuigmaterieel. Belangrijk werk, omdat je zonder voertuig toch minder mobiel bent.

Een luchtmobiele genist heeft een zeer verantwoordelijke baan met veel afwisselende taken. Eigenlijk ben je *all rounder*. Behalve infanterist zijn, moet je ook verstand hebben van zaken als springstoffen, mijnen, en *booby traps*. Ook ben je een belangrijke schakel op het gebied van mobiliteit van de infanterie-eenheden, omdat je bij de luchtmobiele genie als groep vaak onder bevel staat bij een infanteriecompagnie. Vaak wordt je groep opgesplitst in buddy's. Dan ben je er als enkele genist voor verantwoordelijk dat je veel weet en zo nodig advies geeft aan de infanterie.

Onze groep heeft hele bijzondere oefeningen gedraaid: grote *air assault* oefeningen, Fort Hood in Amerika en samen met het KCT als *Special Operations Task Group*.

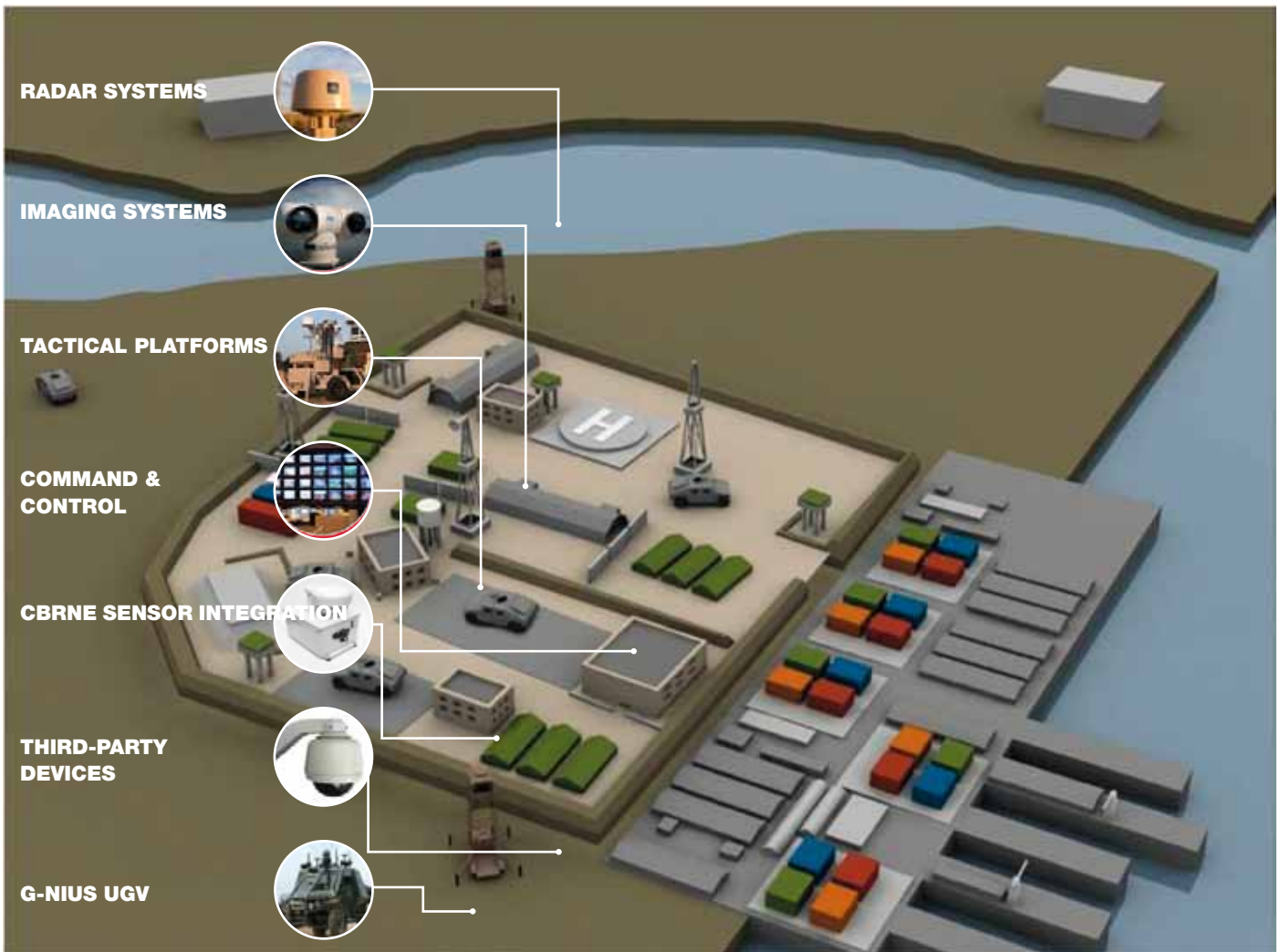

MIJN NAAM IS... JORT STENGs (11 GNCIE LMB AASLT)

Deze 21-jarige Castricummer deed eerst dienst bij 101 NBC Verdedigingscompagnie. Hij begon daar in 2007 en draaide in oktober 2009 een uitzending als taakteam in Afghanistan. "Mooie ervaring", zegt hij. Ondanks dat zocht hij wat meer uitdagingen en die vindt hij nu bij 11Gncie AASLT. De combinatie genie- en infanterie-optreden heeft daar een hoog fysiek en mentaal gehalte en kent veel improvisatie. Het werk zoals optreden in vijandelijk gebied, helikopteroptreden en vooral de genie *air assault skills & drills* maken deze eenheid en het werk exclusief. Kom maar op met die oefeningen om alles in de praktijk te trainen!

SURVEILLANCE AND IMAGING SYSTEMS

Integrated Systems Surveillance

INTEGRATED SOLUTIONS FOR FORCE PROTECTION & BASE DEFENSE

101 GENIEBATALJON STAAT AAN DE WIEG VAN DE GEÏNTEGREERDE POLITIEMISSIE

DE GEBOORTE VAN CAMP WINDMILL EN BASE DUTCH MOUNTAIN

101 Geniebataljon bestaat in december alweer tien jaar. Er is veel gebeurd en geleerd, want elk jaar heeft het bataljon stevige bijdrages geleverd aan missies. We waren er vaak als eersten bij. Zo zaten we al in 2002 in Kabul en we gingen met de mariniers naar Irak (2003), Pol-e-Khomri (2004) en Mazar-e-Sharif (2005). De Deployment Task Force naar Uruzgan leverde in 2006-2007 een nog grotere krachtsinspanning. Ook Burundi (2009) staat nog vers in het geheugen. Daarnaast was 101 Geniebataljon verantwoordelijk voor de instandhouding van alle infra. Het bataljon heeft de kern geleverd voor alle 13 ISD'en (instandhoudingsdetachementen) van de TFU, heeft deze opgeleid en is daarbij opgetreden als gereedstellende eenheid. Daarnaast heeft 101 Gbnat in de periode 2008-2010 maar liefst zo'n 20 taakteams geformeerd, opgeleid voor hun taak en vervolgens uitgezonden. De laatste vijf jaar had 101 Geniebataljon elk jaar een kleine 200 man in het uitzendgebied. Kortom, iets om – in alle bescheidenheid – trots op te zijn. Na de inzet van de Geniecompagnie RDTF in 2010 – waarvan 104 Constructiecompagnie de romp leverde – verwachtten de meesten niet snel weer in Afghanistan terug te keren. Maar dat hadden zij (mijzelf inclusief) fout. Want eind december zit DOPS/J4/Infra al in Afghanistan voor een *fact-finding* voor een 'politiemissie'. En op 7 januari besluit de regering tot een missie naar Noord-Afghanistan. In dit relaas, een soort raamvertelling, willen wij de lezer enig beeld geven van de genie-inspanningen om de infra voor deze missie te realiseren. Ik focus hierbij voornamelijk op de infrastructuur op Kunduz (Kdz), maar ook Mazar-e-Sharif (MeS) komt aan bod.

JANUARI

De fact-finding van de DOPS heeft een globaal beeld opgeleverd van de mogelijkheden en onmogelijkheden op infra-gebied. Een meer specifieke verkenning naar Kunduz - onder leiding van CLaS - moet gaan leiden tot gedetailleerde invulling. Aan deze verkenning neemt Geniewerken deel met alle 'bloedgroepen': bouwkunde, installatietechniek, elektrotechniek, GWW, tekencapaciteit en de beoogd projectleider van de bouwwerkzaamheden. Ik geef het woord aan de projectleider infra voor Kunduz.

EERSTE LUITENANT ROB HOFMAN, HOOFD VAKGROEP INSTALLATIETECHNIEK GENIEWERKEN:

Van de fact finding missie kreeg ik te horen dat we een gebied van 100 x 100 m kregen op het Duitse kamp in Kunduz. Hier moet een tentenkamp op komen voor 250 personen met alle basisfaciliteiten. Moest kunnen, omdat het een tijdelijk kamp zou worden voor ongeveer 12 maanden. (Het kamp wordt uitgebreid en op dit nieuwe deel zal betonbouw plaatsvinden door een door ons geselecteerde aannemer). In hoog tempo maken we een plan. Maar daags voordat we aankomen op Kunduz - we zitten even vast op Kandahar - groeit het aantal personen ineens stevig: het worden er 350. Het gebied was al klein, maar hierdoor wordt het nog moeilijker om alles weg te zetten. Door vertraging van onze vlucht hebben we de tijd om deze verandering in onze plannen door te voeren. Wanneer de projectgroep van Geniewerken op Kunduz aankomt, ben ik nog ik in de veronderstelling dat we een gebied van 100 x 100 m tot onze beschikking hebben. Maar nu blijkt al snel dat de wereld in de laatste twee dagen compleet veranderd is en wij weer van voren af aan kunnen beginnen. Op het gebied van 100 x 100 m mogen we geen kamp meer bouwen. De reden hiervoor is de KL V opslag die er naast ligt. Als alternatief krijgen we verspreid op het kamp ruimte toegewezen. De appèlplaats wordt voor de helft aan ons ter beschikking gesteld. Tussen de

permanente bebouwing van de Duitsers ligt nog een strook van 40 x 200 m. En de CIS en MIVD komen weer op een andere plek. Met deze gegevens zijn we weer aan de gang gegaan. Naast de pantsercontainers en tenten komt er nog een andere optie naar voren en dat zijn omgebouwde 20 ft containers. De Duitsers gebruiken ze ook en een lokale aannemer kan ze bouwen. Uiteindelijk hebben we met al deze opties een aantal mogelijkheden uitgewerkt voor de verschillende locaties op het kamp. In Nederland legt luitenant-kolonel Paul van der Heul - als Commandant Geniewerken tevens Adviseur Infra voor de DOPS - deze plannen aan DOPS voor. Het worden de lokale containers. Met dit gegeven hebben we de appèlplaats ingedeeld als kantoorgebied en herstellocatie en de lange smalle strook is de legeringslocatie geworden.

FEBRUARI

Ook vertrekt het zogenaamde Planning & Liaison Team (PLT). Een klein clubje: iemand van de MIVD, een verwerper, een controller, een verbindelaar, een logisticus, een genist, personeel van de ►

Legeringslocatie: strook 40 x 200 m

De plv. ambassadeur is zeer geïnteresseerd

KMar (het wordt tenslotte een politiemissie) en een commandant. Hun taak is om de ogen en oren van de DOPS te zijn. Dit betekent gemaakte afspraken bewaken/uitdiepen en aanvullende vragen uitzoeken. Zij treffen de voorbereidingen voor het Deployment element, waarvoor intussen in Nederland de plannen worden gemaakt. De genist in het PLT is majoor Chriz Bosman.

MAJOOR CHRIZ BOSMAN, COMMANDANT 103 CONSTRUCTIECOMPAGNIE:

Op 8 februari vlieg ik naar Afghanistan. Ieder PLT-lid is de enige in zijn vakgebied en ik ben de enige genist. Dat is een bijzondere positie. Ik voel me in die rol zeer verantwoordelijk want ik speel de 'ogen en oren' voor de DOPS in mijn vakgebied! Er wordt, voor mij duidelijk voelbaar, een zwaar beroep gedaan op mijn kennis en ervaring, maar ook op mijn initiatief en improvisatievermogen. In de aanvang loopt het allemaal wat

Uitkijkend op de toekomstige uitbreiding

Bouwrijp maken

traag. De politieke besluitvorming is immers nog in volle gang. Dan komt de zaak ineens in een stroomversnelling: we mogen werk gaan uitbesteden en kunnen dat ook, want ook de financiële deskundigheid was inmiddels in het veld gearriveerd. We spreken dan over maart. Het Deployment Element (DE) is er echter nog niet, en dat betekent een kans voor mij om zelf 'hands on' het eerste constructiewerk op te starten. Met name het terrein bouwrijp maken voordat de DE binnen kwam had de hoogste prioriteit.

Intensief contact met Geniewerken over tekeningen en werkbeschrijvingen, met de Afghaanse aannemer een plan trekken, materiaal verzamelen, uitzetten, piketten slaan, waterpassen, 'back to the basics'. Aan de slag! Als de DE vanaf eind maart binnenkomt is een groot deel van het grondwerk al gereed en een groot deel van de andere werkzaamheden in het offertestadium of zelfs al aanbesteed. En ik ben om eerlijk te zijn blij dat de DE er is en ook best een beetje trots dat ik ze op een rijdende trein kan zetten! Wat gaat me het meest bij blijven van Kunduz en Masar-e-Sharif? Naast het landschap en het klimaat is dat in de eerste plaats de samenwerking met mijn Duitse collega's: op alle fronten hartelijk, meedenkend, meewerkend. 'Hard werken, hard ontspannen' geldt ook bij hen. Duitse humor bestaat ook en bevalt mij zeker zo goed! Ik heb er leuke contacten aan overgehouden. In de tweede plaats is dat de samenwerking met de Afghaanse aannemers: hoe zij met beperkte middelen prima werk kunnen afleveren, hun kennis van de invloed van de lokale geografie en het klimaat op constructies en werkwijzen. De gretigheid waarmee een jonge Afghaanse ingenieur mijn kennis en ervaring opslurpt. Maar ook de mooie en soms minder mooie - maar wel realistische kijk - die een iets oudere Afghaanse ingenieur heeft op het leven en de toekomst voor hem, zijn familie en zijn kinderen in het bijzonder.

MAART

Zelf net terug van verkenning met de luchtmacht naar Mazar-e-Sharif, wordt het DE op 9 maart geformeerd; een samengesteld geheel met landmachers van alle wapens en dienstvakken, luchtmachers, marechaussees en een staf met alle functionaliteiten van een bataljonsstaf, aangevuld met specialisten als PAO, LEGAD en POLAD (Public Affairs Officer, Legal Advisor en Political Advisor).

Het DE krijgt een veelvoud aan taken voor zowel Kdz als MeS:

- **Harde randvoorwaarden:** bouwen tijdelijke infra, opbouwen AS en voorraden, opbouwen verbinding-netwerken en inzetbaar maken van materieel.
- **Zachte randvoorwaarden:** geneeskundige samenwerking opzetten, luchtmetingen doen, 'intell-plaatje' opbouwen, procedures voor samenwerking opbouwen.
- **Ogen en oren DOPS:** overnemen van de taken van het PLT.

Dit betekent wel dat ik mijzelf als commandant voor minder dan 10% van mijn tijd met genietaken kan bemoeien, maar die ruimte wordt met plezier ingevuld door mijn capabele officieren en onderofficieren. Twee weken later zit het eerste voordetachment al in Kdz en MeS. Het zijn movers om de eerste goederenstromen in ontvangst te nemen (bijvoorbeeld tenten voor de hoofdmacht), verbindelaren om verbinding te maken met Nederland maar ook met KAF, beheerders en een handvol genisten. Weer een week later komt het tweede voordetachment met genisten. Zij gaan de eerste zaken regelen – bijvoorbeeld de legeringstenten opzetten - zodat de hoofdmacht meteen aan het werk kan.

APRIL – MEI

Begin april vliegt de hoofdmacht in. Chriz vangt ons op in Kunduz en drie dagen later teken ik een aantal contracten met aannemers. Want een van de uitkomsten van de bezuinigingsronde is, dat we meer moeten uitbesteden. De *footprint* moet immers kleiner en bijkomend voordeel is dat we investeren in de lokale economie. Toch zijn hier nog wel wat kanttekeningen bij te plaatsen, zoals het verhaal van Maarten Roorda, detachementscommandant van de genisten op Kdz en MeS aangeeft.

EERSTE LUITENANT MAARTEN ROORDA, C-ADVANCED CONSTRUCTIEPELTON 102 CONSTRUCTIECOMPAGNIE:

'Deployment Element'. Als ik als genist dat woord hoor, begin ik een warm gevoel te krijgen. Bij het 'deployen' spelen genisten een belangrijke rol. Er is nog niets en na verloop van tijd en vooral genistenarbeid staat er heel wat. Pionieren, nog geen gebaande wegen van je voorganger en vooral veel uitdagingen. Ik heb er direct verschrikkelijk veel zin in. De foto's van de verkenning zijn hoopgevend. Een hobbelig perceel, waar men tot de enkels in wegzakt, vormt de basis voor het tijdelijke kamp. Er valt heel wat te doen voor ons. Met een samengestelde club van mensen van 102 (en 103) Constructiecompagnie en 105 Brugcompagnie zijn we op maat gesneden voor deze taak.

Na een hectische voorbereiding, met de MGI, TFI en uiteraard nog een sportdag, vertrekken de eersten op 22 maart naar het noorden van Afghanistan. De twee weken daarop druppelt de rest binnen. Het verwachtingspatroon bestaat uit: geen luxe, geen bed en geen contact met thuis. Maar aangekomen blijkt dat enorm mee te vallen.

KUNDUZ - Gaandeweg de eerste weken nemen de werkzaamheden toe. Afgaansse aannemers verzorgen het grondwerk en leveren omgebouwde containers. Wij plaatsen de containers, controleren de Afgaansse aannemers, (laten zo nodig) fouten in de containers corrigeren en bouwen de daken op de containers. De grootste uitdagingen van optreden in een ander land zijn legio. Andere normen en eisen, afspraken met lokale partijen, kwaliteit van lokaal aangekocht materiaal en natuurlijk de lange logistieke lijnen zijn de meest voorkomende drempels. Vanuit een 'can-do' mentaliteit zijn we begonnen met de 'leatherman', een geleend meetlint en een enkele hamer. Geleende schroeven, afvalhout en een gejatte schep zijn de basis van de eerste bouwwerken. Mondjesmaat druppelt materieel en materiaal binnen vanuit Nederland en wordt lokaal het een en ander aangekocht. Kwaliteit van hout en ijzerwaren is in Afghanistan beduidend minder dan in Nederland. Grappig, frustrerend en vooral leerzaam om dit mee te maken. Naast de eigen werkzaamheden zit de leerwinst van het hele bouwproject vooral in de begeleiding van de Afgaansse aannemers. Geleverde containers worden op ET, IT en BK gebied

Samenwerken

uitgebreid gecontroleerd. Met een aanzienlijke gebrekenlijst in de hand worden de aannemers langs de containers meegenomen. Ook bij de herstelwerkzaamheden steken de mannen de handen uit de mouwen om de Afghanen bij te staan.

De temperatuur; nog zo'n uitdaging in Afghanistan. Regelmatig worden temperaturen van boven de 50°C gemeten. Het heetste van de dag ontwijken we door een siësta van 12 tot 3 uur; geen straf als je dan in het zwembad kunt liggen. Een plons in het water en een uurtje zonnen geeft weer genoeg energie voor de rest van de dag. Gestaag groeit het kamp en de werklocatie voor de Police Training Group (PTG). Rijen containers met glimmende daken, een grote ingerichte welfare tent en hoopjes hesco's vormen langzaam het uiteindelijke beeld van het kamp. Eind juni, als de PTG binnenkomt, blijven zes man achter onder leiding van sergeant-1 Van Groningen, die de puntjes op de spreekwoordelijke 'i' kunnen zetten. Alles wat vertraagd is opgevoerd of niet op tijd is besteld via de Afgaansse leveranciers kan op die manier worden afgemaakt. ►

Camp Windmill

Betonnen plaat 30 x 50 m (B40)

De legering is ook bijna klaar

High Mobility Machines Protection

Mobility

Flexibility

Optimising the logistic footprint

When you're facing constantly changing operational challenges, you need machines with maximum troop protection and maximum mobility. Designed with the highest levels of protection, the unique JCB HME (High Mobility Engineer Excavator) is self-deployable, has a top speed of 90kph and is air-transportable by Hercules C-130. In service with British and US Armies, the HME minimises deployed troop numbers and decreases cycle times, by maximising flexibility and efficiency.

Tel: 0418-654654 www.jcb.com/defence

Deze de-fasering in binnenstromend en terugkerend personeel heb ik ervaren als een extra instrument op te kunnen omgaan met alle onzekerheden die er op voorhand waren.

MASAR-e-SHARIF - Met een constructiegroep van 105 Bricie, een bouwmachinechauffeur en de SMOO van 102 Constrcie is de groep op MeS een stuk kleiner dan op Kunduz, maar de uitdagingen zijn ook van geheel andere aard. Op MeS gaan we een tentenkamp bouwen voor het binnenkomende NSE. 24 Schalltenten, die ook nog verplaatst moesten worden. Een mooi prieel en een hekwerk rondom het werkgebied leveren uiteindelijk een gezellig beeld op. Vooral de elektrotechnische werkzaamheden blijken een uitdaging voor de twee korporaals uit de groep. De definitieve infra voor de Air Task Force zal in een later stadium door een speciaal taakteam worden opgericht. Het werk kan worden getypeerd als hollen of stilstaan. De steeds uitvallende vluchten vanuit Nederland betekenen dat de tenten

steeds later binnenkomen. Dagen van weinig werkzaamheden worden afgewisseld met lange dagen hard werken. Wanneer het werkaanbod laag is, worden mensen overgevlogen naar Kunduz om daar te steunen.

WARM GEVOEL - Het warme gevoel dat ik er achteraf aan overhoud is niet zozeer veroorzaakt door de temperaturen, maar vooral door de leerwinst om in een onzekere, afhankelijke en continu wijzigende situatie toch een eindproduct neer te kunnen zetten dat voldoet aan de eisen van de gebruikers. Niet zozeer het leiden van de bouw intern, wat je overigens vooraf wel verwacht te gaan doen, maar het managen van de externe factoren is de leukste en meest ingewikkelde taak gebleken. Al met al mogen we weer trots zijn op wat we hebben gemaakt. Als kwartiermakers hebben we het mogelijk gemaakt dat er gewerkt, geleefd, gedouched en ontspannen kan worden op de beide locaties. Met een samengestelde eenheid hebben we een uitstekend resultaat neergezet. Ik ben trots op het werk wat we gemaakt hebben en de mannen die dit hebben neergezet.

JUNI –JULI

De prioriteit van de werkzaamheden is initieel gericht op Kunduz. De PTG moet immers in juni al operationeel zijn; de ATF pas vanaf 1 augustus (later schuift dit op naar 1 november). Op MeS is daarom in april/mei alleen een klein tentenkamp gereedgemaakt voor de NSE. Maar nu komen extra genisten naar Afghanistan, samen met CIS-personeel van de luchtmacht, om de definitieve infra op te bouwen. Deze extra genisten werden geformeerd onder de naam van Genie Taak-Team Air Task Force (GN TT ATF); een voor deze gelegenheid samengestelde eenheid met een wisselende samenstelling ►

BC ook even terug in comfort-zone

Zicht op 'Dutch Mountain'

en sterkte. Het taakteam heeft bestaan uit een projectteam (tevens genietechnische staf) en uiteindelijk drie pelotons die gefaseerd en overlappend de uitvoering voor hun rekening nemen. Op het hoogtepunt heeft het taakteam een sterkte van 44 man. In de beginfase heeft majoor Linders hier de leiding over.

MAJOORSTEFAN LINDERS, HOOFD S3 101 GENIEBATALJON:

De opdracht van het GN TT is het bouwen van infra voor de ATF (4x F16's en bijbehorend personeel op Kandahar), het NSE en het CONTCO. Dus het bouwen van de gebruikelijke legering, kantoorburelen, communicatievoorzieningen en onderhoudslocaties met bijhorende bescherming tegen 'rocket-attacks', voor toch nog ongeveer 160 personen. Daarnaast moet er nog een aantal speciale voorzieningen gebouwd worden voor de opslag van gevaarlijke stoffen voor het vliegen met F16's. Het operatieconcept van het TT heeft als uitgangspunt zo veel mogelijk werk uit te besteden. Dit heeft als consequentie dat er een stevige capaciteit nodig is voor projectvoering en veel 'lichte' constructiecapaciteit voor projectbegeleiding en constructietaken, met name ET. Er zijn, op een wiellaadschap na, geen zware geniemiddelen met het taakteam meegestuurd. Een gemis waar we later nog vaak tegenaan hebben gelopen.

Camp Marmal is een zeer grote basis, waar het Duitse contingent verantwoordelijk is voor de ruimtelijke ordening, de infrastructuur en de beveiliging van de base. We zijn geen lead-nation en kunnen niet zelf alles bepalen, zeker niet omdat we afhankelijk zijn van lokale aannemers. Het laat zich (niet) raden dat dit de nodige coördinatie en uitdagingen met zich mee brengt. Taalbarrières, cultuurverschillen, het geregeld om de mensen en voertuigen op de basis (en er weer vanaf) te krijgen en het 'even lenen bij de Duitsers', brengen de nodige uitdagingen, maar ook veel grappige momenten met zich mee. Uiteindelijk kunnen we niets dan lovend zijn over de samenwerking met onze Duitse collega's. Zonder hen waren we nooit zo ver gekomen. Er is, zeker gezien de omstandigheden, veel bereikt. Tijdens het schrijven van dit stuk is het derde peloton nog werkzaam op MeS. We kijken met trots terug op

de afgelopen periode en hebben er vertrouwen in dat ook de laatste fase van de bouw succesvol afgerond wordt.

AUGUSTUS

Onderdeel van de definitieve infra is de harde bouw op Kdz en een aantal onderdelen op MeS. De definitieve bouw op Kunduz kon niet eerder geplaatst worden omdat de basis eerst een uitbreiding moest krijgen. Leidend in het realiseren van de contracten voor deze definitieve infra zijn Commandant Geniewerken en DOPS/J4/Infra.

LUITENANT-KOLONEL PAUL VAN DER HEUL, COMMANDANT GENIEWERKEN:

In de voorbereiding wordt duidelijk dat 101 Geniebataljon niet de gewenste kwaliteit en kwantiteit (mede als gevolg van een personeelsplafond) kan leveren voor een deel van de gewenste definitieve infrastructuur. Al in een vroeg stadium zijn we daarom gestart met het uitbesteden van diverse projecten. Op het gebied van infra hebben we op twee manieren uitbesteed. Als eerste zijn er kleine relatief eenvoudige projecten uitbesteed aan lokale aannemers. De ontwerpen worden gemaakt door GNW en deels door de projectteams in het inzetgebied. Het gaat hierbij om funderingen, Hesco walls, prefabs en eenvoudige betonnen constructies. Projecten waar we in het algemeen onze geniecapaciteit niet voor willen of kunnen inzetten. Aanbesteding van deze projecten verloopt in samenwerking met de verwerker in het gebied. Begeleiding van de bouw en de eindcontrole gebeurt door genisten ter plaatse. Ten tweede zijn er de complexe, grote projecten, zoals de barrièrs rondom de F16 opstellocaties (waaraan speciale eisen worden gesteld) en de permanente betonbouw op Kunduz. Geniewerken en 101 Geniebataljon zijn niet toegerust om dit soort complexe projecten zelfstandig te realiseren. Hiervoor vallen we deels terug op de capaciteiten van de DVD op het gebied van techniek. Daarnaast hebben we gebruik gemaakt van NAMSA (een NATO Agency in Luxemburg). Deze organisatie heeft een goed inzicht in de plaatselijke markt en heeft een groot bestand aan plaatselijke aannemers. Bij deze grote en complexe projecten is ervoor gekozen om ook het ontwerpen aan te besteden. De ontwerpen

Dutch Mountain, met het tijdelijke kamp van het NSE en het Gn TT ATF

Ook oud materieel doet zijn werk

worden gecontroleerd door personeel van GNW en NAMSA en deze laatste neemt ook de plaatselijke kwaliteitscontrole op zich. Zo blijkt het toch mogelijk deze projecten op tijd te realiseren. Concluderend kunnen we zeggen dat we door deze uitbestedingsmethodiek binnen een redelijke termijn alle infrastructuur hebben kunnen realiseren. Kanttekening hierbij is dat het uitbesteden alleen mogelijk is in een relatief veilige omgeving, waarin aannemers willen en kunnen opereren.

AFRONDING

Bij het realiseren van de infra in Noord-Afghanistan hebben we nadrukkelijk gebruik gemaakt van lokale aannemers. Hiervoor zijn meerdere redenen. Zo is er de wens om de footprint zo klein mogelijk te houden en om tegelijkertijd de lokale economie te stimuleren, zeker als dit veel goedkoper is. Maar ook omdat een deel van de werkzaamheden zodanig specialistisch is, dat je dit niet per se zelf moet willen kunnen. Uitbesteden wordt onherroepelijk steeds meer onderdeel van ons optreden. De keuze om op Kunduz te werken met het *advanced* constructiepeloton is goed bevallen. Zij waren al voorbereid en getraind om aannemers te begeleiden en te controleren. Hun kennisoverdracht aan deze aannemers is een diepte-investering in de Afghaanse economie. Ook de mensen van 105 Brugcompagnie hebben laten zien dat zij

serieus bezig zijn geweest om invulling te geven aan hun kennis van 'niet-brug'-constructies. Op MeS hebben we door de inzet van het GN TT ATF met wisselende samenstelling (in kwaliteit en kwantiteit) goed kunnen inspelen op het werkaanbod.

TOEKOMST VOOR 101 GENIEBATALJON

In de loop der jaren zijn als gevolg van technologische ontwikkelingen (bijvoorbeeld om diesel te besparen) de gebruikte systemen steeds ingewikkelder geworden. Omdat de constructiegenie geclusterd is in 101 Geniebataljon, kunnen we de techniek goed bijbenen, de kennis intern overdragen en daardoor missies goed blijven ondersteunen. Doordat de ontwerpcapaciteit (GNW) en de uitvoerende capaciteit (de compagnieën) onder eenhoofdige leiding van 101 Geniebataljon staan, is een sterke leercurve ontstaan met goede kwaliteitsborging. Bovendien is het bataljon in staat om intern met capaciteit te schuiven waardoor de missies ook langere tijd ondersteund kunnen worden. Wij kijken vooruit naar de volgende tien jaar van dit mooie bataljon! ●

Willen is kunnen

LUSTRUMVIERING UITGESTELD

Vanwege de verbouwing van het stafgebouw, is de viering van het tienjarig bestaan van 101 Geniebataljon uitgesteld tot voorjaar 2012.

advertentie 19

MIJN NAAM IS... EERSTE LUITENANT NIELS SCHOONDERBEEK (102 CONSTRICIE)

Ik ben trots op de genie en wil dit werk de rest van mijn carrière blijven doen. Ik ben nu commandant van het Grond, Weg & Waterbouw (GWW) peloton en vind dat een geweldige functie. Logisch dat ik nog *second* van een geniecompagnie wil worden en in de verdere toekomst natuurlijk ook compagniescommandant.

De bezuinigingen hakken er hard in bij de genie, maar ook bij de rest van onze organisatie. Ik hoop dat we na de reorganisatie, met de 'vernieuwde' genie en complete randvoorwaarden weer maximaal ons werk als genist kunnen uitvoeren.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL JASPER FELDMAN (101GNBAT)

Bij de Sectie S3, verantwoordelijk voor Opleiding & Training binnen 101 Geniebataljon, werkt Jasper Feldman als toegevoegd stafonderofficier operatiën. Zijn taak is inzichtelijk te krijgen hoe opgeleid de mensen zijn, en waar er opleidingsbehoefte is. Dit wordt vervolgens gerapporteerd aan de opleidings- en trainingscentra en aan het Operationeel Ondersteuningscommando Landmacht. Ook is hij verantwoordelijk voor diverse andere rapportages en administratieve werkzaamheden. Bij oefeningen regelt hij dat de OPS in de verbinding zit, en neemt hij de berichten aan. Om de oefening overzichtelijk te krijgen en te houden zijn er diverse informatiesystemen (o.a. ISIS en Athena), waarin Jasper kan laten zien hoe het er voorstaat met de voortgang van de opdrachten.

Jasper maakt zich geen zorgen om zijn eigen militaire toekomst, maar leeft mee met het harde lot van 104 Constructiecompagnie, die opgeheven is: "Ik ben blij dat een deel van de collega's van de 104 binnen het bataljon kan blijven. En ik hoop dat de anderen goede begeleiding van Defensie krijgen voor een baan in de burgermaatschappij."

MIJN NAAM IS... KORPORAAL ROBERT VLOT (GENIEWERKEN - 101 GNBAT)

Ik ben Autocad tekenaar bij Geniewerken; het ingenieursbureau van de genie. Ik ben hier afgelopen mei begonnen, dus in principe kan ik nog een tijdje blijven. Maar het is toch afwachten hoe de precieze bezuinigingen bij de genie er uit komen te zien.

Zelf vind ik dat er teveel gekort wordt op de genie. De uitzenddruk ligt best hoog. Zelf ben ik bij mijn vorige eenheid in twee jaar tijd ook twee keer weggeweest, terwijl collega's inmiddels al voor de derde keer in 2,5 jaar tijd weg zijn of weg moeten. En door het wegbezuinigen van een derde van de constructiegenie en een deel van de pantsergenie wordt die uitzenddruk alleen maar hoger.

Dat we meer bij nationale zaken worden betrokken, dat vind ik wel heel goed. Met onze kennis van afgelopen uitzendingen kunnen we veel betekenen voor de burgermaatschappij.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 RUDIE BERGMAN (104 CONSTRICIE)

Ik ben elektricien bij de constructiecompagnie die nu opgeheven is. We worden met het hele peloton geplaatst bij 103 Constricie. Dat is jammer want ik voelde me thuis bij 104. Maar het is niet anders, dus ga ik er het beste van maken bij 103. Ik wil in ieder geval nog korporaal worden of mogelijk plaatsvervangend groepscommandant bij het constructiepeloton. En uiteindelijk wil ik naar de KMS om sergeant bij de genie te worden. Het was gelijk duidelijk dat dingen niet zouden blijven zoals ze waren. Maar dat 104 werd opgeofferd aan de bezuinigingen is hard aangekomen bij ons. Hopelijk is er straks meer geld om te oefenen en vaker aan constructietraining te doen.

Over All Obstacles

Proven in action – mobile military bridging systems from General Dynamics European Land Systems–Germany. A synergy of experience and modern technology. Providing gap crossing capability anytime, anywhere.

M3

IAB

REBS

IRB

MTB

GENERAL DYNAMICS
European Land Systems

DEFENSE SOLUTIONS
FOR THE FUTURE

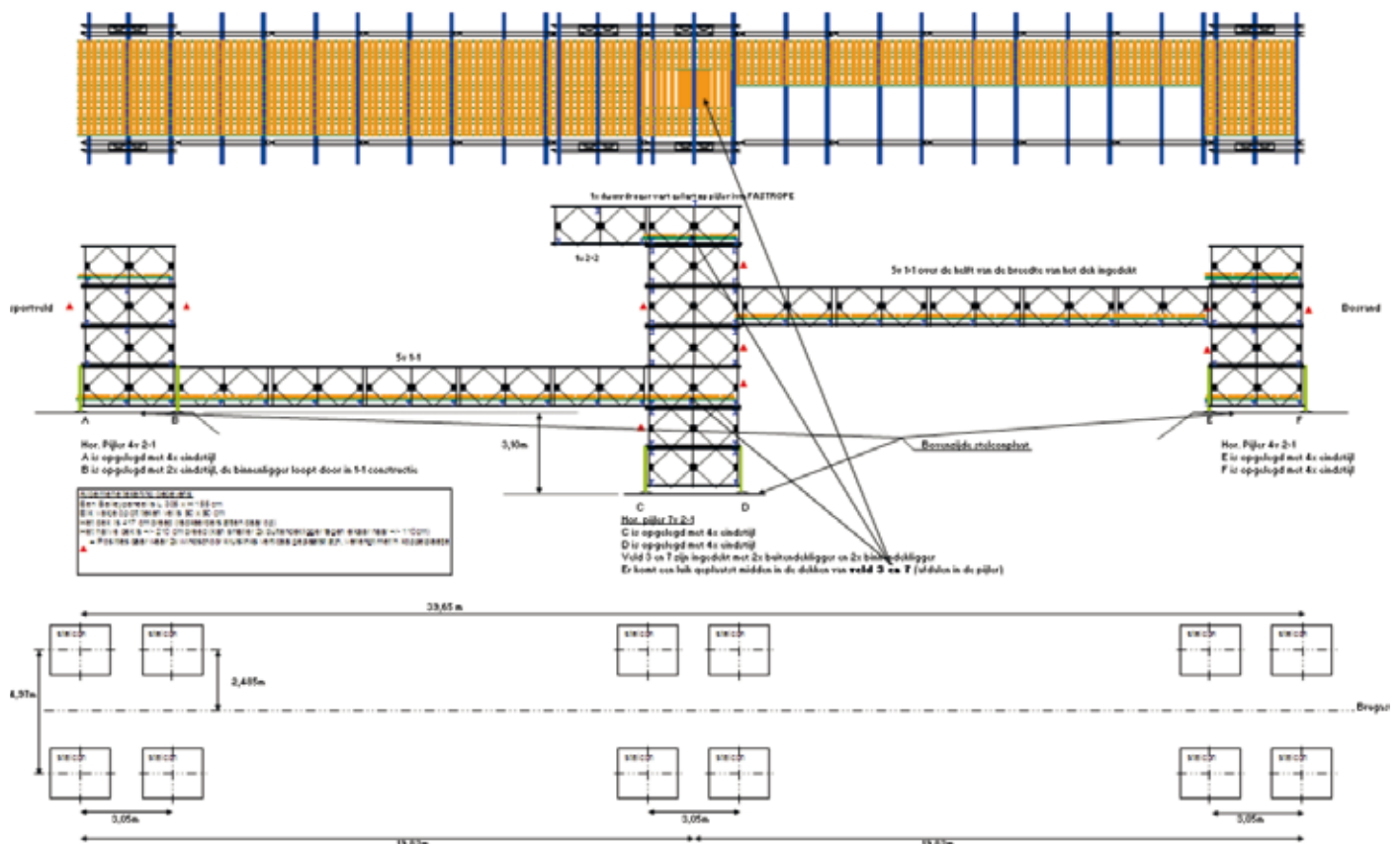
Het is een bijzondere brug,

en dat is het!

Bailey-O-logie op PMK

met de hand gebouwd

Op de Prinses Margrietkazerne, waar een groot gedeelte van de genie is gelegerd, lag een brug die in geen handboek beschreven staat, namelijk een 11 velden 1-1 baileybrug. Deze brug was geen weerspiegeling van de kennis en kunde van genisten. Daarom was het duidelijk voor 105 Brugcompagnie dat zij deze brug moest afbreken en moest zorgen voor een geniewaardige constructie. Bij een sportles raken de sportinstructeur en de SMOO van 105 Brugcompagnie met elkaar in gesprek over die brug en dat gesprek is uitgegroeid tot een uitdagende klus: de bouw van een baileyconstructie, zoals die nog nooit eerder is gebouwd. De sport wil de constructie gebruiken voor de cursus waarin op hoogte moet worden gewerkt, maar 'gewoon' ook voor een uitdagende sportles. Het resultaat is weergegeven op de onderstaande bouwtekening. ►

De constructie geeft duidelijk weer hoeveel mogelijkheden er zijn met bailey. Maar de eenheid wilde meer neerzetten dan alleen de constructie. Het moest een waardig afscheidscadeau worden, omdat 105 Brugcompagnie verhuisd is naar haar nieuwe locatie, de Bruggenschool aan het Engelse Gat in 's-Hertogenbosch. Daarom werd besloten om de gehele constructie te bouwen zonder mechanische hulp. Na verschillende brainstormsessies werden vele mogelijkheden om de panelen en dwarsdragers te kunnen plaatsen verzonnen. Als oplossing is gekozen om te werken met werkvloeren en gebruik te maken van een 'kabelbaan'. Maar oplossingen op papier moeten worden uitgewerkt in de praktijk. De bouw van de constructie is begonnen als een brug. Gebouwd op een rollenplan werden de eerste zeven velden gebouwd en werd begonnen met de bouw van de centrale pijler. Na het doorrollen werden de brug en de pijler met elkaar verbonden. Het uitzetten van de pijlers moest op de centimeter nauwkeurig gebeuren om alle panelen 'makkelijk' te kunnen plaatsen. Na het plaatsen van de brug moesten de panelen de

hoogte in om de middelste pijler af te maken. Door gebruik te maken van werkvloeren konden de panelen en dwarsdragers naar boven worden gebracht. Daar werden ze door soldaten in 'werken op hoogte' sets en balancerend op de panelen geplaatst. Na het afronden van de pijlers konden we beginnen met de bouw van een kabelbaan om 'de brug op hoogte' tussen de twee pijlers te plaatsen. De 'kabelbaan' werd gebouwd met behulp van staalkabels, met daarop katrollen die ervoor zorgden dat de panelen in een verticale en horizontale lijn konden worden verplaatst. Als eerste werden nu de panelen geplaatst waarna de dwarsdragers in de constructie werden gehesen. Na een laatste controle op alle schoren en klemmen was de constructie gereed; slechts tien minuten voor de opening! De brug werd geopend door de commandant van de sport en de commandant van de LFD Wezep, die de bouw van de constructie mede mogelijk heeft gemaakt. Kom eens kijken naar deze brug op de Prinses Margrietkazerne en bedenk dat de mannen en vrouwen van 105 Brugcompagnie deze constructie met de hand hebben gebouwd. ●

MIJN NAAM IS... SERGEANT 1 WILLEM VOS (105 BRICIE)

Even een praatje onder het werk door. Willem Vos is sergeant Verkenningen bij 105 Brugcompagnie, die het prima naar mijn zin heeft bij de pontoniers: "Wij hebben een zeer veelzijdig programma met steunverleningen van allerlei bruggen bij evenementen, BMV, O&T en verschillende oefeningen. Daarbij maken wij ook steeds meer gebruik van het tweede vakgebied, wat steeds belangrijker wordt en we trainen dat ook bij het Constructie Trainingscentrum. Met mijn bouwkunde achtergrond kan ik dus prima uit de voeten en ik ben mede daardoor op uitzending geweest met de *deployment* eenheid in Afghanistan."

Bij 105 heeft sergeant Vos een dubbele rol: behalve sergeant Verkenningen heeft hij OPC-taken voor het staf/logistiek peloton. Maar verkenningen blijven regelmatig nodig, omdat alles op of rond het water nu eenmaal verandert. Voorlopig wil hij bij 105 blijven, misschien nog eens als OPC van een van de twee brugpelotons. Maar ook buiten 105 zal de bouwkundige

Willem Vos zijn draai wel kunnen vinden, hetzij in de constructiecompagnieën of de instructiewereld binnen de genie. Die heeft hij namelijk beide al ondervonden.

Volgens Willem kun je aan alles binnen Defensie merken dat het geld op is: "Ik denk dat de mogelijkheden binnen de genie steeds kleiner worden en dat geldt ook voor de uitzendingen. Dat zie je al aan de oefenmomenten. Ik voorzie ook minder inzet van de genie vanwege lokale aanbestedingen."

Maar de brugcompagnie, die sedert dit voorjaar werkt aan het Engelse Gat in 's-Hertogenbosch (niet in Hedel!) en haar legering heeft in Vught, is natuurlijk uniek en belangrijk: "Wij zijn binnen de krijgsmacht de enige club met expertise en materieel op het gebied van bruggen. En dan hebben we ook nog het tweede vakgebied. We kunnen daarom zowel militair ingezet worden als civiel en daarvan zou veel meer gebruik mogen worden gemaakt. Ik vind dat we de brandweer, de politie enz. nog veel meer zouden kunnen ondersteunen. Voor mezelf maak ik me ook niet al teveel zorgen en als het ooit zover zou komen, dan zien we wel weer. En nou ga ik weer gewoon lekker werken!"

THE MARATHON™ FIELD COMPUTER BRINGS YOUR BUSINESS TO NEW HEIGHTS

Introducing LXE's Marathon™ Field Computer, engineered with the right combination of ruggedness, ergonomics, computing power, and data capture flexibility required by field workers:

- Gobi™ WWAN radio with built-in GPS, 802.11a/b/g/n, Bluetooth
- 7" touchscreen with full QWERTY keypad & biometric mouse
- Built-in 2MP camera, Bolt-on 2D imager & mag stripe reader
- Intel® Atom 1.6GHz processor, Windows® 7
- Just 997 g
- Industrial design: IP 65, 1.2m drop to concrete

Honeywell

LXE®

LXE is now part of Honeywell

Learn more about the LXE Marathon™ Field Computer: www.lxe.com/marathon

Verleden, heden en toekomst van de wetenschappelijke opleiding civiele techniek aan de Nederlandse Defensie Academie

Civiele Techniek (CT) is een toegepaste wetenschap die ontstaan is als tegenhanger van de 'militaire' civiele techniek zoals die door de genie wordt bedreven. Waar civiele techniek in de burgermaatschappij zich voornamelijk richt op het benutten van onze leefomgeving, richt de militaire civiele techniek zich primair op de belangrijkste taken voor de genie. Beide gerelateerde vakgebieden onderscheiden zich zowel door de enorme breedte, als door een veelheid aan disciplines. In het onderwijs zie je dit terug in de vorm van brede curricula met een veelheid aan relatief kleine vakken. Hoewel de civiele techniek een vrij traditioneel ingesteld vakgebied is – in tegenstelling tot bijvoorbeeld de informatica – is het curriculum van de opleiding CT (vroeger 'Opleiding Genie') aan de Faculteit Militaire Wetenschappen van de Nederlandse Defensie Academie (FMW NLDA) door de jaren heen sterk aan veranderingen onderhevig geweest. Ook nu – mede als gevolg van de bezuinigingen op Defensie – wordt de opleiding CT opnieuw tegen het licht gehouden en is in een curriculumherziening voorzien. Dit artikel geeft een overzicht van de ontwikkelingen die de opleiding CT

door de jaren heen heeft meegemaakt. En we beschrijven de huidige opleiding CT en de gevolgen van de bezuinigingen. Ook schetsen twee ex-cadetten van de opleiding CT hun initiële verwachtingen en ervaringen met de opleiding en hoe de opleiding bijgedragen heeft aan hun ontwikkeling tot genie-officier.

TAKEN GENIE

Hoewel de geschiedenis van de genie teruggaat tot de Middeleeuwen wordt als officieel oprichtingsjaar 1748 aangehouden. In de 263 jaren die sindsdien zijn verstreken heeft de genie een groot aantal veranderingen gekend. Hierbij wijzigde dikwijls de 'scope' van de werkzaamheden en de omvang van de compagnieën, waarbij het opvallend is dat taakverbreding daarin vaak een belangrijke rol speelde; soms ondanks inkrimping van de organisatie. De huidige genieorganisatie is ontstaan na het einde van de Koude Oorlog. Met het einde van de Koude Oorlog, het opschorten van de dienstplicht en veelvuldige inzet buiten Nederland, brak een periode van grote verandering voor de genie aan. In Bosnië, Cambodja en Angola werd veel ervaring opgedaan

met betrekking tot specifieke aspecten van uitzendmissies. Steeds belangrijker bleek het daarin om snel en flexibel inzetbaar te zijn onder alle – soms extreme – omstandigheden. In meer recentere uitzendmissies zoals in Irak en Afghanistan lag of ligt de nadruk voor de genie op de bouw en instandhouding van militaire bases en vluchtelingenkampen. Voor de wederopbouw van het uitzendgebied wordt de kennis van de genie ingezet bij de opbouw en het herstel van voorzieningen zoals ziekenhuizen en scholen. Het bieden van bescherming aan de eigen troepen en het bieden van algemene ingenieursdiensten (het Franse woord *génie* is verwant aan het woord *ingenieur*) zijn twee belangrijke taken. Een derde belangrijke taak is het zorgen voor alle activiteiten die nodig zijn voor een maximale mobiliteit van gevechtseenheden in crisisgebieden. Hierbij valt te denken aan de aanleg of herstel van tijdelijke of permanente civieltechnische objecten zoals bruggen en wegen, maar ook aan het ruimen of doorbreken van mijnenvelden. Naast het garanderen van de mobiliteit van de eigen troepen zorgt de genie ook voor contramobiliteit voor de vijandelijke gevechtseenheden. Daartoe bouwt ze militaire verdedigingswerken en kan ze in oorlogssituaties infrastructuur met explosieven onklaar maken. Sinds de Koude Oorlog heeft een inkrimping van de genie plaatsgevonden tot circa 2.200 genisten. In combinatie met het gegeven dat de taakstelling sindsdien is verbreed rijst direct vraag: hoe doe je dat? Het antwoord kan deels worden gevonden in het opleiden van breedopgeleide officieren, die in staat zijn om het vakgebied van de (militaire) civiele techniek te overzien en om complexe bouwopgaven te doorgronden.

HET VERLEDEN

Een eerste belangrijke historische mijlpaal voor de opleiding Civiele Techniek was de oprichting van de Koninklijke Militaire Academie (KMA) in 1828. In hetzelfde jaar werd gestart met de opleiding van officieren van alle wapens en de ingenieurs van Waterstaat aan de KMA. Pas in 1845 vond overplaatsing van de ►

opleiding van ingenieurs voor Waterstaat naar wat de latere Technische Hogeschool en Technische Universiteit Delft (TU Delft) zou worden. Zoals eerder is gesteld vereist de veelzijdigheid van de taakstelling van de genie breed opgeleide officieren. Dit is in contradictie met hetgeen we zien in de burgerlijke civiele techniek, waarbij door de grote omvang van het vakgebied en de steeds verdere diepgang in de diverse disciplines, het nagenoeg onmogelijk is om je in meerdere disciplines te specialiseren. In de historie van de militaire opleiding heeft men zich hierbij menigmaal de vraag gesteld of het niet wijzer was om de genieopleiding volledig op de civiele leest te schoeien. Bij de integratie van de bouw dienst in het Wapen der Genie werd bijvoorbeeld als eis gesteld om het opleidingsniveau van de TU Delft als norm te stellen. Halverwege de vorige eeuw leidde deze eis echter weer tot problemen, omdat toen de tegenstrijdige eis werd gesteld om de KMA-officieren juist zo breed mogelijk inzetbaar op te leiden, terwijl tot dat moment juist veel specialisten aanwezig waren. De afsplitsing van de bouw dienst in 1952 in de Dienst Gebouwen, Werken en Terreinen (nu Dienst Vastgoed Defensie, DVD), loste dit probleem uiteindelijk weer op door de mogelijkheid om juist daar burger specialisten aan te nemen. Ook in de huidige civieltechnische beroepspraktijk herkennen we weer het spanningsveld tussen de technische specialist en de meer generalistische procesmanager. Hoewel in de huidige civieltechnische beroepspraktijk een trend is waar te nemen die duidt op een toenemende behoefte aan breed georiënteerde procesmanagers, is het nog maar de vraag

of deze trend ook echt doorzet. Wat in ieder geval wel zal blijven is de aandacht voor de minder technische aspecten van het civiele bouwen zoals communicatie, juridische aspecten en ethiek. Dit zijn ook de aspecten die een belangrijke rol spelen bij diverse uitzendmissies.

De brede taakstelling van de genie vereist zowel breed opgeleide als specialistische officieren. De laatste categorie is van een dermate specialistische aard, dat officieren met voldoende kennis van zaken om als specialist te kunnen worden ingezet, alleen nog kunnen worden gevonden door HBO'ers of academici aan te nemen en deze een militaire opleiding aan te bieden en/of door capabele onderofficieren te laten doorstromen (kort model). Het lange model, waarbij de opleiding van breed opgeleide officieren centraal staat, werd verzorgd door de KMA tot 2005. De opleiding Civiele Techniek aan de KMA werd gekenmerkt door de sterke aandacht voor twee belangrijke kennispijlers:

- 1) de technisch inhoudelijke kennis van de officier en
- 2) diens kennis van het bouwproces

Behalve aandacht voor inhoudelijke kennis was er gedurende de opleiding aan de KMA aandacht voor het aanleren van belangrijke 'academische' vaardigheden zoals analytisch denken, argumenteren, redeneren en interpreteren maar ook voor meer praktische vaardigheden zoals schriftelijk en mondeling rapporteren, wiskunde, statistiek en computer vaardigheden.

HET HEDEN

Een tweede belangrijke historische mijlpaal voor de opleiding CT was de oprichting van de NLDA in 2005. In de NLDA zijn de zeven militaire instituten voor de algemene officiersopleidingen (waaronder de KMA) opgenomen en is het wetenschappelijke deel van de opleidingen belegd bij de Faculteit Militaire Wetenschappen (FMW). Eén van de belangrijkste doelen van de FMW is het accrediteren van een vijftal opleidingen door de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). Hiermee zou de NLDA een *Bachelor of Science* mogen uitgeven aan de afgestudeerde officieren. In 2010 heeft de NVAO haar visitaties voltooid en geconcludeerd dat alle FMW opleidingen voor accreditatie in aanmerking komen. De bachelor-opleiding CT is niet apart gevisiteerd, omdat voor deze opleiding een samenwerkingsverband met de Universiteit Twente (UT) is aangegaan (en als zodanig geaccrediteerd is). De bachelor-opleiding Civiele Techniek aan de UT is sterk gericht op de breed georiënteerde procesmanager, in tegenstelling tot Technische Universiteit Delft (TU Delft) die meer gericht is op de technische specialist. Deze samenwerking heeft tot gevolg dat een deel van de opleiding CT plaatsvindt aan de Faculteit Construerende Technische Wetenschappen van de UT in Enschede. Het huidige curriculum van de bachelor Civiele Techniek volgt grotendeels het curriculum van de bachelor Civiele Techniek van de UT. Een greep uit de vakken: wiskunde, inleiding civiele techniek, water, bouwen, mechanica, constructie leer, ontwerpprojecten, grondmechanica, milieukunde, finance & accounting, costmanagement en

projectmanagement. In tegenstelling tot de driejarige bachelor van de UT is, door verweving van militaire opleiding en de academische opleiding, de bachelor van de NLDA uitgesmeerd over een periode van vier onderwijsjaren. Het eerste jaar staat in teken van de Algemene Luitenantopleiding (ALO) en de Gemeenschappelijke Officiersopleiding (GOO) waarin de cadetten (en adelborsten) een inleiding krijgen in vakken verzorgd door de kennisclusters Militaire Bedrijfs-wetenschappen, Krijgswetenschappen en Technische Wetenschappen. Deze GOO telt mee als een Minor voor de bachelor Civiele Techniek.

In het tweede studiejaar worden de vakken verzorgd door sectie Civiele Techniek van de FMW op de locatie in Breda. Deze sectie bestaat op dit moment uit twee promovendi (drs. Julia Wijnmaalen en kapitein ir. Sjoerd Mevissen), twee technisch docenten (Ton Hommel en ing. Dennis Krabbenborg), een universitair docent (ir. Jody Borgers) en een universitair hoofd-docent (dr. Edwin Dado). In dit tweede studiejaar worden reguliere UT vakken 'groen' ingevuld of zijn vervangen door specifieke FMW vakken (zoals Pyrotechniek of Genietechnieken). Waar reguliere UT studenten bijvoorbeeld in hun ontwerpprojecten een haven ontwerpen, wordt voor onze cadetten gekozen voor het ontwerp van bijvoorbeeld een *compound* of een *airstrip*. Daarnaast beschikt de FMW ook nog over een tweetal laboratoriumfaciliteiten, het Genielaboratorium en de Stroomgoot, waar als onderdeel van de opleiding een aantal practica is opgenomen. Deze laboratoriumfaciliteiten zijn overigens tevens van belang voor onderzoek, omdat zij beschikbaar zijn voor de eindstudies van de cadetten en de

docenten en promovendi de gelegenheid geven om in het kader van onderzoek de theorie aan de praktijk te toetsen. Aan het eind van het derde kwartaal van het tweede studiejaar verhuizen de cadetten naar Enschede waar zij naast pyrotechniek nog een aantal UT vakken volgen. Gedurende nagenoeg het gehele derde studiejaar volgen de cadetten voornamelijk UT vakken, met uitzondering van het vak *Civiel-militaire interactie*, dat een FMW docent verzorgt op locatie in Enschede. Kort voor het zomerverlof van het derde jaar komen de cadetten terug naar Breda, waar zij nog één derdejaars vak krijgen aangeboden om na het zomerverlof onder begeleiding van FMW docenten een groot ontwerpproject en een bachelor-eindopdracht te volbrengen. Voor de bachelor-eindopdracht wordt altijd gekozen voor een onderwerp met directe relevantie voor het Wapen der Genie. Zo zijn in de afgelopen jaren onderzoeken uitgevoerd in samenwerking met de diverse scholen van het OTCGenie, het Kenniscentrum Genie, het Bureau Geniewerken, de DVD en de Koninklijke Militaire School te Brussel. Tijdens de bachelor-opleiding zijn er – soms als onderdeel van een vak – regelmatig 'groene' momenten ingebouwd, waarin de cadetten kennismaken met het latere werkveld bij de genie en militaire vaardigheden aanleren en op peil houden. Na afronding van de bachelor-opleiding aan de FMW heeft de cadet (of adelborst) recht op het bachelor-diploma Civiele Techniek van de UT, dat een onderdeel vormt van het KMA-officiersdiploma. Het biedt toegang tot een aansluitende master-opleiding, te volgen aan een binnen- of buitenlandse universiteit. Genisten kunnen voor deze master-opleiding in aanmerking komen – als zij hiertoe gemotiveerd zijn en uiteraard er de capaciteiten voor hebben – en als er binnen de krijgsmacht behoefte bestaat aan academici op masterniveau.

DE TOEKOMST

Eind 2010 is op initiatief van de Commandant NLDA, generaal-majoor Richard Tieskens, een onderzoek gestart om na te gaan in hoeverre het mogelijk is om een volwaardige bachelor-opleiding Civiele Techniek onder te brengen als een variant binnen de bachelor Militaire Systemen en Technologie (MS&T). Een eerste *quick scan* van het huidige Civiele Techniek curriculum, in relatie tot de eisen voor aansluiting bij de bachelor MS&T, heeft tot de eerste voorlopige conclusie geleid dat het volledige curriculum Civiele Techniek zal moeten worden herzien om een vol-

waardige CT variant te kunnen ontwikkelen. Enerzijds vereist een dergelijke grootschalige curriculumherziening een enorme inspanning van betrokken docenten, maar anderzijds biedt het ook de mogelijkheid om een nieuw curriculum nog beter te kunnen aansluiten op de eisen en wensen vanuit het afnemende werkveld. Door de aangekondigde bezuinigingen op Defensie is deze ontwikkeling in een stroomversnelling gekomen, mede omdat in de bezuinigingsbrief van minister Hillen expliciet is vermeld dat het aantal bachelor-opleidingen bij de NLDA van 5 naar 3 wordt teruggebracht en de bachelor-opleiding CT is één van de twee opleidingen die niet zelfstandig door zal gaan.

In de afgelopen periode heeft de sectie Civiele Techniek van de FMW gewerkt aan een voorstel voor een nieuw curriculum Civiele Techniek dat:

- 1) voor minimaal 60% uit bestaande MS&T vakken bestaat, zodat de accreditatie die er voor MS&T zal zijn op de variant CT zal overgaan en
- 2) (mogelijk) toegang geeft tot minimaal één (drempelloze) master-opleiding en
- 3) nog beter aansluit bij de wensen en eisen van het afnemende werkveld. ▶

Met betrekking tot punt 3 is uit een analyse van de huidige opleiding CT gebleken, dat het curriculum weliswaar zeer goed is afgestemd op de eisen die het werkveld stelt voor breed georiënteerde officieren, maar dat de balans tussen de twee kennispijlers (te) sterk overhelt naar de bouwproceskennis. Over technisch inhoudelijke kennis is de conclusie dat het huidige curriculum CT relatief weinig aandacht geeft aan de funderende technische vakken zoals wiskunde, mechanica, dynamica, *operations research* en risicoanalyse. Wel is er veel aandacht voor de toegepaste technische vakken. Daarnaast valt op dat er relatief weinig aandacht wordt besteed aan de procesaspecten die te maken hebben met de initiatief-, uitvoerings-, beheer- en sloofasen van civieltechnische objecten. De focus ligt voornamelijk op de ontwerpfase. In het nieuwe curriculum wordt getracht recht te doen aan de conclusies van deze analyse. Hierbij is zo veel mogelijk gebruik gemaakt van de bestaande funderende technische vakken, zoals deze momenteel aangeboden worden in het curriculum van de bachelor MS&T en door (her)gebruik te maken van de toegepaste technische en procesmatige vakken in het huidige curriculum Civiele Techniek.

RESUMÉ

Dit artikel heeft een kort overzicht gegeven van het verleden, heden en toekomst

GEBRUIKTE LITERATUUR

Stoel, van der, A.: De opleiding Civiele Techniek bij de Nederlandse Defensie Academie: Genie-officier heeft wetenschap van bouwen; GENIST, magazine van het Regiment Genietroepen, mei 2008.

Stoel, van der, A.: Wetenschap van Bouwen: Civiele Techniek voor een snelle, flexibele en inventieve Genie, Militaire Spectator, jaargang 177, nummer 5-2008, ISSN 0026-3869, pp 263-275.

Dado, E., Stoel van der, A., Mevissen, S. en Borgers, J.: *Towards an Efficient*

and Effective Corps of Engineers - Supporting Interactions between Education, Research and Practice, gepubliceerd in de proceedings van de *ISMS Conference on Comprehensive Approach*, Denemarken, 2008.

Hillen, H.: Oprichting Stichting Wetenschappelijk Onderwijs en Onderzoek NLDA, kamerbrief BS/2011013421, 13 mei 2011.

Hillen, H.: Defensie na de kredietcrisis: een kleinere krijgsmacht in een onrustige wereld, beleidsbrief BS/2011011591, 8 april 2011.

van de opleiding CT aan de NLDA. Het Wapen der Genie kent een lange geschiedenis waarbij door de jaren heen de 'scope' en het takenpakket van de genie regelmatig is gewijzigd. Dat dit direct van invloed is op de hieraan gelieerde opleiding Civiele Techniek zal duidelijk zijn. Helaas worden veranderingen in de opleiding (te) vaak ingegeven door factoren die buiten het Wapen der Genie liggen, maar wel van grote invloed zijn. De door minister Hillen aangekondigde bezuinigingen op de Defensie-uitgaven

zijn direct aanleiding voor de ingrijpende veranderingen die de opleiding Civiele Techniek de komende jaren te wachten staat. De sectie CT van de FMW wil benadrukken dat men deze situatie wil aangrijpen om een aantal weeffouten in de huidige bachelor-opleiding Civiele Techniek te herstellen en een nieuw curriculum te ontwikkelen dat nog beter past bij de eisen en wensen van het afnemende veld. Zoals een wijs man ooit zei: "Elk nadeel heb zijn voordeel". ●

MAJOOR DRS. CAREL SELLMEIJER

Verwachtingen

Als KMA-lichting '91 wist ik pas achteraf dat wij de laatste klas waren van de wetenschappelijke opleiding 'oude stijl'. Dus bij aanvang stapten wij in een jarenlange traditie van genie-onderwijs onder leiding van professor Van Loenen. De verwachting was dat het een zware opleiding zou zijn, in ieder geval ten opzichte van de andere opleidingen. De enige wijziging in onze opleiding was de gemeenschappelijke propadeuse voor de technische opleidingen. Dus werden wij als genieklass ook getoetst op vakken als motortechniek en elektriciteit. Wat daardoor was weggefallen uit het geniecurriculum was ons niet duidelijk. Ook was het bijzonder dat ons SMO-jaar in modules in de verschillende studie jaren werd aangeboden, waarbij wij werden geïntroduceerd in het geniewerk van soldaat naar pelotonsniveau. Een versnippering van de militaire opleiding, verweven in het studieprogramma. Het positieve hiervan is de afwisseling van theorie en praktijk. De verwevenheid betekende geen gescheiden werelden, dus was het niet vreemd om tijdens de militaire opleiding te studeren voor tentamens of practica uit te werken.

Beleving

Ik kijk terug op een zeer afwisselende, drukke en goede opleiding. De combinatie met het internaatstelsel, corpsactiviteiten en sport (wedstrijdroeien in mijn geval) maakte dat de dagen zeer goed gevuld waren. De afwisseling werd geboden door de waterbouwkundige en grondmechanische practica, waardoor ook de zelfstandigheid van werken werd gestimuleerd. In overleg met de

docenten konden niet-studieactiviteiten gecombineerd worden door maatwerk te leveren. Het niveau van de opleiding was per vak verschillend. In een aantal vakken, namelijk grondmechanica, mechanica, beton- en staaltechnologie, werd wetenschappelijke verdieping van hoog niveau aangeboden. Andere vakken waren introducties in een veelheid van technische en niet-technische vakgebieden tot en met de uitwerking op MBO-, danwel HBO-niveau. Er werden bewust praktische vertaalslagen naar de bouwtechnische en de militaire context gemaakt in de uitwerking van de genievakken. Hierin was een rol bedacht voor de begeleidende genieofficier bij de opleiding. Voor de afstudeeropdracht werden wij (omdat wij de laatsten waren) redelijk vrij gelaten in de formulering van de onderzoeksvraag. Bij de uitwerking ervan werden echter geen concessies gedaan aan het op te leveren niveau. Al met al een zeer leerzame intensieve studieperiode.

Nut voor loopbaan genieofficier

In mijn loopbaan heb ik zeker profijt gehad van de genieopleiding aan de KMA. Door de breedte van de opleiding ben je als leidinggevende genieofficier in de volle breedte van het genievakgebied inzetbaar en daarmee flexibel. In de diverse functies met verschillende technische accenten heb je door je opleiding voldoende achtergrond om situaties op jouw werkniveau technisch goed in te schatten. Maar voor de detailuitwerking blijf je door de diversiteit van het vakgebied afhankelijk van de echte (praktijk)experts.

KAPITEIN IR. SJOERD MEVISSSEN

Verwachtingen

Het geniegerelateerde onderwijs aan de KMA bestond uit twee delen (het KMA 1/2 model). In een notendop: Tijdens KMA-1 werd de geniecadet in twee modules de meest elementaire civiel-technische kennis bijgebracht; bijna allemaal exacte vakken. Na je startfunctie volgde je KMA-2 aan de Universiteit Twente voor de duur van twee jaar. Hier werd naast enkele exacte vakken ook veel aandacht besteed aan procesbeschrijvende, projectmatige en methodologische vakken. Mijn verwachting was dat KMA-1 wel mee zou vallen en dat KMA-2 moeilijker zou zijn. Vooral omdat je na twee jaar functievervulling weer aan het studieritme moet wennen en je een jaar langer aan het studeren bent ten opzichte van al je andere jaargenoten die een KMA-2 duur hadden van één jaar.

Beleving

De beleving was omgekeerd evenredig met de verwachting! De twee FGO modules (functie gerichte opleiding) waarin je alle geniespecifieke vakken volgde, was zeer pittig. In relatief korte tijd, met een collegeverplichting van 6 tot 8 uur per dag, werd er een veelheid aan exacte vakken op HBO niveau gedoceerd. Met daarnaast nog een gegarandeerde huiswerklast tot 22.00 uur. Ter vergelijking: de MA'er (militaire administratie) had gemiddeld slechts 6 contacturen per week en een gegarandeerde nevenactiviteitenbesteding (Corps, sporten en zuipen) vanaf 19.00 uur. Maar de vakken vond ik interessant en ze hadden een duidelijke link met het (verwachte) werk van een jonge genieofficier. KMA-2 was daarentegen makkelijker. De verwachte opstartperikelen waren niet noemenswaardigen de

ruimte in het collegerooster was vrij groot. Het bood zelfs mogelijkheden om, naast de verplichte vakken voor de officiersbul, extra vakken te volgen voor de afronding van de gehele universitaire studie. De twee jaar functievervulling had het voordeel dat wij (KMA-2 klas 1999) meer volwassen in het leven stonden en zo meer of serieuzer aandacht aan de studie gaven. Ondanks de irrelevante vakken (voor een genieofficier) die wij soms moesten volgen, heb ik deze periode als waardevol ervaren.

Nut voor loopbaan genieofficier

In mijn eerste functie als PC-BMpel bij 102 Constrcie heb ik veel gebruik kunnen maken van mijn technische kennis van KMA-1. Vooral grondmechanica, funderingstechniek en terreinbegaanbaarheid waren geen overbodige luxe bij de vele grond-, weg- en waterbouw (GWW) taken bij oefeningen en daadwerkelijke inzet. Het was goed om de theorie nu zelf in praktijk te brengen. De in de praktijk opgedane kennis van bouw- en logistieke processen kon ik goed als referentie gebruiken toen de theorie mij later tijdens KMA-2 werd aangeleerd. Na KMA-2 heb ik, tot mijn huidige functie aan de NLDA, minder gebruik gemaakt van de kennis van de exacte vakken, behalve het beoordelen in algemene zin van civiel-technische vraagstukken waar iedere genieofficier van tijd tot tijd mee te maken krijgt. Wanneer ik kijk naar de opleiding in haar volle breedte, dan kan ik stellen dat die een goede basis is geweest om als leidinggevend officier te kunnen functioneren binnen zowel technische als minder technische geniefuncties.

VERZAMELEN, REGISTREREN EN DOCUMENTEREN GAAT ALTIJD DOOR. Collectie Huis van het Regiment staat altijd in de steigers!

Een Duitse vakwerkbrug uit 1920; een paardengasmasker uit 1934; een houten raamkozijn (examenstuk voor de uitzending naar Kosovo in 1999); een vooroorlogse beschadigde trommel van het Fanfarekorps der Genie; een tuniek van een sergeant-majoor (met goudgehelmdede knopen) uit 1880; een handkar uit 1936; een pantserkoepel (gewicht 6 ton) uit 1939 en het DT-2000 uniform van een generaal-majoor van de genie. Een greep uit de collectie van het Geniemuseum, onderdeel van het Huis van het Regiment Genietroepen.

COLLECTIE MET HISTORIE

Het Geniemuseum beschikt over een grote collectie die al ontstaan is in de jaren vijftig van de vorige eeuw. Voor een tijdelijke expositie in Utrecht, ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan van het regiment (1948) werd materiaal bij elkaar gebracht op initiatief van de toenmalig luitenant-kolonel J.C.G. Nottrot, commandant van het Depot Pioniers. De tentoonstelling werd geopend door de weduwe van generaal Snijders en o.m. bezocht door Z.K.H. Prins Bernhard.

De tentoongestelde voorwerpen werden door vele personen en instanties in bruikleen afgestaan. Luitenant-kolonel Nottrot probeerde al snel en met succes de tentoonstelling een permanent karakter te geven en wist hiervoor vele voorwerpen te behouden.

Tien jaar later kreeg de collectie, inmiddels overgebracht naar de Koning Willem I kazerne te 's-Hertogenbosch, uitbreiding vanwege de viering van het 210-jarig jubileum. Bovendien werden er op kosten van de Vereniging van Officieren der Genie vitrines en kasten aangeschaft. In 1959 werd de Stichting de Historische Genieverzameling opgericht, waarin de collectie werd ondergebracht.

Vanwege de reorganisatie van het Depot Genietroepen in 1966, verhuisde de collectie naar de Frederik-Hendrikkazerne te Vught. Enkele jaren later volgde opnieuw een verhuizing, ditmaal naar gebouw K op de Van Brederodekazerne

te Vught, waar vandaag de dag het Huis van het Regiment Genietroepen is gevestigd.

COLLECTIE MET VISIE

In 1998 kreeg de Historische Genieverzameling de kans om zich te transformeren tot een echt publieksmuseum. Hiervoor werd onder meer een beroepskracht aangesteld: de museummanager. De collectie werd meteen grondig aangepakt. Wat gaan we bewaren, wat gaan we niet bewaren? Waar liggen de sterke kanten en waar komen we te kort? Wat willen we met de collectie gaan doen? Hoe en waar willen we de collectie bewaren?

Heel veel lastige vragen en natuurlijk moet je dan allereerst weten wat je in huis hebt en dat bleek erg lastig. De registratie van al die verschillende museumobjecten, moet dan goed op orde zijn. Alleen dan weet je wat je wel of niet hebt en vooral waar je het kunt vinden! Dat klinkt allemaal heel logisch maar in de praktijk van het Geniemuseum, ruim tien jaar geleden, viel dat allemaal heel erg tegen.

Enkele enthousiaste vrijwilligers (Sjef Hamers en Paul Minkels (†)) waren jaren bezig om de vele duizenden objecten in een registratiesysteem "in te kloppen". Hiervoor kwam een softwarepakket ter beschikking zoals dat ook in de museale wereld werd gebruikt. Alle collectiestukken werden voorzien van een uniek nummer, een beschrijving en vooral ook de standplaats. Met een goede beschrijving en het unieke nummer werd de kennis over een object vastgelegd: een beschadigde trommel is te herkennen maar je

moet wel weten dat deze afkomstig is van het vooroorlogse Fanfarekorps der Genie en beschadigd tijdens het bombardement van Rotterdam in mei 1940. De vastgelegde standplaats zorgt ervoor dat je het instrument snel kunt vinden, in de expositie of in het depot.

Een goede collectieregistratie (met daarbij een goed collectieplan waarin procedures en de visie op de collectie zijn vastgelegd) is een kwaliteitseis voor inschrijving in het Nederlands Museumregister. Een kwalificatie die het Geniemuseum in 2005 bereikte.

VERANDERD (COLLECTIE)BELEID

De afgelopen jaren werd steeds duidelijker dat de rol van de vier voormalige A-musea van de Landmacht (waaron-

der dus ook het Geniemuseum) ging veranderen. Van publieksgerichte museale instellingen, verschoof de rol naar een 'intern gerichte functie voor eigen achterban c.q. het regiment'. Van museum terug naar historische collectie dus. De museale (publieksgerichte) taken komen te liggen bij het nieuw op te richten Defensiemuseum.

Uiteraard heeft dit alles ook weer invloed op onze collectie. Die mag niet te groot zijn en niet teveel oppervlakte in beslag nemen (depotruimte dus) van de schaarse infra op de kazerne. Nog kritischer dan in het verleden, moet worden gekeken naar wat wel en wat niet in de collectie moet worden opgenomen en eventueel kan worden afgestoten (bewaren we bijvoorbeeld twee, drie of vijf exemplaren van het zelfde uniform?). ▶

Het documenteren van de collectie. Registrator bibliotheek Frans van Bavel speurt naar nieuwe informatie

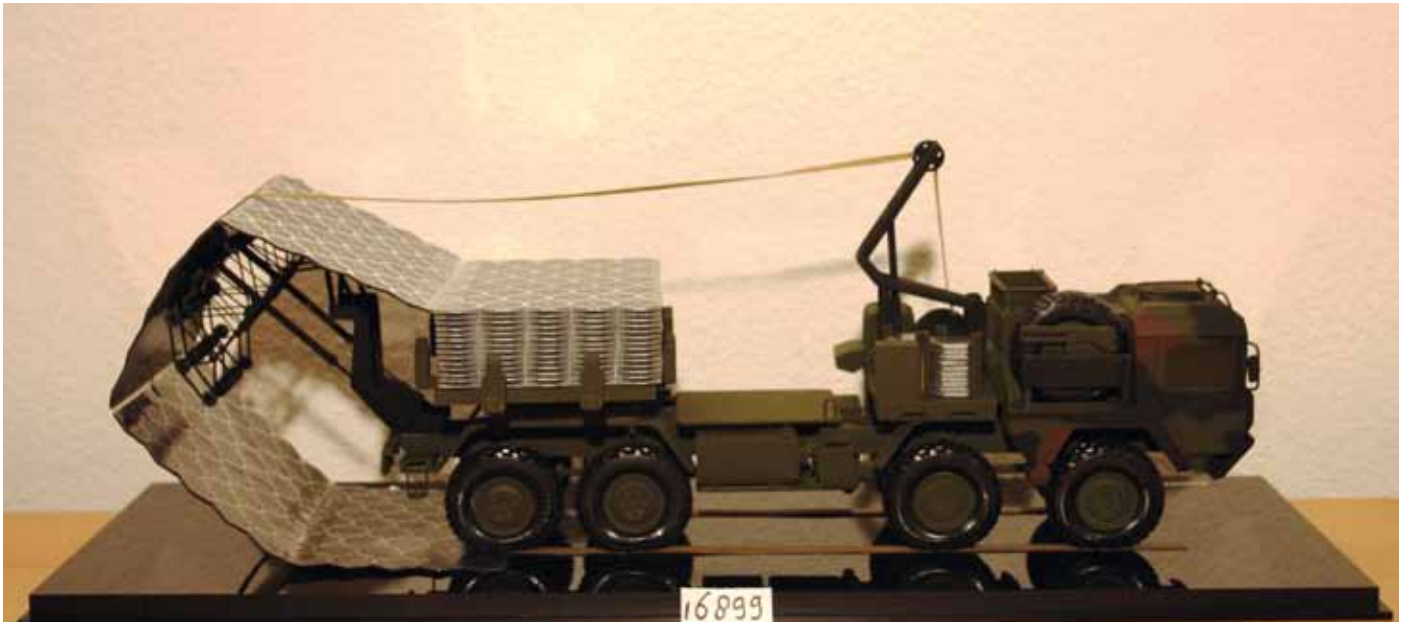

Registrator Anton van der Galiën fotografeert collectiestukken in de speciaal hiervoor ingerichte studio

Registrator Frits Gerdessen aan het werk in de kelder van het Geniemuseum

Bij alles wat je opneemt in de collectie moet je afwegen: draagt dit bij aan het uitdragen van de traditie van het regiment en de geschiedenis van het Wapen der Genie? Kunnen we het gebruiken in onze presentatie of is het de moeite waard om het te bewaren omdat het in de toekomst van waarde kan worden? Een standaard scherfvest bewaren is mogelijk niet nodig maar het wordt weer anders als je weet welke genist het tijdens een search-actie in Uruzgan heeft gedragen (en je dit ook nog eens op een foto kunt zien). Een DT-2000 van de nieuwe voorzitter van de stichting, generaal-majoor bd Marcel van den Broek, kan zeker de moeite waard zijn want we willen immers over 50 jaar ook nog laten zien hoe een geniegeneraal gekleed ging.

Soms biedt ook marktplaats.nl nog kansen: recent werd hier een prachtig bewaard gebleven uniform uit 1880 aangekocht, van een sergeant-majoor, compleet met de veel bezongen originele goudgehelmdde knopen!

OVERSTIJGENDE COLLECTIE

Toch ligt er ook een schone taak, juist voor een 'overstijgende' collectie zoals die van het Legermuseum en het nog te vormen Defensiemuseum. Er is immers heel veel specifieke kennis aanwezig binnen het Geniemuseum die schaars is bij professionele musea (bijvoorbeeld de NBC-collectie).

Zelfs bij collectievorming kunnen we de museumcollega's daar helpen. In 2008 was het Legermuseum bijzonder blij met een collectie persoonsgeboden artikelen van de uitzending naar Cambodja van adjudant Moos Raaijmakers. Dit zogenaamd 'ensemble' werd overgedragen - in nauw overleg met de schenker - omdat ik als museummanager oordeelde dat dit in

DEELCOLLECTIES

De grote collectie is onderverdeeld in een aantal deelcollecties:

- Emblemen en onderdeelskarakteristiek
- Afbeeldingen
- Bruggen en groot mechanisch en drijvend materieel
- Mijnen en springmiddelen
- Nucleaire, biologische en chemische beschermings- en instructiemiddelen (NBC)
- Fanfarekorps der Genie
- Gereedschappen en (meet)instrumenten
- Modellen en instructiemiddelen
- Textilia
- Bibliotheek
- Persoonlijke documenten
- Duiken

de nationale collectie van belang zou kunnen zijn. Op de werkvloer van de landmacht kunnen dus zaken van cultuurhistorische waarde te vinden zijn, die op de juiste waarde moeten worden geschat (worden herkend eigenlijk) maar die de conservatoren van de Defensiemusea nooit zouden bereiken.

Zo vond ik ooit in een houtafvalbak in de timmerwerkplaats in Wezep een houten kozijn; een examenwerkstuk van een genist, gemaakt voor zijn uitzending naar Kosovo in 1999. Een mooi voorbeeld van een object waarbij je het verhaal kunt vertellen van de veranderde voorbereidingen op recente vredesmissies. Mevrouw drs. Charlotte van Rappard-Boon, oud-hoofdinspecteur collecties van Erfgoedinspectie van het Ministerie van OCW en betrokken bij het collectieplan van het Defensiemuseum, heeft dit 'Kosovokozijn' aangehaald als voorbeeld van een collectiestuk dat mogelijke waarde heeft voor het Defensiemuseum. Je moet het dan wel eerst vinden en herkennen!

REGISTRATIE EN DOCUMENTATIE

De titel van dit verhaal geeft het niet voor niets aan: de collectie staat voortdurend in de steigers. Het werk achter de schermen

gaat door en is meestal niet zichtbaar voor de bezoeker. In de kelder van het gebouw zijn de registratoren Anton van der Galiën en Frits Gerdessen nog steeds bezig de registratie van de collectie te verbeteren en objecten te fotograferen. Uniformen, vlaggen en andere *textilia* worden in vriezers gelegd, zodat ongedierte geen kans krijgt. De nieuwe aanwinsten voor de collectie (die pas worden toegevoegd na een grondige afweging) krijgen hun unieke nummer en worden in het systeem ingevoerd.

Regelmatig kan de kennis over al geregistreerde objecten worden aangevuld, door gericht onderzoek maar ook door 'toevallige' aanvullingen op oude foto's of gegevens uit het documentatiearchief en bibliotheek. Ook daar gaat de registratie namelijk verder en krijgt onze bibliothecaris Frans van Bavel steeds meer en duidelijker alles op een rij. Dat levert soms verrassende aanvullingen en kennis over collectiestukken op! ●

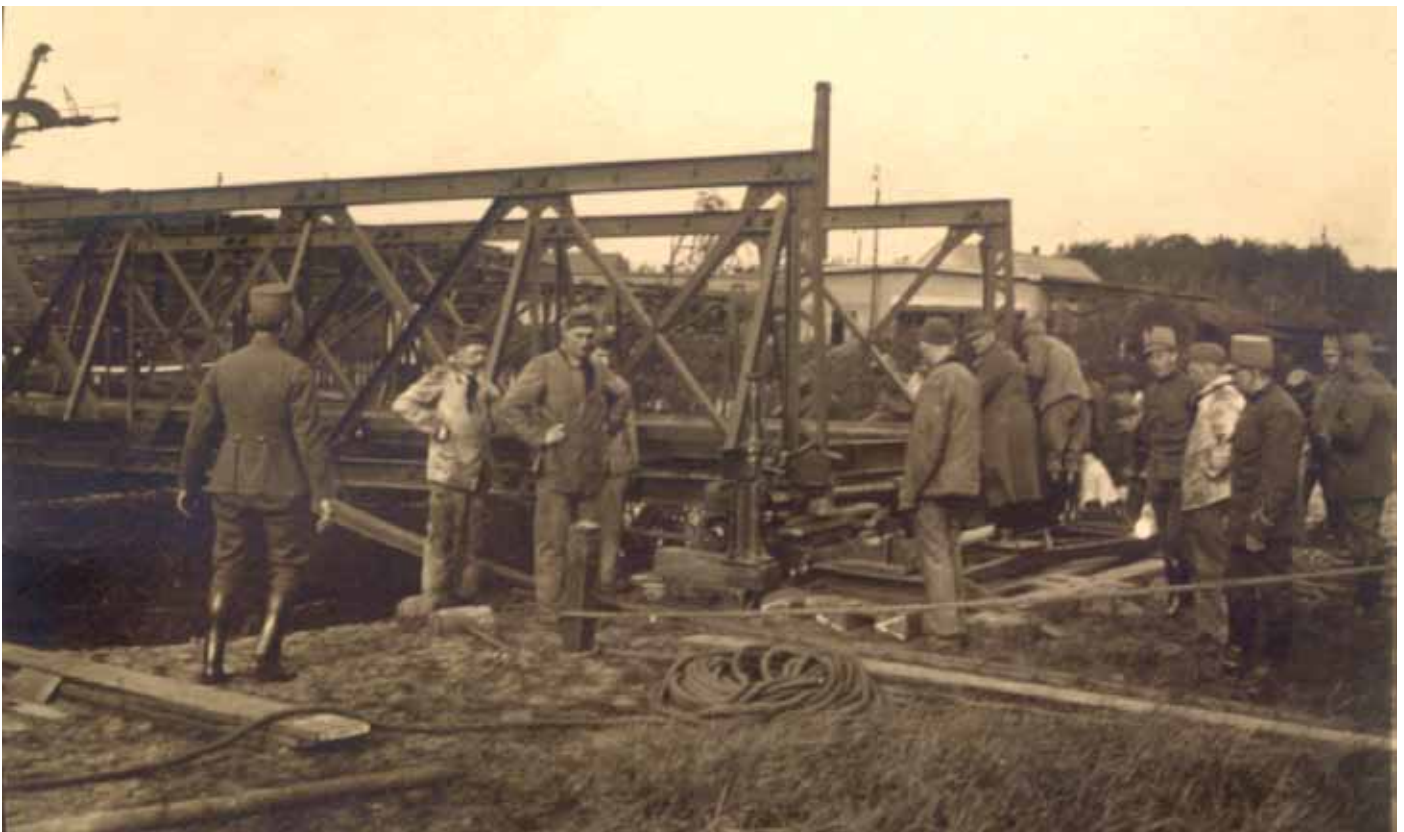
VAKWERKBRUG GEDOCUMENTEERD

Nog steeds levert het documentatiearchief nieuwe inzichten over de collectie op. In het geniepark (de buitenexpositie) staat een bijzondere vakwerkbrug uit 1920. Een eerste vorm van systeembouw, overgenomen van het verslagen Duitse keizerlijke leger. Tot 1940 werden deze bruggen gebruikt bij de Nederlandse genie.

Een tijd geleden ontdekte bibliothecaris Frans van Bavel een brief van de secretaris van de Historische Genieverzameling, Ikol J. Van der Houwen, uit februari 1966, aan de Inspecteur der Genie. "Volgens inlichtingen ligt op het oefenterrein van

de Pontonniers, thans in gebruik bij de Vaartuigendienst, te Papendrecht, een vakwerk aanleghoofd van voor 1940. Tot voor enkele weken geleden deed dit dienst voor de Benthienkazerne te Dordrecht. Het drijflichaam heeft m.i. voor ons geen waarde, maar het gedeelte brug lijkt mij goed voor onze buitenverzameling op de Frederik Hendrikkazerne.

Deze informatie wordt toegevoegd aan de registratie van onze vakwerkbrug in het geniepark. Het geeft een toch al bijzondere constructie, nèt weer een stuk historische meerwaarde.

Pontonniers aan de slag met de Duitse vakwerkbrug in 1920

● GENIE VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Luitenant-kolonel bd Claudius Schrover

RGT-VETERANEN PROMINENT AANWEZIG IN DEFILÉ VETERANENDAG 2011 “Wij zijn de Mineurs...”

De regen kwam gestaag uit de hemel in 's Gravenhage op 25 juni 2011. Stonden we vorig jaar nog een tijdje in de rij voordat we op Den Haag CS onze witte anjer kregen opgespeld, dit jaar waren we snel aan de beurt. Begrijpelijk met dit weer. Zou het publiek het ook laten afweten?

De Landelijke Veteranendag bestaat uit een programma in de Ridderzaal, vervolgens de medaille-uitreiking op het Binnenhof en aansluitend het defilé door de binnenstad van 's Gravenhage met de feestelijke afsluiting op het Malieveld. Van het begin tot aan de feestelijke afsluiting is ZKH de Prins van Oranje met de CDS, generaal Peter van Uhm, en zijn ondercommandanten zoals de C-LaS, luitenant-generaal Rob Bertholee, aanwezig. Ze nemen alle gelegenheid te baat om met velen te praten. Ook het kabinet is present met eerste minister Mark Rutte en de ministers van Buitenlandse Zaken, Uri Rosenthal, en van Defensie, Hans Hillen.

In de Ridderzaal zijn er toespraken van o.a. de minister-president en enkele veteranen

die hun verhaal vertellen. Een live-verslag van een missie naar Nieuw-Guinea, waarbij vele uren verplaatst werd in een vliegtuig zonder *jetlag*, gewoon omdat het woord *jetlag* nog niet bestond. Een gedicht, gemaakt en voorgedragen door een leerling van groep 7 van de basisschool. In de voorbereidingen voor deze dag, waarbij onze RA, Frans Schiltman, wederom de naad uit zijn gevechtspak heeft gewerkt, gaven alle operationele eenheden aan, een aandeel te willen leveren aan het geniedetachement. Dit detachement, onder leiding van majoor Marijn van Sliedrecht, was opgetopt met wapens en gigantische rugzakken. Mooi spul en het zag er strak uit!

Zo stond de bijdrage van het Regiment Genietroepen in het defilé: ons Fanfarekorps

Genie uiteraard aan de kop van ons detachement en de veteranen opgesloten tussen de fanfare en het operationele deel. Een bijna verdubbeling van het aantal veteranen in vergelijking met vorig jaar. Vele nieuwe gezichten, maar helaas wat te weinig jonge veteranen. Ik weet zeker dat - als jij, jonge veteraan, een keer meeloopt en het applaus langs de route hoort - je dan de volgende keren er weer bij wil zijn.

Achteraf word je overladen met complimenten over de waardige presentatie van ons regiment en in het bijzonder onze veteranen. 'De veteraan in de samenleving' was dit jaar het motto. Ondanks het slechte weer was deze 'samenleving' ruim vertegenwoordigd langs de route. Bedankt! ●

Indrukwekkende tweedaagse Veteranenmotorrit naar Den Haag

In navolging van de Amerikaanse *Memorial Day*, waaraan duizenden veteranen op motoren deelnemen onder de veelzeggende naam *Rolling Thunder*, is dit jaar voor het eerst een motortocht, voorafgaande aan de landelijke Veteranendag, georganiseerd. Er werd gestart vanuit vier plaatsen in Nederland: Groningen, Den Helder, Vlissingen en Maastricht, die de vier windstreken symboliseren waarnaar Nederlandse militairen wereldwijd werden en worden ingezet. Vooral nog was het aantal deelnemers gelimiteerd op 50 per startplaats, waardoor het totaal op 200 kwam. Ikzelf ben op vrijdagochtend om 08.30 uur gestart vanaf het Vrijthof in Maastricht. Voor het militair historische gebouw, de Hoofdwacht, van waaruit in vroeger tijden de verdediging van Maastricht werd georganiseerd, werden wij als veteranen toegesproken door een wethouder van Maastricht, waarna middels twee kanonschoten, afgevuurd door de plaatselijke schutterij, het startsein werd gegeven. Duidelijk herkenbaar aan onze armbanden en de linten van de Veteranendag aan het stuur, voerde het eerste deel van de tocht ons onder vakkundige begeleiding van twee motorrijders van de KMar naar de militaire begraafplaats in Margraten. Na een korte herdenking werd onder begeleiding van doedelzakmuziek een krans gelegd. De tweede etappe van onze tocht ging door het mooie Limburgse landschap naar Hoensbroek, waar we door vrijwilligers van het veteranen inloophuis 'Eldershoes' hartelijk werden ontvangen met koffie en Limburgse vlaai. In Roermond legden we na een korte ceremonie wederom een krans bij

het Vredesmonument. Verder ging onze veteranentocht. In Cuijk maakten we een laatste tussenstop bij een plaatselijke motorclub. De warme koffie was zeer welkom na de fikse regen- en onweersbui die we net over ons heen gekregen hadden.

VETERANENLANDGOED VRIJLAND

De laatste etappe van de eerste dag eindigde in Deelen bij Arnhem. Hier kwamen alle motorrijders uit de vier windstreken bij elkaar en waren we getuige van de officiële opening van het Veteranenlandgoed Vrijland. Dit landgoed is nu zodanig ingericht dat veteranen van alle missies van na de Tweede Wereldoorlog zich hierin kunnen herkennen. Langs de vele wandelpaden kan op diverse plaatsen letterlijk en figuurlijk worden stilgestaan bij de verschillende missies waaraan Nederland heeft deelgenomen. Het biedt ruimte en rust, maar ook plaats om elkaar te ontmoeten. In aanwezigheid van de IGK, tevens Inspecteur der Veteranen, luitenant-generaal Lex Oostendorp, en de Commandant der Strijdkrachten, generaal Peter van Uhm, werd de openingsceremonie verricht. Ter afsluiting van deze enerverende dag hebben we overnacht in het tentenkamp op de Oranjekazerne in Schaarsbergen. Een gezellige avond met een hoog reüniegehalte, BBQ, een biertje en een muziekbond maakte het tot een onvergetelijke dag.

A12 DICHTGEGOOD

Na een nachtje in lekkende boogtenten (het was inmiddels weer gaan regenen) en het gesnurk van deze al wat oudere

veteranen getrotseerd te hebben, moesten we zaterdagochtend weer op tijd op. Snel een broodje en wat oploskoffie naar binnen werken, motor weer optuigen en aanvangen met de grote finale: de tocht naar Den Haag. Het regende nog steeds en later zou blijken dat alle hoop, dat het misschien nog beter zou worden, een illusie was.

Desondanks vertrokken we vol goede moed groepsgewijs naar Zoetermeer, waar we op parkeerplaats Knorrestein verzamelden. Een politie-escorte 'gooide de A12 even dicht', zodat we met alle motoren tegelijk de weg op konden. De adrenaline vloeit rijkelijk door je lichaam als je beseft dat je deel uitmaakt van al dat geweld! Echt kicken was het om in zo'n groot colonneverband Den Haag binnen te rijden. Met luid applaus werden we ontvangen op het Malieveld en na het parkeren van de motoren en het uittrekken van de inmiddels doorweekte regenkleiding, konden we ons tegoed doen aan de warme koffie, broodjes en snacks.

Jammer, maar begrijpelijk, dat slechts een kleine groep van tien man aan het defilé kon meedoen. De motorveteranen werden vertegenwoordigd door de vier regiocoördinatoren, de oudste (een tweedewereldoorlogveteraan van 87 jaar op zijn Harley!) en de jongste veteraan en een viertal geselecteerde motorrijders. Deze eerste veteranenmotorrit was een enorm succes en afgaand op de reacties van mijn 'broeders' zeker voor herhaling vatbaar. Dus wie weet... ben jij volgend jaar ook van de partij! ●

Opening Veteranenlandgoed Vrijland

Start intocht via A12

Verzamelen op het Malieveld

Defilé motorveteranen

● GENIEVETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Luitenant-kolonel bd Claudius Schrover

“EEN CADEAUTJE”, ZEI DE AALMOEZENIER Genieveteranen op motorbedevaart naar Lourdes

De lucht ziet er dreigend uit. Het is nog droog als ik op de motor stap, bij Eindhoven spatten de eerste druppels op het vizier van mijn helm en bij de afslag Maastricht valt de regen gestaag uit de hemel. Doorweekt rijd ik de poort van de kazerne in Budel door; de verzamelplaats voor de Militaire Motorbedevaart 2011 naar Lourdes. Een bedevaart naar Lourdes, gewapend met een volle lijst intenties en met het gevoel aan het begin van een avontuur te staan.

LOURDES

Bernadette Soubirous verklaart in 1858 verschillende malen de Heilige Maagd Maria te hebben gezien in een grot nabij het plaatsje Lourdes in Zuid-Frankrijk aan de voet van de Pyreneeën. Lourdes groeit vanaf dat moment uit tot een bedevaartplaats waar sindsdien een aantal wonderbaarlijke genezingen zouden hebben plaats gevonden en waar miljoenen mensen komen bidden en misschien ook wel hopen op een wonder.

BROMMER

Het is al enige jaren geleden, nog voor mijn FLO, dat de aalmoezenier, zelf een fervent motorrijder, vroeg of ik op bedevaart naar Lourdes wilde met als bijkomende aardigheid dat op de motor te doen. Maar telkens vulde mijn agenda zich met afspraken, die me het gevoel gaven onmisbaar te zijn in het bedrijf. Er kwam dus niets van, maar dit jaar moest het er toch eens van komen. Bij de voorlichtingsdag in Amersfoort krijg ik echt het gevoel een ‘maagdelijke bedevaartganger’ te zijn. De meesten kennen elkaar al en mijn collega, met wie ik samen op bedevaart ga, en ik kijken elkaar aan en nemen waar. We stellen ons aan de groep voor; je weet wel, het bekende ritueel bij elke nieuwe cursus. Maar wat je dan allemaal te horen krijgt, past niet in deze Genist. Verschillende deelnemers zijn op de motor gekomen en bij het zien van al die mooie motoren, besluit ik thuis ook maar mijn ‘brommer’ te poetsen. Die is 20 jaar oud, doet het altijd, maar nu we samen zover ver weg gaan (meer dan 3000 km), bekruipt me een bepaalde onzekerheid. Maar een gezonde spanning is noodzakelijk om een goede prestatie neer te zetten.

16 MEI

In Budel ontmoeten we elkaar. Onze groep van vijf man is een mix van KM- en KL-militairen en een burger. Totaal zijn we met meer dan 50 mannen en vrouwen, actief dienend, postactief, veteraan en burger. Bijna 50 motoren, opgedeeld in negen groepen en begeleid door twee volgbusjes met een motorambulance. Wat kan er nog misgaan? Ik zal me niet uitlaten over de deelnemende motoren - over smaak valt niet te twisten - maar een aantal motoren had bij *Seats en Sofa's* niet misstaan

Een opvallende groep motorrijders, die zich *The Blue Helmets* noemt, is Libanon-veteraan. Aardige jongens, die samen al heel wat op en naast de motor hebben beleefd. Vind dit trouwens een aardige formule om als veteraan samen met je buddy terug te kijken op je Libanontijd. Vanuit de BNMO (Bond van Nederlandse Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers) rijdt een

Onze groep

medewerkster mee (chauffeur op een busje) om dit initiatief professioneel (uiteraard niet op motortechnisch gebied) te ondersteunen.

Vóór vertrek kun je het dagelijks tenue (DT) afgeven, omdat een aantal gezamenlijke activiteiten in Lourdes plaatsvindt in DT en men verzekert mij dat ik er spijt van zal krijgen als ik mijn DT niet zou meenemen. Heb het nota bene sinds mijn FLO, 6 jaar geleden, nooit meer gedragen! Maar... het past nog, zit zelfs iets ruimer dan ik had verwacht.

's Avonds in Budel wederom dezelfde reünieachtige sfeer tussen veel deelnemers, wat nogmaals onze maagdelijkheid als bedevaartganger benadrukt. Met sommigen gesproken over het feit dat sommige veteranen zich vaak miskend voelen door hun omgeving. Er zou geen erkenning zijn voor de veteraan. En wat is dat dan, die erkenning die zo'n veteraan wil? Als je hem dat op de man af vraagt, komt er vaak geen antwoord. Kennelijk is dit een groepsgevoel waarin men elkaar versterkt, zo lijkt het. Op tijd naar bed, want morgen is het vroeg dag. Slapen? Het is meer een

hazenslaapje. Elk geluid hoor je; je ligt na te denken over morgen. Hoe zal het gaan en houdt de motor het?

17 MEI 2011

Het begint droog, maar regen dreigt. De hoofdlegeraalmoezenier doet ons uitgeleide en neemt de gelegenheid te baat om ons kwistig de zegen te geven. Hozoo droog? Met de beste wensen en bescherming van 'boven' worden we groepsgewijs gelanceerd voor de eerste etappe naar Nevers: 644 km. In Nevers is Bernadette Soubirous, nadat ze daar in het klooster was getreden, uiteindelijk gestorven en begraven. Maar hoe zuidelijker, hoe beter het weer en nog voor de lunch gaat de binnenvoering van de jas al in de motorkoffer. Prachtige tocht, hoewel mijn zitvlak een andere mening is toegedaan. Menigeeen heeft ook een houten kont. Overnachten op de heen- en terugreis in *low budget* hotels; van die gestapelde containers met een inwendige natte cel. Zo lang je niet in bed ligt, kun je je kont nauwelijks keren. Maar je bent moe en een hele dag buiten, dus dat slapen gaat prima.

18 MEI 2011

Etappe 2 van Nevers over het Centaal Plateau naar Millau (bijna 500 km). Millau staat bekend om zijn supermoderne brug met pijlers hoger dan de Eiffeltoren. Heb dat niet zelf opgemeten, maar dat stond op een informatietafel. Vandaag houden we het niet droog. Vlak voor Millau overvalt ons een regenbui met hagel, die ons tempo beperkt tot 20 km/h. Strepen op de weg zijn niet meer te zien, maar gelukkig staan er pylonen aan de zijkant. Zo'n groep met militaire bedevaartgangers is toch iets speciaals. Had een militaire aanpak verwacht, zoals we dat bij de genie gewend zijn, maar die aanpak ontbrak opvallend. Overigens ligt dat 'verwachten' aan mij hoor! Verbroedering wordt door sommigen wel erg letterlijk genomen. Het aaibaarheidsgehalte is erg hoog. Om niet als groep uit de toon te vallen, hebben wij bij het vertrek van de volgende etappe een 'knuffelmoment' in scène gezet.

19 MEI 2011

De derde etappe brengt ons van Millau naar ons einddoel Lourdes, dat bekend staat om zijn vele regendagen en niet voor niets het 'regenputje' van Frankrijk wordt genoemd. Het hele deelnemersveld rijdt gezamenlijk Lourdes binnen: een glorieuze intocht! Overwegend ruig motorvolk dat de Nederlandse driekleur meevoert, Harley Davidsons die onnoemelijk veel lawaai produceren; het wordt door bedevaartgangers en toeristen met verbaasde blikken gadeslagen. Andere Nederlandse militaire bedevaartgangers die al met bus en vliegtuig in Lourdes zijn aangekomen, verwelkomen ons en laten blijken hoeveel

waardering ze hebben voor onze prestatie. En we zijn pas op de helft, want we moeten nog terug!

Nog dezelfde avond op de dag van aankomst, leidt een motorechtpaar ons rond langs de diverse heiligdommen. 's Avonds kun je bij de aalmoezenier je intenties voor de eucharistieviering van de volgende dag inleveren. Wat een lange dag, met veel indrukken die ook met Lourdes te maken hebben. Erg moe, zowel geestelijk als van lijf en leden; ik ben blij dat ik in bed lig. Nou ja niet alles, want mijn voeten steken er buiten. Snuurrrrrk, sorry *mate*.

We zijn er

INTENTIES

Toen de aalmoezenier in Nederland wist dat ik naar Lourdes zou gaan, vroeg hij mij voor een aantal mensen een kaars aan te steken. Mensen, die recent waren overleden en die tot het regiment behoren. Had dus door dat verzoek al een lijstje en ik voegde daar mijn eigen intenties aan toe. Toen ik mensen vertelde over mijn voornemen naar Lourdes te gaan, begon het lijstje alleen maar te groeien. Je bent met FLO, dus zijn lijstjes ter ondersteuning van je geheugen echt nodig.

20 MEI 2011

Viering in de grot onder leiding van de vicaris-generaal monseigneur Woolderink, samen met de hoofdlegeraalmoezenier. De grot waar de verschijningen hebben plaatsgevonden en die jaarlijks door miljoenen mensen wordt bezocht. De wanden van die grot zijn helemaal glad door het aanraken van die vele handen. Om 07.00 uur worden we afgemarcheerd achter de Nederlandse driekleur, gedragen door cadetten van de KMA en adalborsten van het KIM. ▶

Verzamelen voor de intocht

Kaarsen en nog eens kaarsen

Genisten in gesprek met CDS tijdens receptie

● GENIEVETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Dat is toch wel een speciaal gevoel als je zo met vertegenwoordigers van alle krijgsmachtdelen 's morgens vroeg door Lourdes loopt en militairen van andere landen brengen je de groet. Heel Lourdes loopt in dit weekend van de 53e PMI (Pelgrimage Militaire Internationale) vol met militairen van NAVO-partners. Opvallend is het aantal jonge bedevaartgangers van andere landen in vergelijking met die uit Nederland. Natuurlijk, ikzelf draag duidelijk bij aan de verhoging van die gemiddelde leeftijd, maar toch? De dagen in Lourdes worden gevuld met een programma dat overigens elke bedevaartganger voldoende ruimte geeft 'zijn ding' te doen. Zo heb ik deze dag gebruikt om 'mijn Lourdesmissie' zo veel mogelijk in te vullen door bij de grot een indrukwekkend aantal kaarsen aan te steken met de daaraan gekoppelde intenties. 's Avonds is er de internationale opening van de 53e PMI in de PIUS X kathedraal. Een ondergrondse kerk, waar 24.000 mensen in kunnen en die naar mijn mening architectonische uitstraling heeft van een parkeergarage. Indrukwekkend; zoveel mensen.

21 MEI 2011

De officiële opening van de Nederlandse Militaire Lourdesbedevaart met een viering in een andere kerk, ook ondergronds trouwens, maar aanzienlijk kleiner. Om 08.30 uur omgehangen in DT en afmars, samen met de CDS (generaal Van Uhm), Hoofddirecteur Personeel (luitenant-generaal Leijh) en directeur Financiën (mevrouw Schuling) naar de viering. Een mooie opening van onze Nederlandse bedevaart en na afloop gezellige gesprekken, waar uiteraard de komende bezuinigen door de CDS worden aangehaald en dat we juist in deze tijd elkaar moeten steunen. Ik ben vervolgens de Pyreneeën ingereden om enkele cols van de eerste categorie te beklimmen.

Zo vaak krijg je niet de gelegenheid om met de motor de col d'Aubisque te berijden, toch? Voorwaar heel anders dan sturen in ons polderlandschap. Zeker bij die bergwegen waar in de bochten wegherstel is gepleegd en wel erg kwistig met split is gestrooid. Overigens brengt me dat bij de gedachte dat sommige Lourdesgangers er goed aan zouden doen behalve voor het diploma 'rechtdoor rijden' ook voor het diploma 'bochten' te opteren.

Gezellig

's Avonds de lichtprocessie. Je ziet het langzaam donker worden en een onafzienbare stroom bedevaartgangers met kaarsjes trekt van de grot naar de kathedraal, die is gebouwd op de rotsen boven de grot. Hoe donkerder het wordt, hoe feller de kaarsjes branden. Het geheel wordt begeleid met de bekende Mariagezangen in vele talen. Telkens als het Ave Maria wordt gezongen gaan de kaarsjes de lucht in.

Deelnemers Militaire Motorbedevaart

Col d' Aubisque

Je voelt gewoon dat een bepaalde emotie zich meester maakt van de menigte.

EMOTIE

Emotie; dat is wat je op de meest onverwachte momenten ervaart. We zijn als militairen niet zo goed in emotie. Emotie wordt door velen gezien als zwakte en is per definitie niet des militaires. Maar in Lourdes ontkom je niet aan die emotie; zeker niet als je je eigen intenties in ogenschouw neemt. Soms gebeurt het dat iemand, die het gebeuren als volstrekt onverschillig, ongelovig, en ogenschijnlijk onaangedaan bekijkt, plots geraakt wordt en zijn emotie niet de baas kan. De aalmoezenier zegt dan: "Een cadeautje". Zondag: 's morgens regen, regen, en nog eens regen. 's Middags klaart het op bij de internationale sluitingsceremonie. Niet veel van gezien, misschien stond ik op de verkeerde plaats. De Nederlandse sluitingsviering gebeurt in een van de gebouwen die vroeger dienst deden als *hospitalite*. Na de viering naar de grot waar de grote kaars van de Nederlandse Bedevaarders wordt aangestoken. Had niet verwacht, dat de dagen in Lourdes zoveel zouden losmaken. Was allemaal best wel vermoeiend. Morgen weer op de motor terug.

KNUFFELRONDE

Wederom in drie etappes terug, Lourdes - Saintes, Saintes - Le Mans, Le Mans - Paris. Inderdaad: Parijs! Op een begraafplaats iets noord van Parijs liggen Nederlanders begraven, die tijdens de Tweede Wereldoorlog zijn gestorven. Hier leggen we een krans en hebben we ons afscheidsdiner, samen met onze Defensieattaché in Frankrijk. Op 26 mei 2011 gaat vanuit Parijs iedereen zijns weegs, maar pas na een uitgebreide knuffelronde. "Een cadeautje", zei de aalmoezenier! ●

Moe, maar voldaan!

● VERENIGINGEN EN STICHTINGEN

Kolonel bd Bert van der Veen, voormalig voorzitter FKG

SCHEIDEND VOORZITTER FANFAREKORPS DER GENIE: “Bewogen 12 jaren, maar fantastische club en geweldig resultaat”

Op 18 augustus jl. heb ik het voorzitterschap van ons prachtige Fanfarekorps overgedragen aan kolonel bd Tjeerd de Vries, een waardig opvolger die niet alleen als mens, maar ook door zijn actuele contacten binnen onze defensie-organisatie, in staat is het Fanfarekorps der Genie door de komende jaren te loodsen. Het bestuur en de leden kunnen voldaan terugkijken op alles wat we de afgelopen jaren samen hebben bereikt. Sinds de oprichting op 20 september 1997 is het orkest niet alleen muzikaal gegroeid, maar onze prachtige gala-uniformen - het avondbaadje - en onze overige aanvullende kledingsstukken zorgen ervoor dat we ons ook op een geweldige wijze kunnen presenteren.

Wat hebben we zoal bereikt in de afgelopen jaren:

- We zijn steeds meer een vriendenclub met een grote saamhorigheid.
- We zijn in staat om zowel taptoes te lopen als concerten te geven, waarbij onze muziekkeuze prettig in het gehoor ligt.
- We hebben in de periode 2002-2004 prachtige gala-uniformen kunnen aanschaffen en ook onze avondbaadjes.
- Wij zijn sinds januari 2006 het officiële regimentsorkest van het Regiment Genietroepen.
- Sedert april van dit jaar mogen we ons het Fanfarekorps der Genie noemen (daarvoor was onze naam: Oud-leden Fanfarekorps der Genie).
- We treden op tijdens grote internationale muziekshows in grote steden.
- Dit jaar namen we deel aan de Nationale Taptoe in het Rotterdamse Ahoy.
- We zijn steeds in staat gebleken het aantal leden van ons korps op peil te houden.
- We hebben een heldere structuur onder ons korps gelegd waarbij bevoegdheden en verantwoordelijkheden van bestuur, commissies e.d. duidelijk zijn omschreven.

VERJONGING

Betekent dit dat onze nieuwe voorzitter op zijn lauweren kan rusten? Nou nee, want we zullen de komende jaren moeten blijven werken aan een goede bezetting van ons korps waarbij verjonging een speerpunt is. We hebben inmiddels hiervoor al, samen met de sectiehoofden en de leden, een duidelijke visie ontwikkeld, en zullen deze de komende jaren daadwerkelijk moeten implementeren.

Ook de geheel eigen opzet van ons acquisitieprogramma zal in de komende jaren nog meer invulling en uitwerking moeten krijgen. Maar ik maak me hierover geen zorgen, want door de saamhorigheid binnen het FKG blijkt telkens weer dat we samen sterk staan en veel kunnen realiseren.

SAAMHORIGHEID EN VRIENDSCHAP

Uiteraard hebben we in de afgelopen periode ook veel lief en leed met elkaar gedeeld. Enkele leden werden geconfronteerd met ziekte en een aantal is ons ontvallen. In deze moeilijke tijden konden ze rekenen op ons aller steun. En we hebben nog regelmatig contact met de nabestaanden die we periodiek uitnodigen voor onze bijeenkomsten en optredens. Saamhorigheid en vriendschap staan hoog in het vaandel bij ons fanfarekorps.

Door de inzet van bestuur en leden van het FKG kan ons Regiment Genietroepen beschikken over een uitstekend en representatief fanfarekorps dat ons regiment in binnen- en buitenland voortreffelijk kan vertegenwoordigen. Ons FKG is uniek in de geschiedenis en voegt derhalve weer een unieke loot toe aan ons unieke regiment: het oudste regiment van Defensie, maar ook het meest ludieke en meest vooruitstrevende. En dat willen we graag zo houden!

Ik wens mijn opvolger en het bestuur en leden van het FKG veel succes in de komende jaren. Op de achtergrond blijf ik bij de activiteiten van het bestuur betrokken, maar met veel inzet en liefde. En wellicht dat er in de komende jaren ook nog een muzikantenplaats voor mij in zit! ●

Joop den Haan, secretaris VOPET

VOPET houdt reünie in 2012

Het ledenaantal van de VOPET, de Vereniging van Pontonniers en Torpedisten, is de laatste tijd fors uitgebreid. Er is een groot aantal (voormalige) duikers van 108 Duikerpeloton lid geworden. Dit 108 Duikerpeloton is opgericht in 1982 en bestaat in 2012 dus 30 jaar. In dat jubileumjaar gaan we een grote reünie voor de duikers organiseren. De evenementencommissie wil de reünie groots op gaan zetten in samenwerking met een aantal 'duiker' leden van de vereniging. De VOPET vindt wel dat de reünie wordt georganiseerd dóór en uitsluitend toegankelijk is vóór leden van de VOPET. Kent u nog oud-collega's die dienst hebben gedaan bij 108 Duikerpeloton, spoor hen dan aan om

lid te worden en de reünie mee te maken. De reünie staat voorlopig gepland op 26 mei 2012, de zaterdag na de Wapendag Genie. Verdere gegevens over deze reünie zijn nog niet bekend. Voor verdere informatie kunt u altijd terecht op onze website www.vopet.nl. VOPET-leden blijven op de hoogte van het wel en wee van de vereniging via het verenigingsblad De Pontonnier. ●

Reünistenorkest der Genie (ROG) repeteert met zangeres

Els Bakker, secretaris ROG. Foto's: Wilma van Hoesel

Na het succesvolle optreden op 14 april tijdens de Wapendagen in Vught heeft het ROG op zaterdag 10 september bij de Monumentendagen wederom in een militaire setting een optreden verzorgd. Ditmaal voor het eerst in het Legermuseum te Delft. Het orkest hoopt daar in de komende jaren vaker een concert te verzorgen. Verder is het orkest gestart met repetities met een zangeres, waardoor het repertoire gevarieerder zal worden. We hopen dit in de nabije toekomst te laten horen.

En *last but not least...* het ROG heeft zijn website www.rogbigband.com in een moderner jasje gestoken. Hierop is de laatste informatie over het orkest eenvoudig terug te vinden. ●

ONZE SCHATKISTBEWAARDER:

Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen

De **Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen (SVRG)** maakt deel uit van de verzameling genie-instanties die gezamenlijk de doelstellingen van het Regiment Genietroepen nastreven. Daartoe onderhoudt de stichting met regelmaat contact met vertegenwoordigers van de genie-eenheden, de genieverenigingen en overige stichtingen en uiteraard frequent met de staf van het regiment.

De stichting voert de financiële aspecten uit van alle activiteiten verband houdende met het regiment. Ze beheert de gelden van het regiment en geeft advies aan de Regimentstraditieraad over bestedingen of reserveringen voor toekomstige bestedingen. De Regimentstraditieraad stelt de randvoorwaarden waarbinnen de **Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen** haar taken uitvoert en houdt het toezicht daarop.

De **Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen** verzorgt ook de inning van donaties en het verstrekken van gelden aan die genie-instanties, die

daarom verzocht hebben en waaraan de Regimentstraditieraad haar goedkeuring heeft gegeven. In de praktijk betekent dit dat de **Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen** jaarlijks een deel van haar fondsen uitkeert aan de regimentsadjutant, die daarmee zijn taken namens het regiment vervult. Ook de andere stichtingen (het Fanfarekorps der Genie, de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen, de Stichting Geschiedschrijving Genie en de Stichting Historische Genieverzameling) kunnen een financiële bijdrage ontvangen indien de Regimentstraditieraad daartoe besluit.

Hoe komen we aan onze inkomsten? Daar zorgt u eigenlijk zelf voor, jaarlijks aangespoord middels een persoonlijke brief van de regimentscommandant, waarin hij vraagt om een financiële bijdrage voor de door velen gewaardeerde activiteiten. Maar een 'vriend' van het Regiment Genietroepen kan natuurlijk ook zonder die aansporing zijn jaarlijkse donatie storten. Het rekeningnummer staat onderaan.

HET BESTUUR

Het bestuur van de stichting bestaat uit drie officieren buiten dienst in de functies van voorzitter, secretaris en penningmeester en een actief dienend officier en onderofficier, allen benoemd door de Regimentstraditieraad. ●

Voorzitter:

luitenant-kolonel der Genie bd M.S.H. Bont

Secretaris:

luitenant-kolonel der Genie bd J.J.M. Hogenboom

Penningmeester:

luitenant-kolonel der Militaire Administratie b.d. P.H.M. RübSamen

Lid:

luitenant-kolonel der Genie J.C. Ruiter

Lid:

adjutant der Genie H. G. J. Jogems

rekeningnummer: 4432.28.566
ten name van: **SVRG**
ABN-AMRO bank te Heerde

1748-2011
263 jaar